

સુખદેવી રીત સુસ્થ.

વિનાંકમલ-દેકર-પુસ્તક-જિજ્ઞાસુમિત્રીએતેપારકરેલી

પાંચમી પાડીનાં અર્થ.

(કવિતાની સમજુતી, વ્યુત્પત્તિ; પાંચના સમજ
તથા સાર; અપૂર્ણાકના નિયમે; અિરિશ
કિંકના સ્વભાવ અગિ રૂથે)

સ્વીનારુમેસરી. રા. ડી. શાહ એલ કે.

સ્વીનારુ કે. શાહ-પાર-મુરત.

પ્રસિદ્ધ કરાવું-**C. M. Shah.**

પ્રસિદ્ધ કરવાનું કે. શાહ-પાર-મુરત.

આ પુસ્તક મને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આકર

મુજબ રજીસ્ટર કરાવ્યું છે.

આપનાર-નાસાયણરાય લક્ષ્મણરાય નીકમ.

આપવાનું કે. શાહ-પાર-મુરત પ્રેસ અકાદાના પુલપર-મુરત

કિંમત આઠ આના.

કોપીરાઈટ એમ. સી. ડી. શાહ એન્ડ કો. કૃત.

લોકપ્રિય થઈ પડેલી અર્થની નોટો.

બાળવર્ગની નોટ	૦-૨-૦	છઠ્ઠીના અર્થ	૦-૨-૦
પહેલીના અર્થ	૦-૨-૬	સાતમીના	૦-૨૦-૦
બીજીના	૦-૪-૦	કન્યા રજીના	૦-૪-૦
ત્રીજીના	૦-૫-૦	કન્યા રજીના	૦-૫-૦
ચોથીના	૦-૭-૬	કન્યા રજીના	૦-૭-૦

અંકસૂચક મળાક્ષર કિતા વજ્ર પાત્ર.

ચોર્યાસી તાલુકાનો નકશો એ આના.

સુરત શહેરનો નકશો છપાય છે.

પહેલા ધોરણ માટે પદાર્થપાઠ ભા. ૧ લો. ૦-૩-૦

બીજા ધોરણ માટે પદાર્થપાઠ ભા. ૨ જો. ૦-૫-૦

“બાળ ગરબાવળી”ની નોટ એ આના.

સી. એમ. શાહ-શાહપોર—સુરત,

ચોથી ચોપડીનો “ડિક્ટેશન શિક્ષક” વજ્ર આના.

બીજા ધોરણ માટે સુરત શહેર તથા ચોર્યાસી તાલુકાનો

“ભૂગોળ શિક્ષક” એ આના.

ચોથા ધોરણનો “મુખગણિત શિક્ષક” વજ્ર આના.

સુરત જિલ્લાનો નકશો વજ્ર આના.

સુરત જિલ્લાનો ‘ભૂગોળ શિક્ષક’ એ આના.

ગુજરાતની સામાન્ય ભૂગોળની પ્રમોત્તરમાળા એ આના

ધોરણવાર ‘મુખગણિત શિક્ષક’ તૈયાર છે.

કર્તા-છગનલાલ મોતીરામ શાહ, શાહપોર સુરત.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક , ૭૮૧૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પાંચમી યોગ્યતા રૂપ

વિષય મે ૩૪૫ ૮૪૬:૫-:૨૧૫

પાંચમી યોપડીના “ડિક્ટેશન શિક્ષક” ત્રણ વ્યાના.

પાંચમી યોપડીના અર્થ.

પાઠ ૧

મરદાષ=અહાહરી

કેવળ=એકલા

ઉપરાંત=વધારામાં

દૃઢ=અચળ; મજબુત

સ્નાયુ=માંસના તંતુ;

જે તંતુ વડે હાડકા

ને માંસના લોચા વ-

ળમેલા રહે છે તે

દાખ=કાબજે

કેળવણી=શિક્ષણ

બેઠ=ધ્રુવું કારણ; તકા-

વન

પ્રયત્ન=(પ્રત્યત્ન)=પ-

રિશ્રમ; ધણી મહેનત

મક્ષખમ=કસરત કરવા

માટે દાટેલું ઉભું ગોળ

લાકડું

આટાપાટા=એક જાતની

રમત

ક્રિકેટ=બૉલબેટની રમત

ચરખી=ચામડીની નીચે

ઠરેલો ચીકણો પદાર્થ

અભયર્થ=સ્ત્રી સંગથા

દૂર રહેવું તે; આત્મશ્ચ

ધર્મના ચાર આશ્રમ

માંનો પહેલો આશ્રમ;

જનોઈ દે ત્યારથી પ-

રણુતાં સુધીનો વિધા

બ્યાસનો વખત.

અંકુશમાં=તાખામાં; ક-

બજામાં

રોઠણાં=રડણાં

બડબડાટ=નારાજ થઈ

મનમાં બડબડવું તે

ખતીલા=કાળજીવાળા

દ્રેપ=કાનો; અદેખાઈ

છળકપટ=દગોફટકો

આચકો ખાશે=અટકશે

અણુધટો=અયોગ્ય

બલકે=એટલુંજ નહિ

પણ વધારે

ખસુસ=ખાસ

નકલ=કોપી; ઉતારો;

ખીંગનું બેઠ ચાલવું

તે

અનીતિ=ખરાબ ચાલ

આયુષ્ય=આવરણ.

સવાલ—કેળવણી

કેટલા પ્રકારની છે ?

શરીરની કેળવણી કેવા

પ્રકારે થાય છે અને

તેથી શા ફાયદા થાય

છે ? મનની કેળવણી

માં નીતિ કેળવવા

પર શા માટે વધારે

લક્ષ આપવું ? સારી

રીતે મન કેળવવાથી

શા શા લાભ થાય

છે ? અનીતિએ ચાલ-
નારની શી દશા થાય
છે ? માણુસમાં કયા
ગુણો હોય તો મરદાષ
કહેવાય ?

પાઠ ૨

સમયસૂચકતા=ધટતો ઉ-

પાય જલદી સૂઝે
એવી બુદ્ધિ

અકસ્માત=એકાએક

અણુધાર્યો બનાવ

અણુધાર્યું=ઓચિંતું

સાવધાન=સાવચેત

ધુમટ=અર્ધગોળ શિખ-

રવાળું ઢાંકણ;

ભાત=તરેહ; ચિત્રામણ

ગરક=ગરકાવ; લીન.

ફરસબંધી=પથર જડે-

લી જમીન

આંખ=નજર; નીધા.

રદ=ખરાબ

જાતિ સ્વભાવ=મૂળ

ખાસીયત

આતુરતા=ઈંતેજરી

મુગે મોઢે=મોઢ્યા વિ

ના; જાણુવા છતાં

દાનવ=રાક્ષસ

પ્રસન્ન=ખુશ

સ્વસ્થ=હતો તેમ ને તેમ;

ગભરાયા વગર; શાંત.

સવાલ—કંઈ પણ

ઉપાય મનની કેવી

સ્થિતિમાં સૂઝે છે ?

સંકટ વખતે સમય-

સૂચકતા વાપરવા માટે

શુ યુક્તિ કરવી ?

પાઠ ૩ જો.

અસ્વચ્છ હવા=કાર્બો-

નિક એસિડ ગ્યાસ

કે દુર્ગંધવાળી ખરાબ

હવા.

વાટે=રસ્તે

એઠવાડ=એડું

વાતાવરણ=વાતું આવ-

રણ; પૃથ્વીની આસ-

પાસ વિંટળાયેલો વાયુ

પ્રયોગ=અજમાયશ

સિદ્ધ=સાબીત; પુરવાર

પ્રાણુવાયુ=ઓક્સિજન;

પ્રાણુને આધાર આપ-

નાર વાયુ

શુદ્ધ=ચેકમે

કુદરતે=ઈશ્વર શક્તિએ

પરિણામ=ફળ; છેવટ

તંદુરસ્તી=આરોગ્યતા

જળવાયુ=સત્યવાય

સોષ=જેગવાઈ; સવડ.

કમકમાટ=ચીતળી

મુઝાઈએ=ગુંગળાઈએ

ઠરાતું=થોભાતું

ધુમાતો=ધુમાડો નીકળે

એવો; ગ્યાસનેલનો

બદ્દમે=ખરાબ વાસ;

દુર્ગંધ.

સંભવ=આશા

શ્વાસ=દમ લેવો

સવાલ—ખંધિઆર

ધર કે ભોંયરામાં જતાં

પહેલાં થું કરવું ? આ
ધારી ઓરડીમાં ૧૪૫
માંથી ધણી અંગ્રેજો
જાતી મરી ગયા ? હવા
જાતી સુધરે છે ?

પાઠ ૪

જવાંમદં=ખહાદુર; જી-
વાન પુરુષ
જવદ્ભેજ=ભાગ્યેજ
આયર્ષાડ=એ એટલિયન
ની પશ્ચિમમાં એટ છે
સુકાની=સુકાન ચલાવ-
નાર.

મડકો=ખળતું
ફરજ=કર્તવ્ય; ધર્મ.
પાળણુપોષણુ=ગુજરાન
તુતક=વહાણમાં કિતાર-
ઓ માટેની બેઠક
સહીસલામત=જેવો ને
તેવો; સુખરૂપ
ઓથું=પડદો; આડું પડ
ધૈર્ય=ધીરજ; શાંતિ
હવા=આશીર્વાદ

નિશ્ચાની=ઇસારાન
સુખરૂપ=સહીસલામત
ખડક=પાણીમાંનો ડુંગર
આંચ=હરકત; તુકસાન.
દરકાર=પરવા

પહેલવાન=કુટીયાન;
જેરાવર
ભરફરીઆ વચ્ચે=ફરી-
આની અધવચે
નોંધ=લખાણ
શૂરવીરપણું=ખહાદુરી
શ્રદ્ધા=બરોસો; વિશ્વાસ.
દહતાથી=મજામુતપણે

સવાલ—લડાઇ સિ-
વાય બીજી કંઠ કંઠ
બાબતોમાં શૂરવીરપણું
ગણાય છે ? જોન કોઈ
તના વૃત્તાંતમાંથી આ
પણને શી શિખામણ
મળે છે ?

પાઠ ૫

ગુરુભક્તિ=ગુરુને માટે

માન અને પ્રેમ
ધર્મ=ફરજ; કર્તવ્ય
ભાગવત=હિંદુ ધર્મનું
પુસ્તક; શ્રી કૃષ્ણનું
જન્મ ચરિત્ર.

ઝુરુપત્ની=ગુરુની સ્ત્રી
બકી=કંઠી
સરત=હોડ; હારણ
કાટકા=મોટા અવાગન;
કડાકા
મુસળધાર=સાંમેજાના
જેવી જાડી ધારમાં
પડયા કરતો.

અધિકાર છવાઇ ગયો=
અધાર્શ થયું.
ગળગળા=પાણી પાણી
જેવા; રનેહથી રડવા
સરખા.
સરસા=સાથે
એક નિશા=ખરો આવ;
ખરી શ્રદ્ધા
પ્રસંગ=વખત; જોગ.

અમૂલ્ય=ધણીજ કિંમતી
આચાર્ય=ઉપદેશ કરનાર;
ગુરુ.

સવાલ-શ્રી કૃષ્ણ અ-
ને સુદામાના દૃષ્ટાંતથી
શો બોધ મળે છે ?
ગુરુ સેવાથી શા લાભ
છે ? ગુરુ શિષ્ય કને સેવા
શા માટે કરાવે છે ?

પાઠ ૬

સાધારણુ=વ્યવહારમાં
દરરોજ આવતો
સ્વચ્છંદી=સ્વતંત્ર; ફાવે
તેમ જતી.

સંયમ=મનને તાબામાં
રાખી એક વિચારમાં
જોડવું તે
હ્ય=રિવાજ; રીતભાત
બાન કરાવ્યું=ચેતાવ્યો
ઓછું આવશે=ખરાબ
લાગશે.

સ્મરણુ=યાદ; ફોમ
નાસ્તો=સવારે થોડું
ખાવું તે; શિરામણુ.

ઉંધણુસી=બહુ ઉંધનાર
ખાડું=દીલગીર.
કવખતે=અયોગ્ય વખતે
જરિઆત=અગત્ય

પાઠ ૮ મો.

નિભાવ=ટકાવ; ગુજરાન
વૃદ્ધિ=વધારો
વૃષ્ટિ=બળ
તાંદુરસ્તી=આરોગ્યતા
પ્રશિકારક=બળ આપનાર
દેખરેખ=તપાસ
સામર્થ્ય=જોર

ભવિષ્ય=આવતી
અતિશય=ધણું
શયિ=ભાવ
ખીલવટ=ખીલવણી.
ખાતર=માટે
જગૃતિ=હોશિયારી
કડક=કડવી,

મધાર્ક=(મધ+અર્ક)દારનું
સત્ય; દારનો કસ

અભિપ્રાય=મત.
ચડસ=ગાંજનું ધી.
સંભવ=આશા.
કોકેન=કિવનાઇન જેવે,
ધોળો ભૂકો.

પાઠ ૯

કોમ=ખત
આર્ય=સાથી પહેલાં હિં-
દુસ્તાનમાં આવી વ-
સેલા બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય,
વૈશ્ય

ગ્રાવિડ=દક્ષિણ હિંદના
લોક
શક=સિધિઅન
વેદ=ઇશ્વરી જ્ઞાન; વેદ
ચાર છે, ઋગવેદ, સા-
મવેદ, યજુર્વેદ, અથર્વ-
વેદ.

રામાયણ=રામચંદ્રજીની
કથાનું પુસ્તક.

મહાભારત=કૌરવ પાંડ-
વના મોટા યુદ્ધનું
વીરરસ કાવ્ય.

પુરાણ=ધર્મશાસ્ત્રની
ગ્રંથ (પુરાણ અઢાર છે)
અનેક=(અન+એક)=
ધણાં.

શિવ=મહાદેવ; સંહાર
કરનાર દેવ

વિષ્ણુ=વ્યાપક ધર્મશર;
પાલણ કરનાર (એના
હજાર નામ છે)

માતા=દેવી; ધર્મશરી
શક્તિ

ઉપાસના=ભક્તિ.

ઘટ્ટદેવ=જેના પર આ-
સ્થા બેઠી હોય તે
દેવ; પોતે પસંદ ક-
રેલો દેવ.

અવતાર=માણસના રૂપ-
માં પરમેશ્વરનું પ્રગટ
થવું તે.

કપ્પીરપંથી=કપ્પીરનો
મત માનનાર

વ્રત=શાસ્ત્રમાં કહેલા
નિયમો.

મોક્ષ=મુક્તિ; ઉદ્ધાર
ગૌતમખુદ્ધ=બૌદ્ધ
ધર્મનો સ્થાપનાર.

શ્વેતાંબર=(શ્વેત+અંબ-
ર) સફેદ લુગડાંવાળા
(એ લોકો પોતાના
દેવને સફેદ લુગડાં
પહેરાવે છે)

દ્વિગંબર=(દ્વિ+અંબર)
=નાગા (એ લોક
પોતાના દેવને કપડા
પહેરાવતા નથી.)

પંથ=એકાદો ધર્મ માર્ગ
તીર્થંકર=જૈન મતમાં
મનાતો જે મોટો

અવનારી પુરુષ તે;
સંસારમાંથી તારનાર.
(એ યોવીસ છે)

અહિંસા=હિંસા ન ક-
રવી તે; કોઈ પણ
જીવને દુઃખ ન દેવું તે

વૈરાગ્ય=સંસારમાંની
મોઝમગ્ગમાંથી મનનું
ગ્રીહી જવું તે.

સિદ્ધાંત=(સિદ્ધ+અંત)
=વાદ વિવાદથી નક્કી
થએલું તે; નક્કી સાર

અરબસ્તાન=એશિયા
ખંડની પશ્ચિમમાં દેશ છે
તુર્કસ્તાન=અરબસ્તાનની

ઉત્તરમાં દેશ છે.
(એને એશિયાઈ તુર્ક
સ્તાન કહે છે)

પ્રદેશો=મોટા દેશો.

પેગંબર=ઉપદેશ કરવા
મોકલેલા પુરુષ
(પેગામ=સંદેશો+અર=

લાવનાર) ઇશ્વરને લાંબો
 સંદેશો લાવનાર
 કુરાન=મુસલમાનનું
 ધર્મ પુસ્તક
 ઉપવાસ=ભુખ્યા રહેવું
 તે; ફળાહાર
 શીઆ=મુસલમાનનો
 એક ધર્મ પંથ.
 ઇરાન=અરબસ્તાનની
 પૂર્વે દેશ છે.
 સંગળુ=સુરત જિલ્લાની
 દક્ષિણમાં છે.
 ઉદવાડા=પારડી તાલુ-
 કામાં પારસીનું જ-
 નાનું ઠેકાણું છે.
 ઝગડો=વઢવાડ; લઢાઇ
 શુદ્ધ વાણી=સાચું
 બોલવું તે.
 અવસ્તા=પારસીનું ધર્મ
 પુસ્તક.
 જરતોસ્ત=જરનોસ્તી
 ધર્મ ચલાવનાર
 મલબારકાંઠો=મદ્રાસ ઇ-

લાકાનો પશ્ચિમ કાંઠો.
 આઇઅલ=ખ્રિસ્તીઓનું
 ધર્મ પુસ્તક
 ઇસુ ખ્રિસ્ત=ખ્રિસ્તી
 ધર્મના ચલાવનાર;
 જીજશ કાઇસ્ટ
 પાઠ ૨૦

વસંતઋતુ=ફાગણ ને
 ચૈત્ર મહીનો; એ મ-
 હીનામાં ઝાડને નવાં
 પાંદડાં આવે છે (વ-
 પંની ઋતુ છે છે.
 (વસંત, ગ્રીષ્મ, વર્ષા,
 શરદ, હેમંત, શિશિર)
 સંક્ષિપ્ત=ટુંકો
 ઇતિહાસ=આગળ ચઢ
 ગઝલ રાગઓના
 ગુણ દોષ તથા તેમની
 રાજનીતિનું વર્ણન
 જેમાં કરેલું હોય તે
 શિજાલેખ=જેના પર
 લેખ કોતરેલો હોય તે

પત્થર.
 તામ્રપટ=જેના પર લેખ
 કોતરેલો હોય તે
 તાંબાની તકતીઓ
 એલચી=એક રાજ્ય
 બીજ રાજ્યમાં ચોતા
 તરફનું માથુંસ મોકલે
 તે; પ્રતિનિધિ
 ગ્રીક=ગ્રીસ દેશનો રહે-
 વાસી
 ઉતારા=નકલો
 કરકસર=જરૂરનો ખર્ચ
 કરવો તે
 ગરબડાટ=ધોંધાટ
 બીડ=લોકોનો જમાવ
 થાપણ=મુડી; બડોળ
 સહી=મતુ; કપુલાત
 સિકા=છાપ.
 સાક્ષી=સાહેદી
 કાંડું=પોંચો; હાથના
 પંજ આગળનો ભાગ
 ન્યાયાસન=(ન્યાય+આ-
 સન) ઇન્સાફ કરતી

વખતે બેસવાની જગ્યા
તહેનાત=હજુર
સલાહ=અભિપ્રાય
અમણુ=પૌદ્ધ ધર્મના સાધુ
દર્ભ=એક જાતનું ધાસ.
એકમન=એક ચિત્ત
કરી=પરહેજી
ભરગચ્છી=ભરતકામ
મનાઇ=ના

પાઠ ૧૧

પ્રાચીન=જુના; પહેલાંના
લાંગરેલી=લોઢાની ખિલા
ડી નાખી થોભાવેલી
પુરાવો=સાબિતી
ઋગ્વેદસંહિતા=ઋગ્વેદ-
ના મંત્રોનો સંગ્રહ.
વરુણદેવ=જળનો દેવ
નાવ=હોડી; નૌકા.
અશ્વિનીકુમાર=દેવોના
વૈદ; અશ્વિની અને
કુમાર એ બે ભાઇ
છે અને તે બે એક
દેવ ગણાય છે.

સમુદ્રયાન=સમુદ્રની મુ-
સાફરી કરવાનો રિવાજ
ભરકચ્છ=અગુપુર
ભૂશિર=જમીનની અણી
લાંબી થઇને સમુદ્રમાં
ગયેલી હોય તે
ખલાસી=વહાણ કે આ
ગમોટ ચલાવનાર
લંકા=સિંહલદ્વીપ
ના'વે=આવે નહિ
મંદિર=ઘેર
સુમાત્રા=ઓશિયાન્યામાં
બેઠ છે.
જવા=સુમાત્રાના અગ્નિ
કોણમાં બેઠ છે
પરીઆ પરીઆ=છોકરા-
નાં છોકરા
પરીઆ=પેઢી

પાઠ ૧૩

ઉગારતા=ખચતા.
વાડ=કાંટાની આડ.
છોંડું=ખાકું

નિર્મળી=વાદળાં વગરની
વહોરો છો=માથે લો છો
સ્વર=અવાજ.
શંખ=મોટો શંખલો;
ખાવાઓ પુકીને વ-
ગાડે છે તે.
ખોખરા કરશે=મારશે.
શાસ્ત્ર=સામાન્ય નિયમ
સંગ્રહ; અનુભવનો
ભંડોળ
ગ્રામ=સૂર સંબંધી એક
માપ
મૂછાના=સૂરને એકવાર
ચઢાવવા ને પાછા
ઉતારવા તે
તાલ=ગાવામાં માત્રા
પ્રમાણે જે માપ તે
રાગ=ગાયનની તરેહ
દાઝ=રીસ; ગુસ્સો
ખાણીઓ=લાકડાની
મોટી ખાંડણી
કળ વળી=દુઃખ નરમ
પડયું

પાઠ ૧૪

મુક્તતરી=મોકુદ; વાય-

દાપર

ઢીલ=આળસાધ

અનુનવ=ગતમાહીતી

ઉચે=ઉપસે નંઅરે

નિઅધ=અમુક બાબત

પર સારી ઇઆરત-

વાળું લખાણ

નોટ=રૂપીઆને બદલે

વપરાતો ચલણી કા-

ગળ.

એપ=અડકવાથી એક

રોગ બીજમાં આવવો

તે

હેવાલ=વાત.

પ્રસિદ્ધ કથું=ગજદેરમાં

આબ્યું.

અસરકારક=અસર કરે

એવું

જક=મૂળ

વીમો=અમુક રકમ વ-

રસો વરસ લઈ નુક-

સાન લાગેથી કિંમત

ભરી આપવનો જે

ઠરાવ તે.

પાઠ ૧૫

ખુટ્ટી=ધરડી

યમન=અરબસ્તાનમાં

એક પ્રાંત છે.

શેખ=અગ્ન્ય ભોકાની

એક મોટી ટાળીનો

સરદાર.

આખૂટ=(અ+ખૂટ=ધ-

ણાજ.)

ખોટ=તંગી; તંગાસ

ધથરને માગે=દાનમાં.

સખત શબ્દ=કઠોર વ-

ચન.

મગન=ખૂશ

દા=ધનસાક્ષી માગણી

ફરિયાદ=દાવો

અદભૂત=નવાઈ જેવી

એકલપંથી=સાથી વિ-

નાનો મુસાફર

ટાળ=ખોટો દેખાવ

સ્તબ્ધ=હાલે ચાલે નહિ

તેવા; સ્થિર.

ફાંસીઆ=ફાંસો ૬૬

મારી નાખનાર (એવા

ફાંસીઆનો હિંદમાંથી

૪. સ. ૧૮૩૫માં

ભોઈ બેન્ટિકે નામ

કર્યો હતો.

પાઠ ૧૬ મો.

ઉડાઉપણું=ગળ ઉપરાંત

ખરચવું તે

જહાંપનાહ=દુનિયાનું

રક્ષણ કરનાર; પાદ

શાહ.

વિચિત્ર=નવાઈ જેવો;

તરેહવાર

ખુલાસો=સમાધાન

જમા ઉમાર=આવક

ગતવક; ઉપજ ખરચ

અડસટ્ટા=આશરો; શુમાર

પગરણુ=અવસર; સાઈ

ટાણું.

અચાનક=ઓચિંતો

એકાએક.

ભેગવાઇ=તજવીજ;

ગોઠવણુ

નિંદવા=વખોડવા

દોષ=ખોડ; ખામી.

ગૃહસ્થાઇ=ગૃહસ્થનાં લ

ક્ષણુ

લેણુદાર=માગનાર

ઉધરાણી=માગતા પૈસા

લેવા આવવા તે.

ચિઠીયાં કરે=ખીજવાય;

ગુસ્સે થાય

કારટ=ધન્સાફ કરવાની

કચેરી.

એનઆજી=મોજ શોખ

મિથ્યામિમાની=ખોટા

ડાળ; ખોટી મગરૂરી

ખરચાળ=ઉડાઉ

પરતંત્ર=પારકાને તામે

વાહવાહ=વખાણુ

વળતો=શ્રીજી.

જપત=કામજ; સરકાર

હરાજ કરવા લખજાયતે

દયામણી=દયા ઉપજે

એવી

ગુલામ=વેચાણુ લીધેલો

ચાકર

હાથ પહોંચતો હોય=

પૈસાની સીલક હોય

પ્રસંગે=અવસરે

પેટે પાટા બાંધી=ગરિ-

બાધથી ગુજરાન ચ-

લાવી; બૂખ તરસ

વેદી.

પાઠ ૧૭

મમતા=માયા; હેત.

વેઠ=મફત મજૂરી

વૈતરૂં=સખત મજૂરી.

અમસ્તી=ફોકટ

ધડો=દાખલો.

ધર્મિહ=ધર્મ પ્રમાણે

ચાલનાર.

ગરાસણી=ગરાસીઆની

ખાયડી; રજપુતાણી.

આવડ=આવડત

ત્રેવડ=ગોઠવણુ; વૈતરણુ

વર્ગ=જાત.

થાણુદાર=થાણુદાર અમં

લદાર; ફાજદાર

વહીવટદાર=વહીવટ કર-

નાર; મામલતદાર

સૂચના=અગમચેતી;

ચેતવણી.

સહવાસ=મેળાપ; સમા-

ગમ.

પાઠશાળા=કોલેજ

કુડુંબ પ્રીતિ=કુડુંબના

માણસપર જેવો બાવ

હોય તેવો બાવ

રસભેર=મજા સહીત

પાદર=ગામના ઝાંપા

અહારની જગો.

ગોરજ=ગાયોના પગથી

ઉડેલી રજકણુ.

બંદર માર્ગે=જળમાર્ગે-

જમીન માર્ગે=સ્થળ

માર્ગે; સડકને રસ્તે

વૈતરણુ=તેડ; નિકાલ;

ગોઠવણુ.

જૂજ=ઘોડો.

દેવાદાર=દેણુદાર

એપ=અસર; લાગણી.

પાઠ ૧૮

બડવો=જનોમને લગતી
ક્રિયાનો એક ચાલ;

બુક; છોકરો.

(એમાં છોકરો દોડે છે.

અને મામે તેને પાછો

ઘેર પકડી લાવે છે)

વિધિ=ક્રિયા

દેવ સામે=દેવને સાક્ષી

રાખીને;

પહેરામણી=કન્યાનો બા-

પ વરને તથા તેના

સગાંઓને જે રકમ

આપે છે તે.

પરસ્પર=એક બીજાનો

પક્ષ=સ્ત્રી ધન; લગ્ન

વખતે અપાતું ધરેલું

વિભાગ=ભાગના ભાગ

શસ્ત્ર=હથિયાર

ધર્મોપદેશ=ધર્મ+ઉપ-

દેશ)=ધર્મનો બોધ

મંડળ=ટે.ળું

પૂર્વે=પહેલાં.

કાળિદાસ=ભોજ રાજ.

ના વખતમાં પ્રખ્યાત

કવિ થઈ ગયો છે તે

પાઠ ૨૦

ધાટ=પશ્ચિમ ધાટ; સ-

હાદ્રિ

ગુફા=પહાડની પોલાણ;

પહાડની બખોલ

દેવાલય=(દેવ+આ-

લય)=દેવને રહેવાનું

ઠેકાણું; દહેર

ચિતા=એહ

શિલ્પકામ=કોતરકામ

પાધડીપટે=પાધડીની પેટે

લાંબો ને સાંકડો.

ચૈત્ય=પર્વતમાં કોરેલું

બૌદ્ધ દહેર.

પટ=પહોળાઈ

દાગબ=ધાતુગર્ભ; પૂ-

ગનું ઠેકાણું

સ્તંભ=થાંભસો

વિહાર=બૌદ્ધ સાધુને

રહેવાની જગા; મઠ

ભિક્ષુ=સાધુ; ભીખ મા-

ગી ગુજરાન ચલા-

વનાર

ક્ષણભંગુર=પલકમાં

નાશ થાય એવું

વૃત્તિ=વલણ; ઇચ્છા

નિર્વાણ=શાંતિ; મુક્તિ;

મોક્ષ

કલ્પનામાં=આંખ મી-

ચીને મનની નજર

આગળ.

દિનચર્યા=સાધુએ રોજ

કેમ ચાલવું શું કરવું તે

સૂર્યોદય=(સૂર્ય+ઉદય)=

સૂરજનું ઊગવું

દોષ=અવગુણ

ભિક્ષાપાત્ર=ભિક્ષાનું

વાસણ.

શંકા=શક પડતી બાબત;

નહિ સમજાએલી વાત

પાઠ ૨૧

નહેર=નદીમાંથી દૂર
પાણી લઈ જવા માટે
ખોદેલી ખાદ
મોલ=તૂલ
હિંદુશાસ્ત્ર=આર્ય ધર્મ
પુસ્તક.
સગવડો=જોગવાઈ.
ઝુકી=લચી
બળદેવ=શ્રીકૃષ્ણના
મોટાભાઈ
રસાળ=(રસ+આળ)=
ફળદ્રુપ
કંપનિ=વિલાયતનું એક
વેપારી મંડળ; એના
હાથમાં આ દેશનું
અગ્રેજી રાજ્ય સને
૧૮૫૮ સુધી હતું
શાખા=ફાંટો
સદી=સો વરસનો કાળ;
સૈકા.

આખા=સુખી

પાઠ ૨૨

સંપ્રદાય=પંથ
શરાણુ=ધાર કાઢવાનું
ઓગર.
કાવ્યકળા=કવિતાની ખૂ
બી અને યુક્તિઓ
સમાગમ=મેળાપ.
ભાટ=એક જાતના ધા
ત્તણુ; ખરા ખોટા વ
ખાણુ કરનાર; ખારોટ
ચારણુ=રાજના આશ્રિત
વર્ગમાંની એક જાત
(એનો ધંધો રાજના
વખાણુ કરવાં; રા-
જની આગળ નાચવું,
ગાવું વગેરે ખેલ
કરવાનો છે.)
દંતકથા=મોઢેથી ચાલતી
ખરી ખોટી વાત.
કદર=પૂજ; જાણુ
દેશસેવા=દેશભક્તિ
હિતેચ્છુ=(હિત+છ્છુ)=
ભડું કરનાર
સોસાયટી=મંડળ

હેતુ=મતલબ; ધારણા
સંબંધ=પરિચય
ઠરેલ=ડાહી
વેનચરિત્ર=વેન રાજની
હકીકતનું પુસ્તક.
વર્નાક્યુલર સોસાયટી=
ચાલતી દેશી ગુજરાતી
ભાષા સંબંધી મંડળી
પદ્ધતિ=ધોરણુ; રીત
પ્રમુખપણુ=અધ્યક્ષપણુ
ઉપરીપણુ.
ઋતુવર્ષન=એ નામનું
કાવ્ય.
કાવ્ય=કવિતાનું પુસ્તક.
માનવતો=આખરવાળો.
ખિતાબ=હદ્કાબ;
ઉપનામ.
સી. આઇ. ઇ.=હિંદના
રાજ્યનો દોસ્ત
વર્ષાસન=વરસનો પગાર
દીયું=મેંચું
શોખ=ચાહના; પ્રેમ

જમાનો=જુગ; કાળ.

પાઠ ૨૩

ધાર્મિક=ધર્મપર આ-
સ્થાવાળો.

નિરાધાર=આધાર વગ-
રનો; વસીલા વગરનો.

મરકી=ધણા માણસ
મરી જાય એવો રોગ.

કાલેરા, પ્લેગ વગેરે
પંજે=સપ.ટો.

ગુમાસ્તાગીરી=કિધરા-
ણી ને નામનું કામ

વાકેફ=માહીતગાર; જા-
ણીનો.

કુરસદ=નવરાશ

વિશ્વાસઘાતી=ભરોસો
તોડનાર.

સંપૂર્ણ=(સં+પૂર્ણ)=
પુરેપુરો.

અંત્યત=(અતિ+અંત)
=ધણીજ

ઉચાપત કરવું=ઓળવવું
તે; ઉપાડી જવું તે

ખોટ=ખાધ

સીલક=રોકડ નાણું.

પાઠ ૨૫

અડવો=મેવકુફ.

તોલ્લ=અરાબર

સુખકું=ગોળપાપડી

વળાવવા=નિદાય કરવા

વાસો રહેજે=મુકામ
કરજે.

ખોડી બાફ=ખેતરની

વાડમાંથી જવા આ-

વવા માટે છીંકું પાડી

વચમાં બે પાંખીઆ-

વાળું દાટેલું લાકડું

કુખાં=કુલાં; ચામડાનાં

ધી ભરવાનાં કુડાં.

શાવકાર=શાહુકાર

ધેર=છોડથી ખૂબ ઢંકા-

ઈ રહેલી જગા.

હારે=સાથે

પ્રકાની=માથેથી દાઢી

નીચે લઈ બાંધેલો

જુગડાનો કકડો

તીર=ખાણ

કામકું=ધનુષ

સેરે=છે.

હોંકારા=ખુમાટા.

સે=છે

ધોલ=થપ્પડ

ઝાપટ=ઝૂટ

પતીજ=વિશ્વાસ;

ભરોસો.

પરખાવો=તપાસવો;

પરીક્ષા કરવો

આંક=પાર; હદ

વ્યસની=વ્યસનવાળો.

ગંજેરી, અશીણી,

દારડીઓ.

આળ=તહોમત; બટ્ટો

પાપનો ધડો કુટવો

ધુપું રહેલું પાપ

જાહેર થવું.

દગો કાઢનો સગો નહિ=

કપટથી કાઢ પડતું

નથી.

ઝાડો=જડતી; તપાસ.

અનદાતા=પોપણ કર-
નાર

પાઠ રફ

સર્વદમન=રાજા દુષ્યંત
અને શકુન્તલાનો પુત્ર;
બરત; બધાને દયા-
વનાર

બાળચેષ્ટા=બાળકની.

રમત ગમત

તાપસી=તપશ્ચર્યા કરનાર
સ્ત્રી

તપોવન=તપ કરવાનું
જંગલ; ઋષિઆશ્રમ.

કાળજી=અંતર; મન

અંદુ=ઉંદું

ચક્રવર્તી=જેની આણ
નાનાં મોટાં ધણાં
રાજ્યો પર વર્તાતી
હોય તેવું

લક્ષણ=ગુણ.

સતાવતો=પજવતો.

દીસંતી=દેખાતી

દંતકળી=ઝિગતા દાંત

નથુ=વગર; વિના

નિમિત્ત=સબબ; કારણ.
કાલીકાલી=કાનને પ્રિય
લાગે એવી.

બોલી=ભાષા; બોલ

તોતલી=તોતડી; બોખડી

પુત=છોકરો.

મલિન=મેલું.

લેખીએ=ગણીએ

આશ્રમ=મઠ; તપોવન.

આકૃતિ=ધાટ; ચહેરો.

ચેષ્ટા=રમત ગમત

આશ્રમસ્થાન=તપસ્વી-

ઓનું રહેઠાણ.

મુનિકુમાર=ઋષિ પુત્ર

ધર્મદારા=ધર્મ પ્રમાણે

પરણેલી સ્ત્રી; લગ્નના

સંબંધથીજેડાએલીસ્ત્રી

દારા=સ્ત્રી

લાગ કર્યો=તજ દીધી

પૂજપરજી=તપાસ

શકુન્ત=પક્ષી. મોર

શકુન્તલાવી=(શકુન્તલા+
આવી) શકુન્તલા આ-

વી અથવા શકુન્ત

એટલે મોર લાવી

માધેલો=(મા+ધેલો) મા

ઉપરના પ્યારથી ગાંડો

થએલો હોય તેવો

તદન્તુમો=એક બાપામાં

માંથી બીજી બાપામાં

સમજણ પાડવી તે.

વગર કારણે હસવાથી

જરા જરા દાંતની ક-

ળીઓ દેખાય છે; અને

સમજાય નહિ એવી

બોખડી અને કાલી

કાલી બોલી બોલે છે

બોલે ચઢીને (બો-

ળામાં) ખેસવાને આ-

તુર એવા છોકરાને

જે માણસ બોળામાં

લે અને તે છોકરાના

શરીરે વળગેલી ધૂળથી

જેનું શરીર મેલું થાય

તેનેજ નસીબવાન

માણસો

પાઠ ૨૭

શિક્ષણુ=શિખવાનું;

કેળવણી

વહાણુવટી=વહાણુ ચ-
લાવનાર.

મથી=મહેનત કરી.

ક્રરાદો=વિચાર

ખંડ=જેમાં ઘણા દેશો
આવેલા હોય તે (જે-
મકે એશિઆખંડ)

સ્પેન=યુરોપ ખંડની

પશ્ચિમમાં દેશ છે

ટાપુ=મેટ

શુદ્ધ=ખરોખર; ખરેખરી

પવન પડેલો હતો=પવ-

ન બંધ હતો.

આભ=આકાશ; ગગન

અધીરા=ધીરજ વગરના

ફેસલાવી=પટાવી

ધમકાવી=ધમકી આપી

કંટાળ્યા=કાયર થયા

અશકય=(અ+શકય)=

થઈ શકે નહિ એવું.

સ્પષ્ટ=ખુલાં

જમીનનાં પક્ષી=જમી-

પર રહેનાર પક્ષી

આશા=ભરોસો; વિશ્વાસ

આંખ ન મીચતાં=જાધી

ન જતાં

આનંદભર્યા શબ્દો=ખુ-

શાલીના પોકાર

પહોણટવા=સુરજ ઊગ-

તાં પહેલાં અજવાળું

પડવું તે

કનડગત=હેરાનગતિ

ચુંબન=ખોડી; બચ્ચી

સ્વાર્થ=(સ્વ=પોતાનો+

અર્થ=લાભ)=પોતાનો

લાભ

ખાતર=માટે

પાઠ ૨૮

સત્યવાદી=(સત્ય+વાદ

+દ) સાચું બોલવા

વાળો

યશ=હોમ

દક્ષિણા=ચુરુ કે આત્મણુ

ને જમણે હાથે દાન-

માં આપતી રકમ

કસોટી=પરીક્ષા; તપાસ-

તેજક્ષણે=તરતજ

મારગ=રસ્તો; વાટ

સર્વસ્વ=બધું; સઘળું

મુદત=મહેતલ; વખત

વેરેલ=વેરેલે

સ્થાનક=ઠેકાણું; જગા

અયોગ્ય=(અ+યોગ્ય)=

લાયક નહિ

કંટકવન=કાંટાવાળું

જંગલ.

સુંવાળી=દુઃખ સહન

ન કરી શકે એવી

ક્ષત્રિયાણી=ક્ષત્રિય+

આણી)=(ક્ષત્રિયની

ઐરી

બોલ=વચન; કોલ

આગ્રહ=મમત

નિંદી=વગોવી

અર્ધાકાયા=અર્ધાંગના;

મી,

મૂલ=કિંમત
 સ્તબ્ધ થવું=ઠરી જવું.
 પાલવ=છેડા
 ચંડાળ=ભંગીઓ; નીચ
 કામ કરનાર
 આચકો ખાય છે=ખંચ-
 કાય છે.
 મુઝફ્ફ=ભાસ; મરેલું
 પ્રાણી.
 જળમાંથી=દરમાંથી.
 અનાથ=(અનનાથ)=
 ધણી વગરની; નિરાધાર
 મસાણુ=મુઝફ્ફ દાટવા
 ખાળવાની જગા
 દેવું=દેણ; કરજ
 ફૂલ પાથરેલી જગાએ
 ચાલવાને ળીલકુલ લા-
 ચક નહિ એવી જે
 કામળ અને રૂપાળી
 ઓ, તે જેની અંદર
 ધણાજ કાંટાછે એવા
 વનમાં ધણીની પછવાડે
 ચાલવા લાગી.

પાઠ ૨૯ મો.
 સુરપાણુનો ધોધ=માંકડી
 ધાટ; મોખડી ધાટ
 જળધેધ=જેસખંધ
 પાણીનો ઉંચેથી પડતો.
 મોટા પહોળો ધોધવો
 ચાણોદ=ડભોધ પાસે
 નર્મદા કાંઠે જત્રાનું
 ઠેકાણું છે.
 સામેવહેણે=વહેતા પા-
 ણીની સામે
 પનાથ=ચપટા તળીઆ
 ની નાની હોડી.
 ખાહુ=ભુજ; ખભાથી
 કોણી સુધીનો હાથ.
 ફૂફસાં=શ્વાસની ધમણો
 આદિગેશ્વર=સૂર્યે સ્થાપે-
 લા મહાદેવ
 ગુરુડેશ્વર=ગુરુડે સ્થાપેલા
 મહાદેવ
 છાછરાં=થોડાં ઉંડાં.
 રાજપીપળા=એ રેવા-
 કાંડા એજન્સિમાં

સંસ્થાન છે.
 કાળભૈરવ=શિવનું ભ-
 યંકરરૂપ.
 હરણુ ફાળ=હરણુના કુ-
 દકા જેટલું પહોળું
 ઘેરું=મધુરું.
 વારિ=જળ; પાણી
 ઢાળ ઉતાર=ઢાળ પડતી
 પાત્ર=નદી વહેવાનો માગ
 શીથુ=ધોળા પરપોટા
 ભાસ=દેખાવ.
 અનંત=(અનન્અનંત)=
 છેડા વગરની
 પરકંભાવાસી=પ્રદક્ષિણા
 કરનાર
 સદાવ્રત=(સદાન્વ્રત)=
 ગરીબ મુસાફરોને
 ધર્માદા સીધું આપવું
 તે
 પાઠ ૩૧
 કનકમૃગ=સોનાનો
 હરણુ
 પંચવટી=પાંચ વડનો

જથો. નાશકની સામે
ગોદાવરી નદીને કાંઠે
એ સ્થાન છે.

નેત્ર=આંખ

હારે છે=સંતોષ પમાડે છે
અલૌકિક=દેવી; અદ્ભુત
આ લોક (પૃથ્વી)માં
નહિ એવો.

મૃગલો=હરણ.

નિર્ભય=(નિરુન્ભય)=
ધારતી વગરના

ખુદી=તરેહ.

અર્થપુત્ર=એ શબ્દ ધણી
ને બોલાવામાં વપરાતો
હતો. સ્વામી; રામ

અયોધ્યા=ગોગરા (સર્પી)
નદીને કાંઠે શહેર છે.

છક=દિગ; તાનુબ

મૃગચર્મ=હરણનું ચામડું

બનકી=સીતા

આસન=બેઠક

અસુર=દૈત્ય; રાક્ષસ

વેષે=રૂપથી

કારમી=વિકરાળ; બિહા-
મણી; ભયંકર
ચીસ=ગભરાટમાં બૂમ
પાડવી તે.

પર્ણકુટી=ઝૂંપડી.

ફાળ=ધારકો

વલોવઃપ=ઉથલ પાથલ
થઇ

કઠોર=વજ્ર કડવા;

હરિઆળી=લીલોતરી.
વાળી

અલખ=અક્ષ; ધ્યાનમાં

નહિ આવે એવા
પરમાત્મા એ શબ્દ
જોગી વાપરે છે.

જગાવે=બોલતો.

ગોદાવરી=સહ્યાદ્રિ પર્વ-

તમાંથી નીકળી મહા-

રાષ્ટ્ર. નિગમ ને ઉત્તર

મરકારના પ્રાંતમાં વ-

હી બંગાળી ઉપસાગર-

ને મળે છે તે નદી.

એને કાંઠે નાશક, અંબક

રાજમહેન્દ્રી ને યા-
નાન છે.

અતિથિ=ભિક્ષા માગવા
આવેલો માણસ

પ્રત્યે=તરફ

રાતાં થઇ=ગુરસે થઇ

ભ્રમર ચડાવી=ડોળા
કાઢી.

વિકરળ=બિહામણ

ધારણ કર્યું=પ્રકાશ્યું

રથ=ચાર પૈડાંની ધુમટ-
વાળી ગાડી; વહેલ.

પાઠ ૩૨

કંજુસ=કૃપણ; બખીલ
દળદર=ગરિઆઇ

વિદ્યાર્થીના આશીર્વાદ=

બીખ માગવી તે. અ

સક્ષ વિદ્યાર્થીઓ ભિક્ષા

લાવીનેજ ખાતા તેથી

ઝીક મારવી=પતથરપર

વછાડી ધોવું.

વારસો=વડીલો તરફથી

મળેલી પૂજા.

વધ્યાસધ્યા=વધારાના
સંકલ્પ=ઠરાવની નિ-
શાની તરીકે હાથમાં
પાણી લઈ જમીન પર
મૂકવું તે.

કૃપણ=કંજુસ.

પાઠ ૩૩

અનાવટ=રચના; ગોઠવણ
નાસ્તિક=ઇશ્વર નથી એ-
મ માનનાર.

નાસ્તિકપણું=ઇશ્વર નથી
એમ માનવું તે.

કર્તા=અનાવનાર; રચનાર

અસાધારણ=ધણીજ
કીમતીપણું=ઉપયોગી-

પણું.

મેદ=શરીરનો એક ધાતુ;

ચરબી (એ જુડા માણ-

સમાં વધારે હોય છે.)

કોમળપણું=નાજીકાદ

આરામ=વિસામો

સરળતા=સહેલાઈ

સંરક્ષણ=સારી સંભાળ

ભમર=ભવાં.

છાજલી=છજી

જતન=રક્ષણ; સંભાળ

ડોળો=આંખનો ગોળો

વાટે=રસ્તે; રાહ.

નસકોરાં=નાકના દમ

લેવાનાં બે કાણાં.

અહાંડ=આકાશ ચોમે-

રથી અંડ (ધંડા) જેવું

જણાય છે તેમાં રહેલી

તમામ સૃષ્ટિ

અધેર=ગેરવ્યવસ્થા.

ગરજ સારે છે=કામ

કરે છે

સાખ=સાહેદી; પુરાવો

પૂરે છે=આપે છે.

ખુબી=તાસીર; બલિહારી

પાઠ ૩૪

વિસારે મૂક્યા વિના=

ભૂલી ન જતાં

પરસ્પર=એક બીજાનો

એદીપણું=આળસાઈ.

જૂસ્તર વિદ્યા=પૃથ્વીનાં

પડ ઓળખવાની વિદ્યા

ચિહ્નો=નિશાની.

ખોળ=તપાસ.

મુનીમ=કારભારી; મુખ્ય

મહેતો.

અગત્ય=જરૂર

ધ્યાન=લક્ષ

આધારે=ભરોસે

ખોદાણું=ખોદકામ

સ્વાશ્રય=પોતાની મદદ

કાળજી=ચેટક; ખત.

કર્મ=નસીબ

ધારો=નિયમ; કાયદો

ફળ=પરિણામ.

અદકો=મોટો.

આપ=પોતાનો

પુર=પુરા

પ્રતાપ=પરાક્રમ

બધાથી મોટો પોતે

ઉઘમઉઘમઉઘમ (જ)

છે; નસીબ બિચારું

રાંકડું, (કંગાળ) છે

પણ ઉઘમનું પરાક્રમ.

પુરેપુર (મોડું) છે.

પાઠ ૩૬.

સફર=લાંબી મુસાફરી

ધનાઢય=પૈસાદાર

હરીઆ માર્ગે=જળમાર્ગે.

વહાણુ વાટે

વતની=રહેવાસી

ખ્રિસ્તી=ઈસુખ્રિસ્તને

માનનાર.

વહાણુવટી=ખલાસી

કેપ=ભૂશિર

ઓફ=ની

ગુડ=સારી

હોપ=આશા

લિસ્અન=પોર્ટુગલની

રાજધાનીનું શહેર છે.

નાનાલ=અંગ્રેજની દિવા-

ળી; તા. ૨૫મી ડિસેં

અરથી આઠ દિવ-

સનો તરેફવાર; ખ્રિ-

સ્તમસ.

બાવ=પ્રીતિ,

બોમીઓ=ખણીનો.

કાલીકટ=મલબાર કાંઠે

અંદર છે

મથક=મુખ્ય ડેકાણું

સિંહલદ્વીપ=ત્રંકા

પરવાનગી=રખ; મંજુરી

આવકાર=આદરસતકાર

સમૃદ્ધિ=દોલત.

છક=દિંગ; તાજુખ

નજરાણું=મેટ

છૂટ=પરવાનગી; રખ

ધકકો=તુકસાત.

પૂર્ણ=પુરેપુરો

માહીતી=અનુભવ

હિત=મલું.

પ્રવેશકર્થો=દાખલ થયો

પાઠ ૩૬.

કિમરાવ=અમીર

કીટલી=આદાની

નાળચું=તળી

પ્રયોગ=અજમાએશ

અનુભવ=માહીતગારી.

સ્કોટલાંડ=ગ્રેટબ્રિટનમાં

દેશ છે.

બુદ્ધિશાળી=અક્ષયબાજ

ગ્લાસગો=સ્કોટલાંડ દેશ-

માં મોટામાં મોડું

શહેર છે.

નમુનો=ઘાટ; આકાર

ખામી=ખોડ

આરંભ=શરૂઆત

ધૂમકેતુ=પૂછડીઓ તારો

કલાપ્રંડ=સ્કોટલાંડમાં

નદી છે.

આટલાંટિક=એ નામનો

મહાસાગર છે. (એમાં

પાણી ૩૫૦ લાખ

ચોરસ મૈલ છે)

કપરાકપરી=એક પછી

એક

ઈંગ્લેન્ડ=આંધ્રામનો

અનુભવી

દરજાએ=પદ્વી; એટલે

જાતબુદ્ધિ=પોતાની

અક્ષત.

અપૂર્વ=પહેલાં નહિ થ

એલી એવી

રેલ્વે=લોઢાની સડકનો
રસ્તો

ફતેહમંદી=જીત

નિર્ભય=ખીક વગર

ખંત=કાળજી; ચેતક

નવાઇ=અચરતી

હવાઇ=હવામાં ઊડે એવું

એક જાતનું દારૂખાનું

જહોજલાલી=આખાદી

પાઉંડ=પંદર રૂપીઆની

કિમતનો સોનાનો

સિક્કો.

પાઠ ૩૯

મતભેદ=વિચારફેર; ફેર

ક જણનું જુદું જુદું

કહેવું તે

એકંદર=સામટો; કુત્ર

પુરાવો=સાબીતી.

પણુ=આધા; નિયમ

નિશ્ચય=ઠરાવ

આખ્યાન=વાર્તા; કથા

શેખ=મચ્છા

શામળ=નરસિંહ મહે-

તાનો છોકરો

શીઘ્ર=તરતને તરત

કરેલી

નળાખ્યાન=નળરામની

વારતા

મામેરૂ=મોસાળું

કવિત્વ=કવિપણું

કવિત્વશક્તિ=કવિતા

ખનાવવાની આવડત.

આરોગ્ય=તંદુરસ્ત

ઓખા=ખાણુસુરની ક-

ન્યા; અનીરૂઢની સ્ત્રી

સુભદ્રા=દેવકીની પુત્રી;

કૃષ્ણની બેત; અગ્નું-

નની સ્ત્રી; અભિમન્યુ-

ની મા.

સુધન્વા=ચંપાવતીના

રાજા હંસધ્વજનો પુત્ર

પાત્ર=વિષય

રસીલા=રસિક

પાઠ ૪૦.

રહેણી=રીતમાન

પેગંબર=અવતારી પુરુષ;

ધશ્વરનોસંદેશોલાવનાર

ધડો=દાખણો.

ખલીફા=મહંમદ પેગંબ-

રના વારસ

શસ્ત્ર=દથિયાર

વંશપરંમપરા=ઓલાદથી

કતરી આવેલો

દમસ્કસ=એશિઆઈ તુ-

ર્કિસ્તાનમાં શહેર છે;

એ દુનિયામાં જુનામાં

જુનું શહેર છે.

પ્રપૌત્ર=દીકરાના દીકરા-

નો દીકરો.

ખલિફાત=ખલીફાની

ગાદી

જંગદાદ=એશિઆઈ તુ-

ર્કિસ્તાનમાં શહેર છે

વૃદ્ધિ=વધારો

ધર્માધ્યક્ષ=ધર્મગુરુ

મુરખખી=મોટો

દિનાર=અઠી રૂપીઆની
કિંમતનો રૂપાનો સિ-
કકો (એ પહેલાં ચા-
લતો હતો.)

તાજીખી=નવાઈ
ખજાનચી=ખજાનાનો
હપરી

દૃષ્ટિ=નજર.

જનાનખાનું=ઐરાનું રહે-
વાની જગા; રણુવાસ.

દામ=નાણાં

સૂધ=જ્ઞાન; સમજ.

અલરશીદ=ધનસારી.

પાઠ ૪૨.

દેશાટન=દેશે દેશ કરવું
તે; મુસાફરી

શ્લોક=એલીટીની સંસ્કૃત
કવિતા

મિત્રતા=દોસ્તી; સોબત

આપવડાઈ=જાતની ખો

ટી મોટાઈ; આપ-

બડાસ; પતરાજી

કબ્જો=દુઃખો.

વાંધો=હરકત; અડચણ

જાતહિંમત=પોતાની

હિંમત.

કૃતિ=કામ; કાર્ય.

નિકાળવું=ધારીને જોવું.

અપાર=પાર વગરની;

ધણીજ

મિઠાશ=મજા; આનંદ

સ્મરણુ=યાદદારત

ભાવ=પ્રીતિ.

પુરતી=પુરેપુરી.

પાઠ ૪૨

ખારીલાપણું=અદેખાઈ.

અવગુણુ=દોષ

અર્થ=મતલબ; સર.

હદાર=મોટા મનનો

પ્રેમી=માયાળુ

નીચ=હલકા મનનો

દોષી=કીનાખોર; અદેખો

કિજ્જો=ખરો

કૂરપણું=ધાતકીપણું.

દોષ=અદેખાઈ; વેર

પ્રકટ થતી=શર થતી

ધોળાયા કરતો=મનમાં

રમ્યા કરતો

ધુંટાયા કરતો=જોખાયા

કરતો

લૂણો=છો, ઇંટ, માટી

વગેરેમાં જે ખારો

જામે છે તે

ખારીલા=અદેખા

હૃદય=અંતઃકરણ; મન

ખાર=અદાવત; વેર

કાયમ=દંમેશાં

પ્રકુલતા=આનંદથી ખી-

લવું તે

કૃત્ય=કામ; કાર્ય

સાધવામાં=પારપાડવામાં

ફલાણો=અમુક

દોષીલા=ખારીલા

નિકાર=તિરસ્કાર

કોશળદેશ=હાલ જે અ-

હાર અયોધ્યા તથા

આગ્રા પ્રાંતો કહેવાય

છે તે

ધાતકો=કૂર

દુસ્મનાવટ=દુસ્મનાઇ

પ્રેમ=માયા; હેત

હજુરમાં=પોતાની પાસે

વીર=બહાદુર

બ્રુષણુ=શણુગાર

પાઠ ૪૩

શાંતિભરી=ધીરજવાળી

કરિઆણુ=તજ, લવેંગ,

એલચી, મરી, મસાભો

વખાર=જથાબંધ માલ

રાખવાનું ઠેકાણું.

છુટકો=છલાજ; ઉપાય

ધારકો=એકદમ પડેલી

ઊડી અને ભારે શીકર

ભોગરો=દીવાની વાટની

સળગતી ચીણુગારી

જોત=સળગતી વાટ

રચ્યો=ખનાવ્યો

સ્થિર=શાંત

ખાસ=ધણી; બહુ

માર્ગ સૂઝી આવ્યો=ઉ-

પાય જડયો

પાઠ ૪૫

આશ્વિન=આસો મહીનો

માવત=દાર્યાને હાંકનાર

ખવાસ=હજુરીઓ ચાકર

ભાંડ=મસ્કરો.

વાહન=ખેસીને ફરવાનું

સાધન; ગાડી, રથ,

પાલખી વગેરે

અધીરા=ધીરજ વગરના

જનગરણુ=ઉજનગરો.

ભીડ=ગીરદી; ઠઠ

આશ્રયકારક=નવાઈજેતું

સુંદરીઓ=સ્ત્રીઓ

રમણિક=સુંદર

રપર્યા=સરસાઈ; ચડસા

ચડસી; દરિકાષ

ઉત્સવ=તહેવારનો દિવસ

ભરપુર=ભરેલાં

દર્પને બદારે જવાનો

રસ્તો આપતા હતા=

આનંદ દેખાડતા હતા

સવારી=વરઘોડા જેવું

સરખસ

વકરો=માલ વેચતાં ઉપ-

જેલાં પૈસા.

પારણા=અપવાસ મૂક-

વો તે.

અષ્ટામુષ્યુ=(અષ્ટ+પુણ્ય)

આઠ પુણ્યાવાળો

પુરજો=ગદી; નાના ક્ષિક્ષા

કીર્તિસ્તંભ=યાદગીરીનો

ચાંમલો.

રાસ=કૃષ્ણ અને ગો-

પીઓની દાંડીઆ ર-

મવાની કીડા; ઘેરી-

આ જેવો નાચ.

ચોખ્ખડીઆં=ચાર ચાર

ધડીએ મંદિર વગેરેમાં

જે નગાઈ વાગે છે તે

નોખત=મોટું વગાઈ.

શંખનાદ=શંખનો અ-

વાજ.

શય્યા=પથારી

સમક્ષ=રૂબરૂ

મંત્ર=દેવની સ્તુતિ મં-

બંધી શ્લોક

પાઠ ૪૬

ભાગ ૧ લો

જ્નેકું=નરમાદા.

પાર્ધી=શિકારી; વાધરી

લાગણી=દયાની અસર

સૂઝયું=સમજ પડી

રામાયણુ=રામ અને સી-

તાના સ્નેહ સંબંધી ત-

થા સીતાને દરી જનાર

રાવણની માહી સ્થિતિ

સંબંધીનું કાવ્ય;

સુગ્રીવ=વાલી વાનરનો

ભાઈ.

હનુમાન=વાનર (એની

ઉત્પત્તિ વિષે અંજની-

ની કથા જોવી)

અંગદ=વાલી વાનરનો

પુત્ર (એ બૃહસ્પતિનો

અવતાર હતો)

જાંબુવાન=રામને સદાય

કરનાર રીંછ (એ

વિષ્ણુના જગાસામાંથી

ઉત્પન્ન થયો હતો)

વાનર=વાંદરા

પ-તો=દામ; ઠેકાણું.

અશોક વન=અગીયાનું

નામ છે

એધાણી=નિશાની,

સમાચાર=ખબર

અનુચર=(અનુ+ચર)

સેવક; દાસ

પડાવ=મુકામ.

વિટિ=સલાહનું કહેણ

વિભિષણુ=રાવણનો ભાઈ

સમાધાન=સલાહ

સલાહ=અભિપ્રાય

કુંભરણું=રાવણનો ભાઈ

ઈંદ્રજિત=રાવણનો પુત્ર

પ્રવેશ કર્યો=દાખલ થયો

અયોધ્યા=રામનું રાજ

નગર

ભરત=રામનો ભાઈ

(કેંકેયીનો પુત્ર)

ગર્ભવંતી=દલાડાવાળી

જોડકા=સાથે જન્મેલા બે

બાળક

અશ્વમેધ=અધા રાજ્યો

પર જીત મેળવીને કર

વામાં આવતો હોમ

પતિપત્ની=ધણીધણિ-

આણી

રાજના ધર્મ=રાજની

કરજ

હેતુ=મતલબ

પાઠ ૪૬

ભાગ ૨ જો.

ભરતકુળ=ભરત રાજનો

વંશ

દસ્તિનાપુર=દિલ્હીની

કિનારે ૬૦ મૈલ પર

પાંડવ કૌરવની રાજ-

ધાનીનું શહેર હતું.

ધર્મનો અવતાર=ધ-

ર્માત્મા

ગદા=આકાડાના ફૂલના

ધાટનું લોહનું ભારે

હથિયાર.

બાણાવળી=તીર માર-

વામાં હોશિયાર

કૌરવ=કુરુના વંશના;

ધૃતરાષ્ટ્રના છોકરા
નિષ્કળ=નકામી; ફેકટ
સ્વયંવર=કન્યાએ પોતે
વર પસંદ કરી પર-
ણવું તે.

મચ્છવેધ=ઉંચે ટાંગેલા
માછલાનું પ્રતિબિંબ
પાણીમાં જોઇ ઉંચે
બાણ મારી તેની આંખ
વીંધવી તે

વરમાળ=કન્યા પોતે
પસંદ કરેલા વરને જો
માળા પહેરાવે છે તે

ઇંદ્રપ્રસ્થ=જુની દિલ્હી
(એ જમના નદી
પર હતી)

રાજસૂય=રાજાએ કર-
વાનો યજ્ઞ

જુગદુ=જુગાર

શકુનિ=ગાન્ધર દેશનો
રાજા; દુર્યોધનનો
મામો

મહાભારત=પાંડવ કૌરવ

ના યુદ્ધનું પુસ્તક.

દોણાચાર્ય=અશ્વત્થામા-
ના પિતા; પાંડવ કૌ-

રવના ગુરુ,

રધિર=લોહી

ભીષ્મપિતામહ=શંતનુ-

ના ગંગાથી ઉત્પન્ન

થએલો પુત્ર

વર્ણાશ્રમ=(વર્ણ+આ-
શ્રમ)=ચાર વર્ણ અને

ચાર આશ્રમ

સ્ત્રીધર્મ=સ્ત્રીની કરજ

સ્વરૂપ=અરૂપ

પાંડ ૪૭

અંગકસરત=શરીરને
કસવું તે.

નર્યા=નિરોગી

ભિન્ન ભિન્ન=જુદા જુદા

જ્ઞાનતાંત્રુ=મગજને ખ-

બર આપનાર તાંતણા

ચલનવલન=હાલચાલ

ઉત્સાહ=ઉમંગ

દીક્ષા=કમજોર.

કંતાઈ=તવાઈ; સુકાઈ

ગળી જન્ય=અશક્ત

થઈ જન્ય છે.

જુઠા=અશક્ત; નકામા

સત્તા=જોર; શક્તિ

ખોળરૂપ=ભારે

તરા=ઝડપ.

પોષણ=પુષ્ટિ; ખજ

શરીર હલકું ફૂલ થાય

છે=જાગૃતિ આવે છે

ક્ષેત્રજુ=પેટમાંનો જમ-

ણી તરફનો એક ભાગ

અરોળ=પેટમાંની ડાખી

બાજુની ગાંઠ; તક્ષી

ગુરદા=મૂત્ર પિંડો; પેદુમાં

રહેલી પિશાબની ગાંઠો

મંદ=કમતાકાત; કમજોર

પુષ્ટિ=જોર. ખજ.

દસ્ત=ઝાડો

ખુલાસે=સાફ.

અપચો=અજીરણ

કબજાઆત=ઝાડાનું

રોડાણ.

નિર્થક=નકામા

ધોડા=તરંગો; ખોટા ખુટા

ધસધસાટ=જોધએ તેવી

નિરૂધ્ધી=ઉદ્યોગ વગ-

રના

વીતેછે=અમતું પડે છે

ચહેરો=શિકલ

લાલી=લાલાશ; તેજ

વદન=મુખ; મોં

નિસ્તેજ=શીકું; તેજ વ-

ગરનું

પથારીવશ=માંદો; ખિ-

માર

તાલીમખાજ=પહેલવાન

મગદળ=હાથ કસરતનું

એક સાધન

ખનેટી=ખે છેડે ગદાવા-

ળી કસરતમાં વપરાતી

લાંખી સાંકડી.

દંડ=ખે હાથ ને ખે પગ

જમીન સાથે ટેકી શ-

રીરને ઉંચું નીચું કર-

વાની જે કસરત તે કુશળતા=હાથિયારી

વિનોદ=આનંદ; રમત

ગમત

શિક્ષણ=કેળવણી

નજર ખેસે છે=ધ્યાન

ચોંટે છે.

સંજોગ=વખત.

આંખમીચીને=વગર વિ-

ચારે; ધણી

હદ=સીમા

પાડ ૪૯.

પરોપકાર=(પર+ઉપકા-

ર) પારકાનું બહુ

કરવું તે; પરકથ્યાણુ

પુણ્ય=ધર્મનું કામ.

પાપ=અધર્મનું કામ

પ્રત્યાદિ=વગેરે.

અનહદ=(અન+હદ)

ધણેજ

વિદ્યાલય=બાણવાનું ઠે-

કાણું

રૂચે=ગમે; પસંદ પડે.

ભક્તમસાધ=ભલાધ

કુશળતા=હાથિયારી

લોકોપકાર=(લોક+ઉપ-

કાર)=લોકોનું બહુ

વૃત્તિ=ધર્મિષ્ઠા

મરણ શય્યા=મરણ પ-

થારી

ભારે=મુશ્કેલીવાળા

ગણું=શક્તિ

ધસાવું=ખરચવું.

સાંકડું મન=અખિલાધ

દાખલો=દૃષ્ટાંત; ઉદાહરણ

લોક કથ્યાણુનો માંડવો

રચે=પરોપકારનાં કામ

કરે

અદિત=તુકસાન; હાનિ

પાડ ૫૦.

વનદેવતા=વનની દેવી

ભગવતી=પવિત્ર માન-

વંતી સ્ત્રી.

આત્રેયી=અતિ ઋપિની

પુત્રી.

સમાગમ=મુલાકાત;

મેળાપ

પાવન થાઉં છું=પવિત્ર

થાઉં છું
દંડકારણ્ય=નર્મદા અને
ગોદાવરી નદી વચ્ચેના
પ્રદેશોમાં આવેલાં
વનો.

પ્રવાસ=મુસાફરી
વિધન=હરકત; અડચણ.
કાળજી ઠરે છે=મન
સંતોષ પામે છે.

સંસ્કાર=નામ પાડવું,
વાળ ઉતારવા, જ-
નોઈ દેવી વગેરે ધર્મ
ક્રિયા

અહણ્ય કરવે=સમજવાને
વિમળ=સ્વચ્છ; નિર્મળ
સુખિંબ=સારું પ્રતિબંબ
ઠીકરી=નાનું ઠીકરું
વજ્રપાત=સખત દુઃખ
અરૂંધતી=વસિષ્ઠની સ્ત્રી
(એ સમ ઋષિની સે-
વામાં હમેશ રહે છે.)
રઘુકુળ=રામનો વંશ
મોટા=વડા.

ઋણ્યશું ન=શૃંગમુનિ; દ-
શરથના જમાઇ
સુની=ખાલી
વજ્ર=છંદનું હથિયાર.
કોમળા=કોમળ
મહાત્મા=મોટા પુરુષ.
વાસંતી=વનદેવીનું નામ છે
અગસ્ત્ય=એ નામના ઋ-
ષિ; વરણ ને ઉર્વ-
શીના પુત્ર છે.

વાલ્મીકી=એ નામના ઋ-
ષિ; રામાયણના કર્તા
ગુરુજી તો બુદ્ધિવાન અને
ઠોઠ એ બંનેને એક
જ રીતે શીખવે છે,
તે ગુણીને સમજવાની
શક્તિ આપતા નથી;
તેમજ ઠોઠની કોઈ દિ-
વસ ઝોઝી પણ કરતા
નથી; તો પણ પરિણામે
મોટા ફેર જરૂર નજરે
પડે છે. જેમ સ્વચ્છ
મણિમાં જેવું સારું પ્ર-

તિબંબ પડે છે, તેવું
ઠીકરામાં પડતું નથી.
(મતલબ કે બુદ્ધિવાન
અને જડમાં મોટા ફેર
નજરે પડે છે)

વજ્રથી પણ ધણા કઠણ
અને ફૂલથી પણ ધણા
કોમળ એવા મહા પુરુ-
ષના મનને અહા! કોણ
જાણી શકે? (મતલબ
કે કોઈ જાણી શકે નહિ)

પાઠ પર

પંચાંગ=ટીપણું; જેમાંથી
તિથિ, વાર, તારીખ
નક્ષત્ર, યોગ, કરણ,
વગેરે માલમ પડે છે તે
શક=વર્ષ; સાલ
વિક્રમ=ઉર્ફનનો પરમાર
વંશનો રાજા.
શાલિવાહન=ચૈડણ ના-
રીનો રાજા.
હીજરીસાલ=મહંમદ પે-
ગમ્બર મકકેથી મદીને

જતા રહ્યા ત્યારથી ગ-
ણતું મુસલમાની વપ-
પારસી સાલ=યજ્ઞદેવર-
દી વર્ષ.
સંવત=વર્ષ.

પૈઠણ=ગોદાવરી નદીને
કાંઠે શહેર છે.
વેતાળ=ભૂતની એક
જનત: પિશાચનો રાજા

અભિષેક=નવા રાજાને
ગાદીએ બેસાડતી વેળા
દૂધ પાણી વગેરેની
ધારા મંત્રો બોલીને
કરવામાં આવે છે તે

પાઠ પર

સદાકાળ=દરમેશાં.
રસ્યું=ગીલીટ ચઢાવ્યું
લહેર-ખુમારી
ભંગડ=ભાંગ પીનાર
ઝાંઝ=રીસ; ચીડ
ભાંગો=એક શસ્ત્ર: પાંસ-
ની અંદર બેસાડેલું

લોહાનું કાનું.
ખમરાણુ=ખમાટા.
ઢાલ=અચાવ કરનાર
ઢાંકણા જેવું હથિયાર.
નદાની=બેવકુફી
વંશપરંપરા=પેઢીવરપેઢી
તરછોડી=ધિક્કારી
પરાણુ=અળાત્કારે
હલીલ=કારણ; પુરાવા
પાઠ પર

આરોટ=ભાટની એક
જાટ
પસાયતું=ઇનામમાં આ-
પેત્રી જમીન.
કમિં=કમંગ; એકાએક
જે ઇચ્છા થઇ આવે તે
સંવાદ=સવાલ જવાબ.
વાદવિવાદ.
બોજ સમોવડ ખૂપ=
બોજ રાજા જેવો
મોટો (વિદ્યો-તેજક)
સમોવડ=સરખો
ક તેજન=આશ્રય

ઉર્દુ=મુસલમાનની
સિંદાસનખત્રીસી=ખત્રી-
સ પુતળીઓએ કહેલી
વાત
કડી=કવિતામાંનો ચાર
ચાર અથવા બધાએ
ચરણનો ભાગ
કથે=કહે
મુકાબોતેરી=પોપટે કહે-
લી ૭૨ વારતા.
અધારથી સમજી શકાય
તેવી ભાષા કવિતાની તૂક
તે અધારથી સમજી શકાય
તેવી વાત, વિવેક અને
શિખામણા કહે તેજ
એક કવિ માણસ છે.
રંજન=ખૂશ.
રસ=લહેજત
પરદુ:ખભંજન=(પર+
દુ:ખ+ભંજન) પારકાનું
દુ:ખ દૂર કરનાર.
છાપા=જ ચરણની
કવિતા.

પાઠ ૫૫

પ્રતિષ્ઠા=આબર; મોટાઇ
મહાજન=મોટા માણસ;
લોકનાં ટોળાં.

ઠાધુ=ખાળવા જનનાર;
સ્મશાને જતા માણસ
રાજદાર=રાજ કચેરી
સંભાષણુ=વાતચીત;
વાદવિવાદ
વિવાદ=સામસામા સ-
વાલ જવાબ.

સત્પુરૂષ=સારા માણસ
ગામ ભેગા કર=ગામમાં
દાખલ કર.

દીર્ઘસૂત્રી=કામમાં ઢીલ
કરનાર માણસ; લાં-
બા તાંતણાવાળી;
સુતરફેણી

વાંકીવાળી=ગુણમાં આડી;
આકારમાં વાંકી

આચમન=જમણી હથે-
લીમાં થોડું પાણી
લઇ પી જવું તે.

ભણ્યા પણ ગણ્યા ન-
હિ=વિદ્યા શિખ્યા પણ
અનુભવ કરતાં પણ
આવડ્યો નહિ.

વિદ્યા કીધા=વળાવ્યા

પાઠ ૫૬.

પેગંબર=(પેગામ=સદે-
શો+મર=લાવનાર)=
ધર્મસ્વરને લાંબો સંદેશો
લાવનાર.

દરજત=કિયો દરજ્જો
ધરાવનાર મુસલમાનને
બોલાવવામાં વપરાતો
માન ભરેલો શબ્દ
ધરલામ=આરથા

મૂર્તિપૂજક=(મૂર્તિ+પૂ-
જક)=મૂર્તિને પૂજનાર

શ્રીમંત=(શ્રી+મંત)=
પૈસાદાર

પ્રેમાળ=(પ્રેમ+આળ=
વાળો)=માયાળુ

પુનર્લગ્ન=(પુનર=ખીજ

વાર+લગ્ન)=ફરીથી
પરણવું તે.

કાઠપાપણુ=લાકડાના તે
પથ્થર

નિયંતા=ચલાવનાર
અનાદિ=(અન=નહિ+
આદિ=શરૂઆત)=જે-
ની શરૂઆત નથી તે

અનંત=(અન+અંત)
=પાર વિનાનો

ખુદા=પરમેશ્વર
પરિપકવ=પાકા; મજબુત

વહી=જીવ્યાઇલ ફરેસ્તા
ખુદાની તરફથી જે
સંદેશો લાવેલા તે

અનુયાયી=સાથે અથ-
વા પછવાડે ચાલના-
ર; સેવક; શિષ્ય.

તુ=જકારી=ચિકારી
સહનશીલતા=શાતતા

સદુપદેશ=(સદ+ઉપદેશ)
=સારી શિખામણુ.

વજનદાર=વજનવાળા,

અગ્રેસર=(અગ્ર+સર=જનાર)=મુખી;

આગેવાન

પ્રાસાદિક=કૃપા ભરેલી; દૈવી

નિષ્કામ=સ્વાર્થ વિનાને

ઘાટ=ઉપાય

પ્રવચન=કાવતરું.

નિરૂપાયે=નાદલાગે.

શસ્ત્ર=હથિયાર

પર્યત=સુધી

પ્રસાર=ફેલાવો

ધર્મોપદેશક=ધર્મનો

બોધ કરનાર

સુરાપાન=દારૂ પીવો તે

સામાજિક=સમાજને

લગતી.

સિરિઆ=એશિઆ

તુકસ્તાનના એશિઆ-

મૈનરની દક્ષિણમાં

પ્રાંત છે.

ધસ્તંબુલ=યુરોપી તુક-

સ્તાનની રાજધાનીનું

શહેર છે.

મહોજલાલી=આબાદી

ક્ષણભંગુર=પલકમાં ના-

શ યાય એવો; નાશવંત

કુરાન=મુસલમાની ધર્મ

પુસ્તક; મહમંદ પેગં

બર સાહેબની આજ્ઞા

અને વચનોના સંગ્રહનું

પુસ્તક.

સનાલ-છ. સ.

૫૭૨, ૬૦૯, ૬૨૨ને

૬૩૨ માં શું બનાવ

બન્યો? પેગંબર સાહેબ-

ને મક્કાથી મદીને જવા

નું કારણ શું? મહમંદ

પેગંબર સાહેબે કયો

ધર્મ ચલાવ્યો? એ ધર્મ

માનનારા દુનિયામાં

હાલ કેટલા માણસ છે?

મહમંદ પેગંબર સા-

હેબે શું ઉપદેશ કાઢ્યો?

અરબસ્તાન; ઇરાન.

સ્પૈન, મક્કા, મદીના,

ધસ્તંબુલ, અસરા, નકશા

માં બતાવો.

પાઠ ૫૭.

અહણ્ય કરવું=સ્વીકારવું;

પાળવું.

દસ્તુર=મોબેદના ગોર

અહુરમઝદ=પારસી ધર્મ

પુસ્તકમાં કહેલા પૃ-

થ્વીના પેદા કરનાર

અને પાલન કરનારનું

નામ.

કસ્તી=પારસીની જનોઈ

સદરો=ટુંકી બાહેનું

મોટું પહેરણ

ધૂપ=મુગંધી ધુમાડો

અર્પણ=આપી દેવું તે;

બળિદાન

લગ્નવિધિ=લગ્નક્રિયા

અગિઆરી=(સંસ્કૃત

અગ્ન્યાગાર ઉપરથી)

(અગ્નિ=દેવતા+આગાર

=સ્થળ)=પારસીઓના

આતશ બેહરામ પૂજ

વાની જગા; પારસી-
એનું દેવળ; (એમાં
પવિત્ર અગ્નિ એટલે
આતશ રાખે છે)
મોમેદ=પારસીઓનો
ગોર; અધ્યાર

સવાલ-પારસીનો
મળ દેશ કયો? શા માટે
ધરાન છોડવું પડ્યું?
દીવ બંદરથી પારસીઓ
ક્યાં ક્યાં ગયા? પાર-
સીઓનો ધર્મ સમજાવો.
પારસીઓનું જ્ઞાનનું
ઠેકાણું ક્યાં છે?

પાઠ ૫૮.

ગીઝની=અફઘાનિસ્તા-
નનું મુખ્ય શહેર
ટકર લેવાનો=સામે
થવાનો
વીર=યોદ્ધા
ઉર્ફે=ખીજે નામે; અથવા
પાણીપત=કુરુક્ષેત્ર (હાલ
લાં નાનું ગામ છે તે

પાનપત નામથી ઓ-
ળખાય છે)
થાણેશ્વર=જમના નદી પર
પંજબમાં શહેર છે.
ભંગાણુ=તૂટ; નાસાનાસ
મિટ્ટી દાણાદાણુ=તદન
પાયમાલી
મિટ્ટી દાણાદાણુ કરી
નાખી=તદન પાયમાલ
કરી નાખ્યાં; ધણીજ
નકારી દુઃખદાયક સ્થિ-
તિમાં આણ્યા
ધવાયો=ધાયલ થયો
લાહોર=રાવી નદી પર
પંજબનું મુખ્ય શહેર
છે. (એમાં લેફ્ટેનેન્ટ
ગવર્નર રહે છે.)
મનમાં ખટકયા કરતી=
મનમાંથી બુલાતી નહિ;
વારંવાર યાદ આવતી.
હરણ કરવું=બળાત્કારે
લઇ લેવું
મેદીલ=નાખુશ

તુચ્છકારી=ધિકારી
જંગ=જખરી લડાઈ
અખતર=લોહાની જળી-
વાળો અંગરખો.
હેવાલ=વૃત્તાંત; ખ્યાન
આશ્રિત=આસરો મેળ-
વી રહેનાર
શબ્દવેધ=શબ્દ ક્યાંથી
આવે છે તે પારખી
નિશ્ચાન તાકીને છોડ-
વામાં આવે છે તે.
સવાલ-મહંમદ ગીઝની
ક્યાંનો પાદશાહ? એણે
હિંદ પર કેટલી સ્વારી
કરી? સ્વારી કરવાનો
હેતુ શું હતો? પૃથુરાજને
ઓળખાવો. ઇ. સ.
૧૯૧૧ ને ૧૯૧૩ માં
શું બનાવ બન્યો? મહં-
મદ ધોરીએ હિંદુ-
સ્તાન પર સ્વારી કરી ભારે
રજપૂતોના ક્યાં ક્યાં
મુખ્ય રાજ્યો હતાં?

પાઠ પટ.

જડ=મૂળ

યશસ્વી=કીર્તિમંત; ના-
માંકિત

બેશક=(બે+શક)=નકી

તેજસ્વી=પ્રકાશીત

હેરાનગતિ=દુઃખ

લખાણુ=લેખ; દસ્તાવેજ

તગાવી=સરકારે ખેડુતોને

ધીરેલાં નાંણાં

દસ્તાવેજ=લેખ; લખાણુ

અંધ=પાણીનું રોકાણુ ક-

રવાને આંધેલા પુસ્તા

મહેસા=પાઠશાળા; વિ-

ધાલય

સરાઓ=વટેમાર્ગુઓને

ઉતરવાની ધર્મશાળાઓ

પડતર=પડી રહેલી

ખેદાણુ=ખેતી

બીનરોજગારી=(બીન=

ચિના+રોજગાર+નંધ)

નિર્ઘમી

દયાભાવ=રહેમ દીલી;

દયાની લાગણી

કનડતો=હેરાન કરતો

કાબેલ=હોશિયાર; પ્રવીણ

સવાલ-તથાલખ વંશ

ક્યાંથી ક્યાં સુધી કેટલા

વર્ષ આશ્યો? ફિરોજશા-

હની મારજપુતાણી હતી

છતાં મુસલમાન સાથે

પરણવાનું શા માટે કમ્યુત

કર્યું? ફિરોજશાહનાં લો-

કાપયોગી કામ ગણાવો.

પાઠ ૬૦.

તૈમુર=સમરકંદનો મો-

ગલ આદશાહ

પક્ષ=તરફેણ

ખુનરેજી=કતલ

સમરકંદ=રશિઆત તા-

ર્તરીમાં શહેર છે (એ

માં તૈમુરની કબર છે)

અસ્તવ્યસ્ત=છિન્ન ભિન્ન

અતિશયોક્તિ=હોય તેના

કરતાં અતિશય વધા-

રીને જે કહેવું તે

દરમિઆન=અરસામાં;

વચમાંના વખતમાં

દૂચકરવી=લશ્કરનો મુકા-

મ ઉડાવી આગળ જવું

મીરત=આગ્રા ને અયો-

ધ્યાના સંયુક્ત પ્રાંતમાં

લશ્કરી છાવણીનું શહેર

છે.

હરદ્વાર=ગંગા નદીપર

જાત્રાનું ધામ છે.

અરાજ્ય=(અ+રાજ્ય)=

અધિર; રાજ વગર

સવાલ—ઈ. સ.

૧૩૯૫ ને ૧૩૯૮ માં

શું બનાવ બન્યો? તૈમુ-

રની ટુંક લકીકત કહો.

પાઠ ૬૧.

યુદ્ધનીતિ=લડાઈ કરવા-

ની રીત

રાજનીતી=રાજ ચલા-

વવાની રીત

અકબર=આમરના દીકરા

હુમાયુનો પુત્ર (એને	મહેસુલખાતું=જમાખંધી	વનતું મેદાન
જન્મ ઉમરકોટમાં ધ.	ખાતું	તુર્ક=મુસલમાનની એક
સ. ૧૫૪૨માં થયો	આધન અકબરી=અક-	જાત.
હતો.)	બરના કાયદાનું પુસ્તક	બેટો=મેળાપ; મુલાકાત
ઠેરઠેર=ઠામ ઠામ.	અમુલકજલ=અકબરનો	દેહરક્ષક=શરીરનું રક્ષણ
પટાણુ=મુસલમાનની	વડો પ્રધાન	કરનાર
એક જાત.	વિધવાવિવાહ=પુનર્લગ્ન	તારસ=મરણ પછીનો
અલગા=આધા.	થાળે પડયું=શાંત પડયું;	હકદાર.
બેદીલી=નાખુશી.	અધેર મટયું.	ઉન્મત=તોફાની
કાયમ=અચળ	અનુપમ=જો ખીજા કો-	કતલ=કાપાકાપી
રાજ્યાધિકાર=રાજસત્તા	ઇની સાથે સરખાવી	જખમ=ધા
લગામ=દોર; સત્તા	ન શકાય તે; સર્વોત્તમ	એકત્ર=એકઠા.
આચકો ખાવો=પાછા	મીર અદલ=મુખ્ય ન્યા-	અણીની વખત=મારીક
હકતું	યાધીશ.	વખત
સન્માન=સત્કાર	કાજી=કુરાન પ્રમાણે ધ-	જમાવ=બીડ; ટોળું
ધર્મ મંદિર=દહેર; દેવ-	નસાક કરનાર.	દાખવી=ખતાવી
સ્થાન	સવાલ-અકબરની કા-	ગ્વાલીઅર=મધ્ય હિંદ
દીર્ઘદષ્ટિ=લાંબી નજર	કિંદીનું વર્ણન કરો. અ-	એજન્સિમાં સિંધીઆ-
ઝનુની=ફરફેરાયલો	કબરે ક્યા ક્યા પ્રાંતો જી-	ની રાજધાનીનું શહેર
જજીયાવેરા=માથા વેરા;	લ્યા? અકબરે ક્યા ક્યા	છે
માણસ દીઠ વેરા	સુધારા દાખલ કર્યા?	પદબ્રહ્મ=(પદ+બ્રહ્મ)=ગા-
કાયરથ=હિંદુની એક	પાડ ફર.	દી પરથી ઉઠાડી મૂકેલો
જાત	હલદીધાટ=અરવલી પ-	રણુભૂમિ=લડાઇની જગા

સર્વત્ર=અધે
તંગ=ધોડાનો અંધ
પુંઠળ ફરી=પાછળ ફરી
ચ્યુતરો=ચોતરો.
સ્વામીભક્તિ=ધણીપર
પ્રેમભાવ

સવાલ—પ્રતાપની બ-
હાદુરીનું વર્ણન કરો.
પાઠ ૬૩.

સર ટામસરો=જહાંગી-
રના રાજ્યમાં ઇંગ્લાંડ-
થી આવેલા વકીલ.
છૂટથી=મરજી મુજબ
જહાંગીર=(જહાં=દુનિ-
યા+ગીર=જીતનાર)=
દુનિયા જીતનાર
કોલકરાર=સરતપટ્ટા;
હરાવ.

હેવાલ=વૃત્તાંત; ખ્યાન
આગતાસ્વાગતા=પરોણા
ચાકરી
જડતી=તપાસ
માનમરતબો=આખર

અને મોટાઈ
ગણુના=ગણતરી
ખરાનપુર=તાપી નદીને
કઠે મુસલમાનની વ-
સ્તીનું શહેર છે.
(અહીંનાં શેલાં ને સા-
ક્ષા વખણાય છે.)

ચિતોડ=મેવાડની જુની
રાજધાનીનું શહેર છે.
અજમેર=રજપુતસ્તાન
માં શહેર છે
અંદોઅસ્ત પડી ભાગવા
માંડયો=ગેરઅંદોઅસ્ત
થવા લાગ્યો

ધગ્ગરો=કંટાકટ
ધરવટ=પોતીકાવટ; ભાઈ-
ચારો.

હકુ મશ્કરી=ટોળ ટપ્પા
સારા અંતઃકરણવાળો=
શુદ્ધ મનનો

શેખ=મસ્જીદ
દાદ=ફરિયાદ
તુક્ષા=એક પાસે પુરુષ

અને બીજો પાસે કીમ-
તી ધાતુ કે જવાહીર
મૂકી તોલ કરવાની
ક્રિયા
કનાતો=તંબુની કપડાની
ભીંત

ખટપટ=કપટ
નુરજહાં=(નુર=તેજ+
જહાં=દુનિયા)=દુનિ-
યાનું તેજ (એવું નામ
પાડવાનું કારણ એ કે
એ ધણીજ ખૂબસુરત
હતી.) જહાંગીરની
બેગમ

ફરમાન=હુકમ
સવાલ—સર ટામસરો
ને ઓળખાવો. સર ટા-
મસરોએ જહાંગીરના
રાજ્ય વિષે શું લખ્યું છે?

પાઠ ૬૪.
ગહોજલાલી=દખલખો;
આખાદી
મયુરાસન=(મયુર=મેર

આસન=મેઠક)=મો-	દિવાની=લેણદેણસંબંધી	તાજમહેલ=મહેલનું
રતા આકારની મેઠક;	ફાજદારી=ચોરી, ખુન,	નામ છે. (એ મહેલ
તખ્તે હાકિસ એમાં	મારામારી વગેરે સંબંધી	શાહજહાંએ પોતાની
હીરા, માણેક, મોતી	એલચી=વકીલ	બેગમ મુમતાજ બેગ-
વગેરે રત્નો જડાવ્યાં	હાજરી=તપાસ	મની યાદગીરી માટે
હતાં તેની કિંમત	તખ્તે તાકિસ=મયૂરાસન	આગ્રામાં બંધાવ્યો હ-
ટેવર્નિઅર નામના યુ-	ગજ=શ્રેઢાનો સળીઓ	તો. એના જોવી સુંદર
રોપી ઝવેરીએ સાડા	ચોટ્ટીયાં=ચાર ફૂલ	ઇમારત દુનિયામાં
છ કરોડની કરી હતી	ભાયા=તીર રાખવાની	ખીજ નથી)
બવ્ય=મોટું; સુંદર	કાચળીઓ	વેનિસ=ઇટાલીમાં આ-
રાજચિન્હ=રાજ તરી-	ઝાલર=ઝુલતી કોર;	દિઆટિક સમુદ્રપર
કેની નિશાની	ઝૂલ	બંદર છે

સચાલ—શાહજહાંને ઓળખાવો. ટેવર્નિઅરે શાહજહાં પાદ-
શાહની જાહોજલાલીનું વર્ણન કર્યું છે તેપરથી આપણને શું જાન
થાય છે? મયૂરાસન અને તાજમહેલ વિષે જે જાણતા હો તે લખો.
મયૂરાસન કોણ લૂટી ગયું?

પાઠ ૬૫.	આરંગજેબ=શાહજહાં-	ધકકો=હાનિ; નુકસાન
શિવાજી=મરાઠી રાજ્યનો	નો ત્રીજો પુત્ર; આ-	પ્રસંગ=સંબંધ; ઓળ-
સ્થાપનાર (એ શાહજહાં)	લમગીર.	ખાણ
ભોંસલેનો પુત્ર થાય	ઝનુન=જુસ્સો; આવેશ.	વિજયપુર=દક્ષિણ મહા-
એનો જન્મ પુત્રા પાસે	ચિપમ=ઉલટાં; નકારાં;	રાષ્ટ્ર પ્રાંતમાં શહેર છે.
ના જુવર ગામમાં	કઠણ.	સામેલ=દાખલ
૧૬૨૭માં થયો હતો.)	કુમક=મદદ; આશરો	રસ=કિમંગ; મજા

કોડા=ધણોજ.

છુટકારો=છુટકો

વિલ્લહા=મચ્છા; મરજી

અહમદનગર=મહારાષ્ટ્ર-

આ સીના નદી પર શહેર છે

હાપે મારી=હલ્લો કરી

કિલ્લેદારો=કિલ્લાની ચો

કી કરનારાઓ

વિટિ=સલાહનું કહેણ

આબુલ=દરવાજો

આબુલમકા=મકાનો

દરવાજો; સુરત

સુસ્ત=આગ્રહથી વળગી

રહેનાર

સર કર્યા=તામે કર્યા

ધર્માધ=(ધર્મ+અધ)

=પરધર્મની નિંદા કર-

નાર; પોનાનો ધર્મ

ખરો માનનાર.

નજરકેદ=આસનકેદ

કદો=ખરો

અણુવિશ્વાસ=અપતીજ

મંત્રી મંડળ=પ્રધાન

મંડળ

નિઠા=આસ્થા; શ્રદ્ધા

વિગ્રહ=લડાઈ; ઝખડો

સત્તાલ—મરેઠી રાજ્ય સ્થાપનાર કોણ ? શિવાજી દિલ્લીથી

કેવી યુક્તિ કરી નાસી ગયો ? શિવાજીનું દુક વૃત્તાંત લખો.

પાઠ ૬૬.

ધન=નકર

શોધ=તપાસ; ખોળ

ઉપગ્રહ=મુખ્ય ગ્રહની

આસપાસ ફરનારો

નાનો ગ્રહ

નરી=એકલી; ખુલ્લી

ગતિ=ચક્રિત

ધરી=પૃથ્વીના મધ્ય બિં-

દુમાં યદને ઉત્તર દ-

ક્ષિણુ જે કલ્પિત રેખા

જાય છે તે

કક્ષા=ગ્રહોને સૂર્યની આ-

સપાસ ફરવાનો માર્ગ.

દૂરબીન=આધેની વસ્તુ

જોવાનું કાચનું ચંત્ર.

સૂર્યમાળા=સૂર્ય, નાના

મોટા ગ્રહો, તેમના

ચંદ્રો, ખરતા તારા

અને ધૂમકેતુઓ મળી

ચએલું મંડળ

સત્તાલ—સૂર્યની આસપાસ કોણ કોણ ફરે છે ? સૂર્યમાં કેટલી ગરમી છે ? સૂર્ય જે પદાર્થોને ગરમી તથા તેજ આપે છે, તે પદાર્થો કેવાં રૂપનાં હોય છે ? ગ્રહ એટલે શું ? ગ્રહ શાથી ઝોળાય છે ? બધા મળી મુખ્ય ગ્રહો કેટલા છે અને તે કયા કયા ? સૂર્યથી ધણો પાસે તેમજ ધણોજ આધે કયો ગ્રહ છે ?

સૂર્યથી પૃથ્વી કેટલી દૂર છે ? દુરબીનની મદદથી કયા અહો શોધી કાઢ્યા છે ? કયા અહનું તેજ વધારે છે ? કયા કયા અહોને ચંદ્રો છે અને તે કેટકેટલા છે ? બધા અહોમાં સૌથી મોટો તેમ સૌથી નાનો અહ કયો છે ? મુખ્ય અહ સિવાય બીજા નાના કેટલા અહો છે અને તેઓ કયા છે ? અહોને કેટલી ગતિ છે અને તે કય કય ? અહો કય દિશામાંથી કય દિશામાં ફરે છે ? સૂર્યની આસપાસ અહને ફરવાના માર્ગને શું કહે છે ? ખુબ અને નેખ્યુન કોની આસપાસ ફરે છે ? અહો તથા ચંદ્રોને પોતાનુંજ તેજ છે કે નહિ ? અને નહિ તો શાથી પ્રકાશે છે ? કલકત્તાના સંબંધસ્થાનમાં કેવા તારા રાખ્યા છે ? ખરતા તારા કોની આસપાસ ફરે છે ? ધ્રુમકેતુ કોની આસપાસ ફરે છે ? તેમનો ફરવાનો કાળ કહો. સૂર્યમાળા એટલે શું ?

પાઠ ૬૭.	અર્ધોગોળ	ઉપર પૃથ્વી પશ્ચિમથી
ધ્રુવનો તારો=સ્થિર	નક્ષત્ર=તારામંડળ(નક્ષત્ર	પૂર્વ તરફ ફરે છે
તેજનો તારો	૨૭ છે).	તેનો ઉત્તર દક્ષિણ
તેજસ્વી=પ્રકાશિત	ધ્રુમખાં=જ્યા	એકેકો છેડો
મર્યાદા=હદ; સીમા	સમર્પિ=સાત તારાનું	આકાશગંગા=રાતે આ-
ક્ષિતિજ=જે ઠેકાણે આ-	મંડળ	કાશમાં પ્રકાશની ધોળી
કાશ અને પૃથ્વી મળી	લુપ્તક=અતિ તેજસ્વી	પટ્ટી દેખાય છે તે
ગએલી દેખાય છે તે	તારો	ધ્રુમસ=ધ્રુમાડા જેવી
ગોળાર્ધ=(ગોળ+અર્ધ)=	ધ્રુવ=જે કદપેલી ધરી	વરાળ

સવાલ—તારા અને અહોનો તફાવત કહો. ક્ષિતિજ એટલે શું તે સમજાવો. તારાઓ કય દિશામાંથી કય દિશામાં જાય છે ?

ધ્રુવ તારા કેટલી જાતના છે? દક્ષિણ ધ્રુવ તારો આપણને કેમ દેખાતો નથી? અસલના લોકોએ તારાને ઓળખવા માટે શું કીધું? ધ્રુવનો તારો શોધી કાઢવાની સહેલી રીત કહો. તારાના વર્ગ શા આધારે પાડ્યા છે? પહેલા વર્ગમાં અતી તેજસ્વી તારો કયો છે? તારાના રંગ કેવા કેવા હોય છે? નરી આંખે કયા નક્ષત્રો દેખી શકાય છે? છેક પાસેનો તારો કેટલો દૂર છે? આકાશગંગા એટલે શું તે સમજાવો.

પાઠ ૬૮.

અક્ષાંશ=વિષુવવૃત્તથી ઉત્તર કે દક્ષિણમાં કોઈ જગાનું જે અંતર તે.
રેખાંશ=કોઈ મુકરર કરેલા રેખાંશવૃત્તથી પૂર્વ કે પશ્ચિમમાં કોઈ જગાનું જે અંતર તે.
ખિંદુ=ઝીણું ટપકું
પ્રત=નકલ

કલ્પના=અટકળ; ધારણા
વિષુવવૃત્ત=જુથ્વીના ગોળાપર મધ્યમભાગે જે પૂર્વ પશ્ચિમ ફરતી આડી લીટી દોરેલી હોય છે તે.
અક્ષાંશવૃત્ત=વિષુવવૃત્તથી સરખે અંતરે ઉત્તર દક્ષિણમાં જે આડી

લીટીઓ દોરેલી હોય છે તે.
વર્તુળ=ગોળ.
રેખાંશવૃત્ત=વિષુવવૃત્તને કાટખુણે છેદીને અને ધ્રુવમાં થઈને જાય એવું મઠ્ઠ વર્તુલ

સવાલ—કોઈ પણ ખિંદુ સપાટીના કયા ભાગમાં છે તે આકૃતિ કાઢી સમજાવો. નકશામાં આડી ઉભી લીટીઓ શા માટે દોરેલી હોય છે? એક નકશા ઉપરથી ખીજો પાડવાનો સુગમ ઉપાય કહો. ગોળાપર નકશો પાડવાની રીત સમજાવો. વિષુવવૃત્ત, અક્ષાંશવૃત્ત, અક્ષાંશ અને રેખાંશની વ્યાખ્યા આપી સમજાવો. અક્ષાંશ વધારેમાં વધારે અને ઓછામાં ઓછા કેટલા હોય છે? અક્ષાંશના પ્રકાર કેટલા

છે અને કયા કયા? પૃથ્વીના ગોળા પર અમદાવાદ કયે સ્થળે છે એ નક્કી કરવામાં કંઈ કંઈ બાબતો જાણવી જોઈએ? રેખાંશ અને રેખાંશવૃત્તની વ્યાખ્યા કહો. રેખાંશ કેટલી જાતના છે તે તે કયા કયા? સૂર્યનો પ્રકાશ દર કલાકે કેટલો આગળ વધે છે અને તે તમે શાથી જાણ્યું? અમદાવાદ અને મુંબાઈમાં સૂર્ય કયારે ઊગે છે એ આપણે બરાબર જાણતા હોઈએ તો એ જો જગા વચ્ચે કેટલાં રેખાંશનું અંતર છે એ શી રીતે જાણી શકાય? અક્ષાંશ અને રેખાંશનો ઉપયોગ કહો.

પાઠ ૬૬.	તોફાન	પેટે કુંડાળા ફરતો જો.
ત્રાંસો=તિરકસ	આંધી=જે પવનથી આ-	રમાં છૂટેલો પવન.
નિયમિત=મુકરર	કાશ ધૂળ વડે છવાઈ	વ્યાપારવાયુ = વેપારને
મોન્સુન=મોસમ	જાય તે પવન	માટે અનુકૂળ આવે
વાવાઝોડું=પવનનું	વટોળીઓ = ભમરાની	એવો પવન

સવાલ—ધુમાડો સીધો ન જતાં ત્રાંસો જાય છે, આગ લાગે ત્યારે પવન છુટે છે તેનું કારણ શું તે સમજાવો. સૂર્યના તાપથી પવન ઉત્પન્ન થાય છે તે દાખલો આપી સમજાવો. દરીઆ કિનારે રોજ નિયમિત વા કેટલા પ્રકારનો વાય છે? જમીન તપે છે તેટલું પાણી તપતું નથી તેનું કારણ શું? સમુદ્ર તરફથી જમીન તરફ અને જમીન તરફથી સમુદ્ર તરફ વા કયે વખતે વાય છે અને તેનું કારણ સમજાવો. વ્યાપારવાયુ વિષુવવૃત્તથી ઉત્તર તથા દક્ષિણમાં કેટલા અક્ષાંશ સુધી વાય છે અને તેનું કારણ કહો. મોન્સુન વા કયા કયા દેશોમાં વાય છે? હિંદુસ્તાનમાં ધણો તાપ કયારે પડે છે અને તે પડવાનું કારણ સમજાવો. હિંદુસ્તાનમાં વરસાદ કયા ખુણા-

માંથી આવે છે અને તે ખુણામાંથી આવવાનું કારણ કહો. શિયાળામાં
વા કયા ખુણામાંથી વાય છે અને તેનું કારણ સમજવો. અનેક
જાતના વા ઉત્પન્ન થવાનું કારણ શું? અને તે વા કયા કયા તે કહો.

પાઠ ૭૦.

રંદો=લાકડું સાફ કર-
વાનું હથિયાર
કદ=આકાર
મુરમ=એક જાતના કાં-
કરા; મરડીઆ કાંકરા
રેતાળ=રેતીના પથરની
બનેલી

નદીનું પાત્ર=નદીને વહે-
વાનો માર્ગ.
બખોલ=ગુફા; ખો
ગેરસખા=કાનડા જિલ્લા-
ના હોનાવર તાલુકામાં
ગામ છે ત્યાંથી ૨૮ મૈલ
છેટે કોડકણી ગામ

પાસે આ ઘોષ છે
સારાંશ=(સાર=મતલબ
અંશ=ભાગ) મુખ્ય
મતલબ
શુળપાણિ=નર્મદા નદી
પર એ નામની
જગા છે.

સવાલ—પૃથ્વી પર કયા કયા રંદા હંમેશા ફર્યા કરે છે કે
જેથી જમીન ધસાઇ જાય છે? ખડકનો ભૂકો શી રીતે થાય છે
તે સમજવો. ચુનાના પથર તથા આરસપહાણુ જલદીથી શા કારણથી
ધસાઇ જાય છે? જમીન, ખડક અને ડુંગરો શાથી ધસાઇ જાય છે?
રેતાળ, ઘોળી અને રાતી જમીન થવાનું કારણ કહો. મુખ્ય ધલાકામાં
લાલ માટી કયાં ધણી જોવામાં આવે છે? રેતી શી રીતે બને છે?
નદીના પાણીમાં જમીન ખોદવાની શક્તિ શા કારણથી વધારે છે?
મુખ્ય ધલાકામાં કયા કયા પ્રખ્યાત ઘોષ છે? સમુદ્રમાં ખડક શી
રીતે બનતા હતા?

પાઠ ૭૮.

ભૂતળ=દેશની સપાટી,
નદી, નાળાં, પર્વતો
વગેરે સંબંધી હકીકત
ભૂતળ રચના=દેશની સ-

પાટીની તથા નદી
નાળાં પર્વતો વગેરેની
જે રચના તે.
દ્વિમાલય=(દ્વિમ=બરફ+
આલય=ઠંડાણું)=બર-

ફનું ઠંડાણું
નદ=મોટી નદી
રણુ=રેતીનું મેદાન
ખાળે=અટકાવે
અટકાવ=રોકાણ

સમઘાત=સરખી;મધ્યમ	કદાવર=શીરે પુટ	કમળેર=નળળા
સર; ધણી ગરમ તેમજ	બિનાશ=ભેજ; શરદી	ખાનપાન=ખોરાક ને
ધણી ઠંડી નહિ એવી	કસરીઆ=કરકસરથી	પાણી
માફસર=જોષએ તેવી	કામ કરનાર	નળિએરી=નળિઆનાં
સાહસિક=હિંમતવાન	કસ=રસ	પ્રમાણુ=માપ

સવાલ--હિંદુસ્તાનની લંબાઈ પહોળાઈ ક્યાંથી ક્યાં સુધી કેટલી છે ? દુનિયામાં સૌથી ઉંચો પર્વત કયો છે ? હિમાલય નામ પડવાનું કારણ શું ? હિંદુસ્તાનમાં ઉંચા પર્વતોની હારો ગણાવો. હિંદુસ્તાનમાં મોટામાં મોટી નદી, રણ અને જંગલો ક્યાં છે અને તે ક્યા ક્યા છે ? હિંદુસ્તાનમાં તાપ વધારે પડવાનું કારણ કહો. ઉત્તરના ઠંડા ને સુકા પવનને કોણ અટકાવે છે ? દક્ષિણના ગરમ અને ભેજવાળા પવનને એવો અટકાવ છે કે નહિ ? કોઈકમાં વરસાદ વધારે અને ઘાટની પેલી તરફ ઓછો થવાનું કારણ શું ? ગરમી ક્યાં ઓછી લાગે ? કોઈપણ પ્રદેશની હવા જાણવા માટે ક્યા ચાર કારણો ધ્યાનમાં રાખવાં ? ગુજરાતના દક્ષિણ ભાગની હવા તથા તેની લોકો-પર કેવી અસર છે તે કહો. ઉત્તર ગુજરાત, સિંધ અને રજપુતસ્તાનની હવા તથા તેની લોકોપર અસર કહો. પશ્ચિમઘાટ, મદ્રાસ ઇલાકો, બંગાળા પ્રાંત, મધ્યહિંદ અને પંજાબની જૂતળ રચના તથા તેની લોકોપર શી અસર છે તે કહો. જુદા જુદા ભાગોની હવા જુદા જુદા છે તેથી ત્યાંના લોકોમાં શી ખાખતમાં ફેર છે તે કહો. અને તે ફેરફાર ગણાવો.

પાઠ ૭૮.	જવાના	લોહાની સડક=રેલવે
વહેવારા = આવવા	અમલ=સત્તા; રાજ	ગવર્નર જનરલ=ગવ-

નરોનો ઉપરી.	પ્રાંતનું મુખ્ય શહેર.	આવેલું છે.)
પુસ્કો મુકાએકો છે=વ	(એ મોટું લશ્કરી	અનુક્રમે=એક પછી એક
પગસમાં આવે છે	અને વેપારી મથક	દર=ભાવ
પેશાવર=વાયવ્ય સરહદ	જેઅર ઘાટને નાકે	ઉપલાણે=ઉપરની
		બાજુએ.

સવાલ—હિંદુસ્તાનમાં વહેવારના મુખ્ય કેટલા રસ્તા છે અને તે કયા કયા? કઇ કઇ મોટી કેટલી સડકો ક્યાંથી નીકળી કયા મોટાં શહેરોમાં થઇ જાય છે તે કહો. હિંદુસ્તાનમાં લોહાની સડક કયા સનમાં નંખાઇ અને તે વખતે ગવર્નર જનરલ કોણ હતા અને તે ક્યાંથી ક્યાં સુધી નંખાઇ? હાલ કેટલા મૈલની રેલવે બંધાઇ છે? મુખ્યથી પેશાવર, દિલ્લી અને મદ્રાસ કેટલા દૂર છે? આગગાડીને રસ્તે ઉપલા શહેરોમાં જતાં કેટલા દિવસ લાગે? સાદી સડકની મુસાફરી કરતાં આગગાડીની મુસાફરીમાં શા શા ફાયદા છે તે કહો. હિંદુસ્તાનના પશ્ચિમ તથા પૂર્વ કિનારાનાં મોટાં બંદરો ગણાવો. કરાંચી અને રંગુન વચ્ચે સમુદ્ર વાટે કેટલા મૈલનું અંતર છે? હિંદુસ્તાનની કઇ કઇ મોટી નદીઓમાં આગબોટ તથા વહાણો જઇ શકે છે? ગંગા નદીમાં ક્યાં સુધી આગબોટ તથા વહાણો જઇ શકે છે? કોચીન, ત્રાવણકોર અને મલબાર કાંઠાની થડમાં કેવાં સરોવર છે?

પાઠ ૭૩.	નમસ્કાર=પ્રણામ	ઉતારવા માટે બધેલો
પરમસ્તેલી = ધણીજ	વિશેષ=ખીજી; વધારામાં	લાકડાનો ઘાટ
પ્રીતિવાળા	મુખરૂપ=ક્ષેમકુશળ	વેરાન=ઉજાડ; વસ્તી
રા. રા. = રાજમાન	જહાજો=મોટાં વહાણો	વગરનો
રાજેશ્રી	ડકકો=માલ ચઢાવવા	કાથો=નાળિયેરની છાલ

માંડવી=કચ્છ પ્રાંતમાં
અંદર છે (અહીં આ
દીવાદાંડી છે)

પોરઅંદર=સુદામાપુરી;

કાડિઆવાડમાં અંદર છે

પ્રસિદ્ધ=ખાણીતા

આયાત=પરદેશથી આ-

વતો માલ

નિકાસ=ખીજે દેશ જતો

માલ

ગણતરી=દિસાત્ર

ઉગલપાયલ=આપ લે

વટાવી=ઓળંગી

અનુકૂળ=માફક

પોટું ગલ=યુરોપખંડની

પશ્ચિમમાં દેશ છે.

હમારતી કાટ=હમારત

આંધવામાં વાપરવામાં

આવતું લાકડું.

કોચીન=મદ્રાસ હલાકામાં

દેશી રાજ્ય છે.

મિતિ=તિથિ

સવાલ—કરાંચી, માંડવી, પોરઅંદર, મુંગલ, રતનાગીરી, ગોવા,
કારવાડ, માંગલોર અને કોચીન એ શું છે અને ક્યાં છે અને
લાંચી કયો કયો માલ આયાત તથા નિકાસ થાય છે તે કહો.
કરાંચીથી કોણે જતાં રસ્તે ક્યાં ક્યાં અંદરો આવે છે તે
અનુક્રમે ગણાવો.

પાઠ ૭૬.

રંગુન=બ્રહ્મદેશનું મુખ્ય
શહેર છે.

અર્થે=વાસ્તે; માટે

સિકોના=એ નામનું જાડ

છે એની છાત્રમાંથી

કિરનાઈન બતાવે છે

માફક=અનુકૂળ

ગળ=ફાંટા

પોટેચરી=મદ્રાસ હલા-

કામાં ફેંચની રાજધાની-

નું શહેર છે.

કમાવેલાં=પકવેલાં

છાત્ર=ધણોડિડોનલિ તે

નેગાપટ્ટણ

મછલીપટ્ટણ

વિજાગાપટ્ટણ

મંડળ કાંડાપર અંદર છે.

ગંજમ=મદ્રાસ હલાકામાં

અંદર છે.

ભાડું=નદીના કાંડાની

રેતાળ જમીન

ચિત્રેગામ }
આક્રિયાત } =બ્રહ્મ

દેશના પશ્ચિમ કિનારા
પર અંદર છે.

ખનીજ તેલ=જમીનમાં-

થી નીકળતું તેલ;

કેરોસીન તેલ

ચિત્રકા=મદ્રાસ હલાકામાં

અરા પાણીનું સરો-

વર છે.

તેજ=ગાલતી ધણી

આવ જ થાય તે

સવાલ—કોલંબોમાં બધા કોશની આગભોટા શા માટે આવતી હશે? કોલંબોનો આયાત તથા નિકાસ માલ કહો. પોંડેચરી કેને તામે છે અને તેમાં શેનાં કારખાનાં છે? મછલીપટણનો નિકાસ માલ કહો. વિજગાપટણથી કયો કયો માલ નિકાસ તથા આયાત થાય છે? ચિલ્કા શું છે, ક્યાં છે અને શાને માટે પ્રખ્યાત છે? કલકત્તા કઈ નદીના કાંઠાપર છે અને તે શાને માટે પ્રખ્યાત છે? કલકત્તા નામ પડવાનું કારણ શું? ચિતેગામ અને આકિઆબ બંદર ક્યાં છે અને ત્યાંથી કયો કયો માલ નિકાસ તથા આયાત થાય છે? તથા શું વધારે પાકે છે? એની હવા કેના જોવી છે? રંગુન ક્યાં છે, શું છે અને અહીંથી કયો માલ નિકાસ થાય છે?

પાઠ ૭૫.

વહીવટ=કારભાર

સંસ્થાન=દેશી રાજનું

રાજ્ય.

ક્ષેત્રફળ=લંબાઈ પહો.

ખાઈનો ગુણાકાર.

પ્રતિનિધિ=ખીજને બદલે નીમણુક=ગોઠવણ

કામ કરવાને નમાયલો મંજુરી=પરવાનગી

અધિકારી; એજન્ટ; હસ્તક=તામે; હાથમાં

મુખત્યાર

સેક્રેટરી=કારભારી.

સંયુક્ત=જોડાયેલા

હાઇકોર્ટ=મોટી અદાલત નીમાયલો આધિકારી

છીડીઆ ઓફિસ=હિંદ-ની કચેરી.

વાઇસરોય=રાજને બદલે

સવાલ—હિંદુસ્તાનમાં નાનાં મોટાં સંસ્થાનો કેટલાં છે?

બ્રિટિશ હિંદુસ્તાનના પ્રાંતો શા માટે કર્યા છે, બ્રિટિશ હિંદુસ્તાનના પ્રાંતોનાં નામ દો. સર્વથી મોટાં દેશીરાજ્યો ગણાવો. હિંદુસ્તાનનો મુખ્ય અધિકારી કોણ અને તેની નીમણુક કોણ કરે છે? વાઇસરોયને મદદ કરનારી સભામાં કેટલા સભાસદો હોય છે? અને દરેક સભાસદો ક્યા ક્યા ખાતાપર દેખરેખ રાખે છે? ક્યા ક્યા કામપર ગવર્નર જનરલ પોતે દેખરેખ રાખે છે? દરેક ખાતાનું કામ કરવા માટે કયો

અધિકારી નિમેશો છે અને તે કાના તાબામાં રહી કામ કરે છે ? ગવર્નરો, લેફ્ટેનન્ટ ગવર્નરો, મુખ્ય કમિશ્નરો, અને રેસિડેન્ટ બ્રિટિશ હિંદુસ્તાનના કયા કયા ભાગપર છે ? મુખ્ય કમિશ્નરો અને કમિશ્નરોને કંઈ સત્તા નથી ? શહેનશાહના પ્રધાનની સત્તા નીચે કયાં કયાં કામો છે ? હિંદના વજીરની ઓફિસ કયાં છે અને તે ઓફિસને શું કહે છે.

પાંચમી ચોપડી ભાગ ૩ ના ના અર્થ.

પાઠ ૬૬.

વાતાવરણુ=(વાત=વા
આવરણુ=ઢાંકણુ)પૃથ્વી-
ની આગુબાગુ વીંટા-
યક્ષો વા
મળે નહિ ઉતરે=મગ-
જમાં નહિ ઠસે
પરપોટા=પાણીમાં વાતે
લીધે ઊઠી આવતા કુક્કા

અવકાશ=ખાલી જગા;	અવસ્થા=સ્થિતિ; હાલત
માર્ગ.	પ્રાણુવાયુ=ઓકિસજન
વાયુશોષક=વા ખેંચી	કોલગ્યાસ=કોલસામાંથી
લેનાર	નીકળતો વાયુ
સિદ્ધ=સાબિત; નક્કી	કાર્બોનિક એસિડ ગ્યાસ
દળ=કદ; જડાદ	=કાર્બોન અને ઓકિસ-
ટન=મુખપતો ૮૦ મણ;	જન મળવાથી થયેલો
૨૦ હંદ્રવેટ	વાયુ. એ ઝેરી છે.
દામ=વાસણ	

સવાલ-હવા વિષે શું જાણો છો ? વાતાવરણુ એટલે શું તે સમજવો. ખાલી વાસણમાં શું હોય છે ? હવા હોય તો તે સાબિત કરી બતાવો. હવામાં ભાર છે એ વાત સાચી સાબિત કરી શકશો ? આપણા દરેકના માથાપર વાતાવરણુનો કેટલો ભાર

છે અને એટલો ભાર છે તોપણ આપણે છુંદાઈ જતા નથી તેનું કારણ શું ? હવા કેવો પદાર્થ કહેવાય ? હવા ધન નથી તેમજ પ્રવાહી નથી તે સમજવો. હવામાં મુખ્ય કયા કયા બે વા છે ? દીવો દેવતા બળવાને અને શ્વાસ લેવાને કયો વા ઉપયોગી છે ? ઓકિસજન જો વધારે ઉપયોગી છે તો તેમાં બીજો વાયુ શા માટે ભેળ્યો છે ? કોલબ્યાસ એટલે શું અને તે શી રીતે ઉત્પન્ન કરી શકાય ?

પાઠ ૬૭	ધોર=અવાજ; ધ્વનિ.	તોછડાઈ=હલકાઈ;
અનુરૂપ=આભેદુષ્ઠ; નક- લે નકલ.	પડગમ=એક વાણંત.	અવિવેક.
અડખે પડખે=આબુ. આબુમાં	પ્રતિધ્વનિ=(પ્રતિ+ ધ્વનિ)=સામે અવાજ;	સમ્યતા=સલુકાઈ;
ખુંદી વળ્યો=ફરી વળ્યો.	પડધો	વિવેક.
પડધો=સામે અવાજ	ધડો=દાખલો.	જડ=નિર્જીવ
		અદ્યમ=માન; વિવેક.

સવાલ—પડધો એટલે શું ? પડધો શી રીતે થાય છે તે પ્રયોગથી સમજવો. પડધા ઉપરથી આપણે શું શિખામણ લેવી ?

પાઠ ૬૭ મો દોહરો.

દુનિયામાં જડ વસ્તુ પણ આભેદુષ્ઠ જવાબ આપે છે, કે ગરીબ હોય અથવા રાજા હોય તોપણ તેઓ જેવું બોલે તેવુંજ સાંભળે.

પાઠ ૬૮	વાની જગા; બાંધેલી ખાડી.	કાળું પેટ્રોલ્યમ તરંગ=તર્ક.
જુનાજમાનાનો=અસહી વિચારનો.	અગ્નયન=તાબુન.	ગાદનિદ્રા=ભર ઉંઘ
ગોદી=વહાણને લાંગર.	કામર=ખતીજટાર; જાડું	વિચિત્ર=તવાઈ જેવી

ખીજોયુગ=ત્રેતાયુગ (યુગ ચાર છે સત્ય, ત્રેતા, દ્વાપર, કળિયુગ)	છાંદી લઘુ=અંધ કરી ટાર=કોલસામાંથી નીક- ળતો પ્રવાહી ડામર	કાળાંતરે=વખત જતાં ખાણીઆ=ખાણમાં કા- મ કરનાર મજૂર.
ફર્ન=નેતરના જેવો બે- જવાળી જમીનમાં થતો છોડ.	કોલસાવાયુ=કોલગ્યાસ; જેના દીવા થાય છે તે ગ્યાસ	ધાડ=આકૃત.

સવાલ—ખનીજ કોલસો શું શું ઉપયોગમાં આવે છે? કોયલા
શી રીતે બન્યા હશે? કોલગ્યાસ શી રીતે બનાવે છે? ખનીજ
અને સાધારણ કોયલાનો મુકાબલો કરો.

પાઠ ૭૯	ચકલી=ચાવી	ઊડતી ઝીણી ધાર.
ટગર ટગર=એકી ન- જરે; ધારીને	સેર=પાણીની ઉંચે	સવેળા=વેળાસર.

સવાલ—લવજાએ કુવારો ઉંચે ઊડે છે એ કેવી રીતે છોકરાને
સમજાવ્યું તે તમે કહો. પાણીના કયા ગુણને આધારે કુવારો ઊડે છે?

પાઠ ૮૦	ગરમીમાપક યંત્ર=ગરમી માપવાનું યંત્ર; થર્મો મીટર	પાણી ઠરી જાય છે ઘટ=ખડો. એકત્ર=એકઠા.
પારો=એક જાતની સફેદ રંગની પ્રવાહી ધાતુએ ઠંડા મુલકમાં ધનરૂપે હોય છે.	હિમખિંદુ=એ ખિંદુપર પારો આવે સારે	વિસ્તાર પામે=ફેલાય આંકા=નિશાન માગ=અવકાશ

સવાલ—પારો શું છે? પારાનું રૂપ કેવું છે? પાણીથી
કેટલા ગણો ભારે છે? એક વાસણમાંથી ખીજ વાસણમાં કયા ગુણને
લીધે રેડી શકાય છે? હરકોઈ વસ્તુપર ગરમી અને ઠંડીની શી
અસર થાય છે? પાણીને ગરમી અને ઠંડીની એકજ અસર થાય છે

કે જુદી જુદી ? થર્મોમીટરમાં પાણી ન ભરતાં પાસે ભરવાનાં ખાસ કારણ સમજવો. થર્મોમીટરની કૃતિ સમજવો. થર્મોમીટરમાં પાસે શી રીતે ભરે છે ? હિમખિંદુ ને ઉકળતા પાણીનું ખિંદુ શી રીતે નક્કી કરે છે ? થર્મોમીટર યંત્ર કેટલી જાતના છે ? અને તે ત્રણમાં ફેર શું છે ? તથા એ શું ઉપયોગમાં આવે છે ? (થર્મોમીટર યંત્ર ત્રણ જાતના છે. સેન્ટીગ્રેડ, ફારનહાઈટ, અને રોમર. સેન્ટીગ્રેડમાં ૦ થી ૧૦૦, ફારનહાઈટમાં ૦ થી ૩૨ અને ૩૨ થી ૨૧૨, રોમરમાં ૦ થી ૮૦ અંશ હોય છે. ફારનહાઈટ વધારે ઉપયોગી છે કારણ કે હિમખિંદુ કરતાં ઓછી ગરમી એનાથી જાણી શકાય છે.)

પાઠ ૮૧.	પડદો=પડ; આંતરો	ડવાનો સંચો.
સ્પષ્ટ=ખુલ્લું	કાર્ય=કામ	લાગ=તક
દાંડો=હાથો	અંખો=પાણી ઉંચું ઉડા-	

સવાલ—નીચેની હવાના દખાણથી પાણી નીચે પડતું નથી તે પ્રયોગથી સાબિત કરો. પાણી ભરેલા સીસામાંથી હવા શોષી લઈએ છીએ ત્યારે પાણી શા કારણથી મોંમાં આવે છે તે કહો. પીચકારી ને અંખાની રચનામાં શું તફાવત છે ?

પાઠ ૮૨.	ઘટાલિ=ચુરોપખંડની	ધારણા
ઉપયોગ=વાપર	દક્ષિણમાં દેશ છે	પ્રત્યેક=(પ્રતિ+એક)=
વાયુભારમાપક યંત્ર=	કોશીશ=ચત્ત; મહેનત	દરેક
વાનું દખાણ જાણવાનો	ગૂઢ=અધરો	સ્તંભ=કાચની નળીમાં
સંચો	પ્રવીણ=માહીતગાર	પારાની ઊભી દાંડી
બેશ=સારો.	અનુમાન=અટકળ;	સંભવ=આશા; ભરોસો
		ચેતવણી=ખતર; સૂચના

સવાલ—હવાના દબાણનો ઉપયોગ અંખાના કામમાંજ થયા છે કે ખીજ કોઈ કામમાં થાય છે ? કયા નિયમને આધારે વાયુ-ભારમાપક યંત્રો બનાવ્યાં છે ? વાયુભારમાપક યંત્રની બનાવટ કહો. જેમ ઉચે જમએ તેમ હવાનું દબાણ ઓછું થવાનું કારણ કહો. સમુદ્રની સપાટીએ પારો ફેટલા ઇંચની ઉંચાઈએ હોય છે ? ફેટલા પુટની ઉંચાઈએ પારો એક ઇંચ હેઠે ઉતરે છે ? વાયુભારમાપક યંત્રથી પર્વતની ઉંચાઈ શી રીતે માપી શકાય છે ? વાયુભારમાપક યંત્રથી વરસાદ કયારે થશે અથવા તેા તોફાન કયારે થશે એ જણાવવાનું કારણ સમજાવો. આપણા હિંદુસ્તાનમાં વાયુભારમાપક યંત્રમાં થતા ફેરફારની નોંધ કયાં રાખવામાં આવે છે ? અને તેથી શો લાભ છે ? પારાનો ઉપયોગ કયા કયા કામમાં થાય છે ? ખેરામિટરમાંનો તમામ પારો નીચે ઉતરી ન પડતાં પારાની સપાટીથી ૨૮ ઇંચની ઉંચાઈએ રહેવાનું કારણ શું ?

પાઠ ૮૩.

એકદળ=દાળ વગરના	ઢાંકણ	શય)=ખીજને રહેવાનું
દ્વિદળ=એ દાળવાળાં	વજ્રપત્ર=ફૂલનાં ઢાંકણનાં	ઢેકાણું
આડકતરાં=વાંકાંચુંકાં	નાનાં પાંદડાં.	દાંડી=ડીકું
ફૂલમણી=ફૂલના ગોટાનું	લાગુ=અંધ બેસતો	રેસા=તાંતણા
	ખીજશય=(ખીજ+આ-	

સવાલ—વનસ્પતિના મુખ્ય ફેટલા વર્ગ પાડી શકાય ? અને તે કયા કયા તે દાખલા આપી સમજાવો. ફૂલવાળી વનસ્પતિના ફેટલા ભાગ પડે છે અને તે કયા કયા ? એકદળ અને દ્વિદળ વનસ્પતિના ખીમાંજ ફેર છે કે ખીજ કશામાં ફેર છે ? મૂળ, શરૂ ઉપરથી એકદળનું કે દ્વિદળનું શી રીતે જણી શકાય છે ? એકદળ

અને દ્વિદળ વનસ્પતિના થડમાં શો તફાવત હોય છે? બંનેનાં પાંદડાંમાં શો ફેર છે? એ બંને વનસ્પતિના ફૂલમાં શો ફરક છે? એકદળ અને દ્વિદળ વનસ્પતિના મૂળ, થડ, પાંદડાં, ફૂલ અને ફળનો તફાવત ગણાવો; અને એવી વનસ્પતિના દાખલા આપો.

પાડ ૮૪.	કેસર=તાંતુ; તાંતણા	=સરખે અંતરે
વજ્ર=ફૂલતું ઢાંકણ	ખાંચ=ખોભાણ	આતુરતા=ક્રમેદ.
પુષ્પકોશ=પાંખડીવાળો ભાગ.	પરાગકોશ=પરાગનો જથ્થો	સંયોગ=(સં=સાથે+યોગ=જોડાવું)=મેળાપ;
ઢાંકણ=પડ; અસ્તર	સમાંતર=(સમ+અંતર)	ભેગા થવું તે.

સવાલ— ફૂલમાં કયા બે ઢાંકણ છે? સ્ત્રીકેસર અને પુકેસરને અવશ્યની ઇંદ્રિયો શા માટે ગણવી? પુકેસરમાં કયા કયા બે ભાગ છે? પરાગકોશની રચના સમજાવો, સ્ત્રીકેસરના કેટલા ભાગ હોય છે અને તે કયા કયા? બધાંજ ફૂલમાં સ્ત્રીકેસર અને પુકેસર હોય છે? પુકેસરમાંથી સ્ત્રીકેસરમાં પરાગ લાવવામાં કોણ મદદ કરે છે? પરાગની રજકણને કેટલાં ઢાંકણ હોય છે અને તે કયા કયા? બીજાશયમાં શું ભરેલું છે? દરેક ઇંડામાં શું હોય છે? ફળ શાથી બંધાય છે? બીજાશય પકવ થઈ તેનું શું થાય છે? ઇંડાનું શું થાય છે અને તે કયાં રહે છે? બીજને રોપવાથી શું થાય છે.

પાઠ ૮૫.

અપુષ્પ=(અ=નદિ+પુ-
ષ્પ=ફૂલ)=ફૂલ વગ-
રની; અદળ
મુખ્યત્વે=ધણું કરીને
પરિપક્વ=પુરા પાકા
સપુષ્પ=(સ=સાથે+પુ-
ષ્પ=ફૂલ)ફૂલવાળી

વૃદ્ધિ=વધારો
જળાશય=(જળ=પાણી
+આશય=ઠેકાણું)=
પાણીનું ઠેકાણું જેમકે
નદી, તળાવ, કુવા
વાવ વગેરે.
અદળ=અપુષ્પ; ફૂલ
વગરની

પાષરૈ=લાગલોજ
પિંડ=ગોળો.
પંક્તિ=ગત; વર્ગ.
સમૂળગાં=ખીલકુલ;મુદ્દલ
સમાવેશ=સમાસ
પાન= ઝીણાં પાંદડાં
વિચિત્ર=નવાઈ જેવી.

સવાલ—હંસરાજ શું છે? અને તેને લોકો શા માટે રોપે છે?
હંસરાજ ધણું કરી ક્યાં ઊગે છે? હંસરાજ કયા મુલકમાં મોટા
થાય છે અને કયા મુલકમાં મોટા થતા નથી? હંસરાજને પાંદડાં
હોય છે કે નહિ અને પાંદડાં જેવું દેખાય છે તે શું? હંસરાજની
નસો કોના જેવી હોતી નથી અને કોના જેવી હોય છે? અપુષ્પ
વનસ્પતિના દાખલા આપો. અપુષ્પ વનસ્પતિને કેવી વનસ્પતિ
કહે છે? હંસરાજનો છોડ શી રીતે ઉત્પન્ન થાય છે? સેવાળને
પાન હોય છે કે નહિ અને હોય છે તો કેવાં હોય છે? સમૂળગાં
પાંદડાં વગરની વનસ્પતિના દાખલા આપો. કુગ કેવી જગામાં થાય
છે? બેક્ટેરીઆ નામનાં ઝીણાં જંતુ એ શું છે?

પાઠ ૮૬.

મંજરી=માંજર; ફૂલને
ઠેકાણે બેસે છે તે.
મોભ=ધરની વચમાંનો

આડો થાંભલો.
પરનાળ=પાણી ઝીલવાનું
કે તેને એક ઠેકાણેથી
બીજે ઠેકાણે પહોંચા-

વાનું સાધન.
સાવરણી=ઝડુ; વાશીદું
કાઢવાનું સાધન
મશાલ=મોટો કાકડો

કાથો=નાળિએરના રેસા	તાસક=ઢાંકણું	શૂળ=કાંટા
હામણાં=પથુને પગે	સ્વાદિષ્ટ=સ્વાદવાળું	પરડા=આવળની શીંગ
ખાંચવાના દોરડાં	પુરણુપોળી=વેદમી	ટીશી=ખીલ્યા વગરના
ડોપો=લાકડાની દાંડીનો	કલ્પવૃક્ષ=મન્દેલું આપે	પાંદડાંનો જથો.
મોટા પળો	એવું સ્વર્ગનું ઝાડ	

સવાલ—નાળિએરીનું થડ કેટલું ઊંચું હોય છે ? મંજરી પુટ્યા પછી કેટલા વખતમાં નાળિએર બંધાય છે ? સારી જમીનમાં જીંગલી નાળિએરી પરથી વધારેમાં વધારે કેટલાં નાળિએર ઉતરે છે ? નાળિએરી કેટલાં વરસ સુધી ફળે છે ? નાળિએરના ઝાડના ફરેક ભાગનો ઉપયોગ કહો. આવળની છાલ, પરડા, આવળ, ગુંદર અને કાંટાનો ઉપયોગ ગણાવો.

પાઠ ૮૯.	અઘાપિ=હાલ સુધી	હગાર=લીંડી
દિંદી શહેનશાહત =	અણીશુદ્ધ=એવું ને તેવું	સમીધ=અમ્મિ સળગા-
ચિટિશ્ચ દિંદુસ્તાન	રોગાન=રંગવામાં વપ-	વવાની લાકડી
ધેર=ધેરાવો	રાતું તેલ	વડવાષ્ટ=વડની ડાળી-
પાલાં=ખપેડાની ટટી	ઉધષ્ટ=કામળ, લુગડાં	માંથી પુટેલા દોરી
અસ્તર=માહેનું પડ	વગેરેમાં પાકે છે તે	જેવા કાંટા
ઓપ=ચળકાટ	જતું	કપીરવડ=શુક્લતીર્થની
ઠકાકિ=ધણો વખત	સળતું=કોલી જતું	સામે ગંજવર વડ છે
ચામે એવું	ટેટા=વડનાં ફળ	ધટા=ઝાડનો ભરાવ

સવાલ—સાગ ક્યાં ક્યાં ગણો ઉગે છે ? અને ત્યાં ધણો ઊગવાનું કારણ શું ? સાગનાં પાંદડાનું વર્ણન કરો. એ શું ઉપયોગમાં

આવતાં હતાં ? સાગનું ઝાડ વધારે ટકાઉ શા માટે છે ? એમાંથી તેલ નીકળે છે તે શા ઉપયોગમાં આવે છે ? સાગના લાકડાનો વધારે ઉપયોગ થવાનાં કારણ કહો. વડના ઝાડનું વર્ણન કરો અને તેનો ઉપયોગ કહો. કપીરવડ ક્યાં છે અને તેને માટે શું જાણો છો ?

પાઠ ૮૮.	પુરી	સુગંધીદાર કેસરીઆં
આતુરતા=ધૃત્તિ; મરજી	સનેજ=વધારે જગૃત	દાંડીવાળું સફેદ પાંખ-
યોગ્ય=લાયક; જોઈએ	જંગલ=ખટપટ	ડીનું ફૂલ
તેવા; અંધએસ્તા	ફણગો=અંકુર	ટમેટા=વિલાયતી વેગણ
અધવચ=વચગાળે	પ્રસંગ=વખત; તક	કલમ=ઝાડની ડાળી
સંપૂર્ણ=(સં+પૂર્ણ) પુરે	પારિજાતક=એક જાતનું	કાપી રોપવી તે

સવાલ—સમજી માખાપો અને અણમજી માખાપો શું કરે છે ? માખાપોએ છોકરાની અવલોકન શક્તિ તથા જ્ઞાન મેળવવાની ધૃત્તિને દૃઢ કરવા માટે શા શા ઉપાયો લેતા ? નિશાળના બગીચાથી શા શા લાભ થાય છે તે કહો. આ પાઠમાં જે છ વર્ગ પાડ્યા છે તે દાખલા સાથે કહો.

પાઠ ૮૯.	ખોળીઆં=શરીર	કોશેટા=લાંબી ગેળ દડી
રેશમ=હીર	સંજોગ=ખતાવ; પ્રસંગ	બરાઉ=પુષ્ટ
રૂપાંતર=આકારમાં ફેર	પુષ્ટ=જોરાવર	પરિપૂર્ણ=સંપૂર્ણ; સારી
ફાર; જુદાં જુદાં રૂપ.	ખાલ=ચામડી; ત્વચા	પેડે

સવાલ—પ્રાણીઓને ખોળીઆં શા માટે બદલવાં પડે છે ? રેશમના કીડાનાં રૂપાંતર કહો. આ પાઠમાંથી શું શિખામણ મળે છે ?

ખાંડ ૯૧.

છંડું=એડું

ધાખા=ડાખા

કોટલું=કોચલું; હાંકણુ.

રોગાન=એક જાતનું

મિશ્રિત તેલ

ત્વચા=ચામડી

પોલ=પોલાણુ

પૌષ્ટિક=પુષ્ટિકારક

જરદી=છંડાની દાળ;

છંડાની સફેદી વચ-

માંનો પીળો ભાગ

સમતોલ=(સમ+તોલ)

મરખું વગરન.

સેવે છે=હું ફાળા રાખેછે

શિરા=રક્તવાહિની;

રંગ; નસ.

અટક્ય=અક્ષોપ; દેખાતું.

અંધ; ગૂમ.

સવાલ—કયા કયા પ્રાણીઓ ઇંડાં મૂકે છે? શાહમૃગનું ઇંડું કેવડું હોય છે? પોલમાં શું હોય છે? નખળા માણસોને ઇંડાનો કયો ભાગ ખવડાવવામાં આવે છે અને તે શા કારણથી? સફેદીની વચમાં શું હોય છે? છંડું આમ તેમ ફેરવ્યા છતાં બચ્ચાંને ધક્કો કેમ નથી લાગતો? છંડામાં ગર્ભ કયાં હોય છે તે બતાવો. ગર્ભનો ખોરાક શું છે? મરધી કેટલાં છંડાં મૂકે છે? મરધીનાં છંડાં સેવવાની હકીકત કહો. છંડાંનું ચિત્ર કાઢી સમજાવો.

ખાંડ ૯૨

લગુર=વાંદરા

નીલ=આખે ડાંસે કાળા

વાંદરા

ડેખડા=કુદકા

છલંગ=ફાળ

તૂલ=ઊભા છોડ

કપિઓ=પુછડી વગરના

એ પગે ચાલનાર વાંદરા

વાંદર=વાંતરે; વાનર

બળિએલ=ખારીલો.

ગંધ=સોખત (પાંજર)

હાડપિંજર=હાડકાનું

અનુમાન કરે છે=ધારે

છે; અટકળ કરે છે

સ્વાલ—વાંદરાં કેવા દેશે તો જોવામાં આવે છે? વાંદરાંના કેટલા વર્ગ પાડી શકાય અને તે કયા કયા? પુછડી વગરના વાંદરાની હકીકત કહો. ઊરાંગઉટાંગનો અર્થ શો? અને એ વાંદરાં કયાં થાય

છે ? વાંદરા અને કપિને શા માટે મનુષ્યનાં નજીકનાં સગાં કહીએ
છીએ ? કપિ અને માણસમાં શું ફેર છે ?

પાઠ ૯૨.	પત્યર	શિષ્યશાસ્ત્ર=કોતરકામ
બેડાળ=(બે=નહિ+ડાળ	તણખા=ચીણુગારીઓ	ની વિધા.
=ધાટ) વગરના;	ગરમાવો=ગરમી; ઢૂંક.	શ્રેષ્ઠ=ઉત્તમ; સૌથી
કદરૂપા	ઓપેલાં=ધસીને ચળક-	સરસ.
કલેદું=ઠીકરાની તાવી	તાં કરેલાં	
ચક્રમક=એક જાતનો	મુકરર=નક્કી	

સવાલ—માણસોમાં પ્રથમ કેવી રીતે સુધારો થયો તે
દુકામાં કહો.

પાઠ ૯૩	પૃષ્ઠ=ભાગ.	રજ્જુ=તાંતણી; તાર;
મગજ=ભેળું; માથાની	જ્ઞાનતંતુ=જ્ઞાન કરાવ.	દારી
અંદરનો ભાગ.	નાર તાંતણા; મગ-	આરંભ=શરૂઆત
ધડી=પડ	જને ખબર પહોંચા-	મજ્જાતંતુ=માંસના
ખોપરી=મગજનો દા-	ડનારી ઝીણી તાર	સત્ત્વની નસ.
ખડો (ભાગ	જેવી નસો.	કાસદ=ખેપીઓ; ટપાલી
તાલકુ=ખોપરી ઉપરનો	કલેળું=કાળળું; પિત્તાશય	

સવાલ—મગજનું ઢાંકણ શેનું બનાવેલું છે અને તેને શું કહે
છે ? મગજના કેટલા ભાગ છે અને તે કયા કયા ? મગજના કયાં
ખે અડધીઆં છે ? માણસની બુદ્ધિનો આધાર શા પર છે ? મગજના
ભાગમાં મુખ્ય સ્થાન કયા કયા છે ? મગજના મુખ્ય સ્થાનોમાં
ધકડો ભાગે અથવા રોગ થાય ત્યારે શું થાય છે ? મગજનો

નાનો ભાગ ક્યાં છે તે ખતાવો. મગજનાં નાનાં ભાગનું કામ શું છે ? આ પાઠમાં આપેલા ચિત્રનો નમુનો કાઢો અને મગજ તથા જ્ઞાનતંતુ વિષે સમજાવો.

પાઠ ૯૪.	પોત્ર=વકાશ; ખાલી	ઉચ્છ્વાસ=દમ મૂકવો તે
શ્વસોચ્છ્વાસ=દમ લેવો	જગા	અખોલ=પોલ
ને દમ મૂકવો તે	ખંડ=ભાગ	ધમણ=વા કુંકવાનો
અસ્વચ્છ=(અ+સ્વચ્છ)	શ્વાસનળી=શ્વાસ લેવાની	સાંચો
=મેલું	નળી	

સવાલ—હૃદય અને ફેફસાં ક્યાં આગળ છે ? ફેફસાં કેટલાં ને ક્યાં ક્યાં છે ? ફેફસાં કોનાં જોવાં છે ? ફેફસાંમાં કયો ગુણ છે કે તે લાંબું ડુંકું થાય છે ? ફેફસાંમાં લે.હી શી રીતે સ્વચ્છ થાય છે તે વર્ણવો. ફેફસાં કુચવાનું તથા સંકોચવાનું કારણ સમજાવો. ફેફસાંની ક્રિયા કોને મળતી ? ફેફસાંની ક્રિયા ચાલતી અથવા થાય તો શું થાય ? શ્વાસનળી અને ફેફસાંનું ચિત્ર પાઠો.

પાઠ ૯૫.	કમુખી=કસુંખાનારંગનું	ગેર=જ્ઞાન માટી
જરદી=પિગાશ પડતો	લાલ; રાતું	હરડાંમેડાં=એક જાતનાં
નયોવી=પાણી કાઢી	કીરમણ=કીરમણના	ફળ
નાખી	જોવો રંગ; ગુલશાસી	એલીઝરીન=કોલટારમાં-
પાવમાર=સંચોરો	મુરંગી=રાતો રંગ	થી કાઢેલો એક
કાંઈ પાઠી; ખેળ	નિશ્રણ=ભેગ; મેળવણી	જાતનો રંગ
મુરંગી=તેજ	ખો=ખરાબવાસ	
ભપક=મપકો	છીપા=લુગડાં છાપનાર	

સવાલ—રંગરેજે કસુંખીના લુકાનો રંગ શી રીતે બનાવ્યો અને તેમાં ફેટા કેવી રીતે રંગ્યો ? રંગ્યા પછી ઘઉંના લેટની કાંજ અને લાંબુના રસમાં બોળી રાખવાનું કારણ શું ? ગદલમાં લાંબુનો રસ મેળવવાથી કયા કયા રંગ બને છે ? ગદલમાંથી કેસરી રંગ તથા અખ્ખાસી, કીરમજી રંગો શું મેળવીને બનાવે છે ? અસલ દેશી પાકા રંગો શી રીતે બનાવતા હતા ? ગળી કયાં ઊગે છે ? ગળીને પકવવાની રીત કહો. છીપાએ કયા કયા બે મિશ્રણો લુગડાં છાપવા માટે તૈયાર કરી રાખ્યા હતા ? એલીઝરીન શું છે ને તે શેમાંથી બનાવવામાં આવે છે તે તથા તેનો ઉપયોગ કહો.

પાઠ ૯૬.	ગુંદે છે=કસણે છે	ચાક=કુંભારનું ચક્ર
લાદ=ઘોડા ગધેડાનાં	મુલાયમ=નરમ	પેટું=વચ્ચે ભાગ
લીંડા	ગારો=પલાળીને કાસ-	કાચકો=કાચકીનું ફળ
હદ વાળે છે=નવાઈ નેવી	જોલું મટોડું	ટપરે=ટીપે
કારીગરી કરે છે	ખીલડો=ખુટો	

સવાલ—કુંભાર મટોડી ક્યાંથી લાવે છે ? મારા કેવી રીતે તૈયાર કરે છે ? કુંભારના ચક્રની રચના કહો. કુંભાર વાસણો શી રીતે બનાવે છે ? કુંભાર વારંવાર કય શા માટે પલાળે છે ? વાસણને ટીપવાથી શો લાભ ? બદ્દીમાં વાસણો ગોઠવ્યા પછી શું કરે છે ? ક્યાંનું કુંભાર કામ વળણાય છે ? કુંભારના ચાકનું ચિત્ર પાડો.

પાઠ ૯૭.	કોણી=હાથની વચમાંની	ટેકો=ટેકણ
ખુધું=ચોડા બડો ને	સાધો	
લાંબો સાકડીનો કટકો	જિઆલન=ઊંચું કરવું	ટું

સવાલ—ઉચ્ચાલનમાં મુખ્ય કેટલા ભાગ હોય છે અને તે કયા ? ઉચ્ચાલનના પ્રકાર કેટલા છે અને કયા કયા તે દાખલા આપી સમજાવો. ઉચ્ચાલનથી શા ફાયદા થાય છે (યાંત્રિકશક્તિ છ છે ઉચ્ચાલન, રેંટ, ગરગડી, ઢોળાવ, ફાયર, ફેર અથવા પેચ.)

પાઠ ૯૮.	વેત=મિલ્લસ	પાટો જડે છે તે
ગરગડી=ધરેડી	આરા=દાંતા	ગાળામાં=ખાલી જગામાં
રેંટ=પાણી કાઢવાનું ચક્ર	ખોભાણુ=ખાટો	
નમુનો=ચિત્ર	વાટ=પૈડાંપર લોઢાનો	

સવાલ—ગરગડી વડે કુવામાંથી પાણી કાઢીએ છીએ ત્યારે ઉંચે ખેંચવાને બદલે શા માટે નીચે ખેંચીએ છીએ ? ગરગડીનો ઉપયોગ શો છે ?

કવિતાના અર્થ તથા સમજૂતી.

પાઠ ૭.	=પુરુષોનો ધણી; રાજા કનક=સોનું; હેમ	
ઋષિ=મુનિ	સુદામા=શ્રીકૃષ્ણનો ભક્ત મણિમય=મણિવાળાં	
નરપતિ=(સં)(નર+પતિ)	દ્વારામનિ=દ્વારકા નગરી કાંગરે=કોઠની ટોચે	
મુનિ (શુકદેવ) કહે છે હે રાજા (પરીક્ષિત) તું સાંમંજા,		
સુદામાએ દ્વારકા નગરી જોઈ; તેનો સોનાનો કોટ ચમકારા કરી રહ્યો		
હતો અને તેના કાંગરા ઉપર ઉંચી જ્વતનાં રત્નો જડેલાં હતા. (૧)		
દુર્ગે=કિલ્લાપર	મંગમ=(સંગમ)=	ચારે વર્ણ=બ્રાહ્મણ;
ધ્વજ=નિશાન	મેળાપ	ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર
દુંદુભી=નોખત	વર્ણ=જાત	સ્નાન=નહાવું તે

કિલ્લાપર ધણું નિશાનો ઊડતાં હતાં, અને ત્યાં નોખત નગારાં

વાળી રહ્યાં હતાં; જ્યાં ગોમતી સમુદ્રને મળે છે, ત્યાં ચારે જાતનાં (બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને શૂદ્ર) લોકો આવીને નહાય છે. (૨)

પુર=શહેર	નસીબવાળો; પવિત્ર	રૂપ=દેખાવ
ભગવાન=(સં)(ભગ્ન=ન- સીમ+વાન=વાળો.)	મહાપુરુષોને ભગવાન	પળેઝમય; દોડે
	કહેવાનો રિવાજ છે.	

તે ગોમતીમાં સુદામા ઋષિ નાહ્યા, ને પછી પોતે શહેરમાં ગયા; તેમનો દેખાવ જોઈને બધા લોકો જોવાને માટે એકઠા થયા તેમાં નાનાં છોકરાંઓ તેમની પાછળ દોડે અને તેમને ખીજવે. (૩)

નદવ સ્ત્રી=યાદવોની	વ્રત=નિયમ	=છેડો)=ધણીજ
બાયડી	તપ=તપશ્ચર્યા	ભરચાર=ધણી; વર
ધન્ય=શાભાશ	અપાર=(અ=નહિ+પાર	

યાદવોની બાયડીઓ માંહે માંહે તાળી આપીને હસતી હતી, અને કહેતી હતી કે જ્યાં આવો પુરુષ રહે છે તે શહેરને પણ ધન્ય છે! જે સ્ત્રીએ ધણીજ નિયમ અને તપશ્ચર્યા કાઢી હશે તેજ સ્ત્રી આ ધણીને પામી હશે! (૪)

હાઉ=બિહામણો માણસ	હામણો	પુકળ=પાછળ; વાંચે
વિકરાળ=ભયંકર; ગિ-	ચેટા=મસ્કરી; મગક	સૂણી=સાંભળી

કોઈ કહે છે કે બિહામણો હાઉ આવ્યો, (એને) બાળકને દેખારો કે તેઓ રડતાં રહી જશે; એમ પાછળથી તેમની ધણી મગક થતી હતી, તે સાંભળીને સુદામા હસતા જતા હતા. (૫)

ભાષે=ભોલે; કહે	ગાલ વળવે=ગાલ વ-	પુઠે=પાછળ
વળવે=ખળવે	ગાડે; હાસ્ય કરે	

તેમની પાછળ છોકરાંઓ કાંકરા નાખતા, (પથ) સુદામા તે
મોઢેથી હરિ હરિજ ભોલતા હતા નાનાં છોકરાંઓ તેમની પાછળ
ફરી વળીને તાળીઓ પાડતા હતા અને હાસ્ય કરતાં હતાં. (૬)

ઋષી=મુનિ; ઋષી	માણસ	સમાચાર=ખબર અંતર
સાધુ=સંતપુરુષ; પવિત્ર	દષ્ટિ=નજર	

કોઈ ઘરડા યાદવે ઋષિને જોયા, અને તેમણે એ પવિત્ર
માણસની નજર પારખી; (મતલબ કે સંતપુરુષ છે એમ જાણ્યું)
તેથી તેણે છોકરાઓને કાઢી મૂક્યા અને સુદામાને ઉભા રાખીને
તેમની ખબર અંતર પૂછી. (૭)

કૃપાનાથ=(સં)(કૃપા=મ-	વાળા; દયાળુ	પ્રતિઉત્તર=સામે જવાબ
હેરયાની+નાથ=ધણી)	મયા=માયા; મહેર	દર્શન=ભાવથી જોવું તે
=ધણી મહેરયાની-	પ્રતિ=સામે	મન=ઇચ્છા; મરજી

(પછી જાદવે કહ્યું કે) હે મહેરયાનીના ભંડાર ! તમે ક્યાંથી
પધાર્યા છો અને આ શહેર ઉપર તમે કેમ મહેરયાની કાઢી છો ?
પછી ઋષિજીએ સામે જવાબ આપ્યો કે મને શ્રી કૃષ્ણના દર્શન
કરવાની ઇચ્છા છે. (૮)

તે જાદવે રાજમહેલનો દરવાજો દેખાડીને ઉપકાર કાઢ્યો,
તેથી કરીને સુદામાજી શ્રી કૃષ્ણના મહેલ આગળ આવ્યા; તે
રસ્તે એટલી બીડ કે સીધા ચાલ્યું જવાયું નહિ. (૯)

હાટ=દુકાનો

ચૌટાં=ખજારો

ચોક=ખુલ્લા મેદાનમાં
ભરાતો ખજાર; ગુ-
જરીછળ=ખારીઓની આ-
ગળ રવેશથી બહાર
પડતાં જે પાટીયાં

જડેલાં હોય છે તે

ગોખ=ગોખલા; ધરના

આગલા માળની ર-
વેસ ઉપરથી બહાર
નીકળતી કઠેરાવાળી

જગ્યા

ઝરખા=ખારી આગળનો

ગોખ

અટારી=ઉંચી મેડી;

ઉંચો માળ

મેડી=માળ

જડિત્ર=જડેલા

કઠેડા=કઠેરા

ઝાકઝમાળ=ઝગઝગતા;

ચક્રમકતા

શહેરના હાટ, ચૌટાં અને ચોક તેમજ ધરનાં છળ, ઝરખા, ખારી અને ગોખ; અટારી, જળીઓ અને તેને જડેલા કઠેરાઓ ઝગઝગતાં શોભી રહેલાં હતાં તે જોયાં. (૧૦)

મિનાકારી=(મિના=કાચ
ના જેવા પણ રાતા
લીલા વગેરે રંગ-
વાળો એક પદાર્થ +
કાર=કામ+ધ=વાળો)
=મિનાની કારીગરી

વાળું ;

અમરાપુરી=દેવની નગ-
રી; ઇંદ્રપુરીઓવારી=માથાપરથી ઉ-
તારી; ભુલાવી

સ્ફાટિકમણિ=એક જા-

તનો ચળકતો પત્થર

થંભ=થાંભલો

નાટારંભ=ખેલ; નાટકની

આરંભ; તમાસો

ત્યાં દેવલોકોની નગરીને પણ ભુલાવે એવું મિનાકારી કામ ચળકી રહ્યું છે; સનામાં સ્ફાટિકમણિના થાંભલાઓ છે અને ત્યાં ખેલ થઈ રહ્યા છે. (૧)

રમકઝમક=રમઝમ થતો હેમ=સોનું; કનક

અવાજ

અછોડા=રાસ

મૃદંગ=પખાજ

ઉપંગ=એક જાતનું વાજુ

પખાજ ને ઉપંગમાંથી મધુરા તાલ નીકળે છે, તેમજ પગે
ખાંધેલી ધુત્તરીઓ રમઝુમ થાય છે. તે સુદામાજી જોતા જાય છે;
ગુણીજન રસ પડે એવાં ગીત ગાય છે. (૧૨)

ડોલે=હાથે	પરસેવાના જે ઝરણુ	હાથીખાતું
મદગળતા=પ્રમારીવાળા;	છુટે તે	નવસો=નવીન; નવી
મસ્તીના જોરમાં	માતંગ=હાથી	જાતનો
આવેલા	ગજશાળા=(ગજ=હાથી	રંગ=શોભા.
મદ=હાથીના માથામાંથી	+શાળા=ડોકાણુ)=	

ત્યાં ઘોડા સોનેરી અછોડાથી ખાંધેલા ફરતા હતા; તેમજ
હાથીખાનાની નવીન શોભા હતી અને તેમાં પ્રમારીવાળા હાથીઓ
ડોલતા હતા. (૧૩)

અનંત=(સં) અન્=ન-	પ્રતિહાર=પોળીઆ;	સંકલ્પવિકલ્પ=વિચાર;
હિ+અંત=છેડો)=	ચોકીદાર	મનસુખો; તરંગ; તક
ધણ્યાજ; પાર વગરના	શામળીઆ=શ્રી કૃષ્ણ	
પોદ્ધા=લડવૈયા	દાર=ખરાણુ.	

ચોકીદાર તરીકે અનેક લડવૈયા ઊભા હતા, ને શ્રી કૃષ્ણનો
દરવાજો સાચવતા હતા; ત્યાં સુદામાજી ફેરા ફરતા મનમાં વિચાર
કરવા લાગ્યા; (૧૪)

ગહન=અથાગ; છુપી;	જોર	રાગ
કળી ન શકાય એવી	પૃથ્વીપતિ=(સં) (પૃથ્વી	રજ=જરા; રજકણુ
દીસે=દેખાય	=દુનિયા+પતિ=ધણી)	ગોકુળ=જમના નદીપર
કરમની ગતિ=નસીબનું	=દુનિયાનો ધણી;	

પવિત્ર ધામ છે	સિંહાસન=(સ)=સિંહ	ખેઠક; રાજગાદી
માંકડાં=રાતાં મોનાં	+આસન=ખેઠક)=	તુબડી=તુબડીના વે-
વાંદરાં	સિંહના આકારની	ળાનું ફળ

કે અમે એક ગુરુના નિશાળીઆ છીએ, પણ નસીબનું જોર કળી ન શકાય એવું છે તે (શ્રી કૃષ્ણ) રાજ થઈ બેઠો છે, અને મારા ઘરમાં ખાવાને એક દાણો પણ નથી; જે ગોકુળમાં વાંદરાં રમાડતો હતો અને ગુરુને ઘેર લાકડાં લાવતો હતો; તે આજે રાજ ગાદીપર ચઢી બેઠો છે અને મારી પાસે ફક્ત તુબડી (જળપાત્ર) ને લાકડી છે. (૧૫)

પાઠ ૧૨.	ઉંચ=ઉંચા	સંગ=સાથે; પાસે
કેરું=નું	ગિરિ=પર્વત	
વિખુટું=જુટું; છુટું	શંગ=શિખર	
પેલું બકરીનું બચ્ચું આ વખતે તેની માથી છુટું પડેલું છે; તે ઉંચા પર્વતની ટોચે ઉભેલું છે, અને એની પાસે કોઈ નથી. (૧)		
સમ=અરાબર; જેવું	શ્યામ=કાળું.	સહજ=પોતાની મેળે.
સોહાય=શોભે; સાઈ	કરણ=દયા ઉપજાવે એવો	કુદરતી
દેખાય	રવ=સાદ; અવાજ	
શિલા=પથ્થર	મંદ=ધીમે.	

બરફના જેવું સફેદ રંગનું (તેથી) સાઈ દેખાય છે અને તેની પાછળ કાળા રંગનો પથ્થર જણાય છે; તે પોતાની કુદરતી મજા બૂલી જમને દયા ઉપજાવે એવો ધીમે અવાજ કરતું. (૨)

પડધા=સામા અવાજ	મોરી=મારી	અધિક=વધારે
ભમાય=છેતરાય	માય=મા	અકળાય=ગભરાય

તેના પર્વતની અંદર સામા અવાજ થાય, તે સાંભળીને તે બૂલથી છેતરાય છે, કે જાણે મારી મા બોલી, પણ તેને નહિ દેખાવાથી તે વધારે ગભરાય છે. (૩)

ઉંચો=મોટો; બારે	ધરતું=રાખતું	ધવળ=ધોળી
નાદ=અવાજ; સાદ	યાદ=સ્મરણ; ફામ	સુહાય=શેભે

તેથી વધારે મોટો અવાજ કરતું અને માનું સ્મરણ કરતું; તે બચ્ચું ચારે તરફ જોતું જાય તે વખતે તેની ધોળી વાંકી ડોક શેભે છે.

ગાદ=ખિચોખિચ; ગીચ	શોર=અવાજ	લપાય=દખાઈ જાય
ધોર=ભયંકર; બિહામણી	શું=કેવું	
સાવજ=વાધ	સોડ=પાસું	

નીચે ધણી ગીચ અને ભયંકર ઝાડીમાં વાધતો અવાજ થતો તે સાંભળીને બચ્ચું દેવું ગભરાય ! અને જાણે કે માની સોડમાં શી રીતે દખાઈ જાય ! (૫)

ધર=રાખ	તત્કાળ=તરતજ	સે'લ=સહેલાઈથી
વા'લા=ખ્યારા	વેળ=વેળા; વખત.	

હે ! વહાલા બચ્ચા તું ધીરજ રાખ, આ હું હમણા આવું છું. એમ બોલી મેં તે વખતે ટેકરીની ટોચપર સહેલાઈથી જઈને (૬)

ગોઠ=પાસું; સોડ
અજ=અકરી

ચુંબન=અચ્ચી; બોકી વાટ=રસ્તો
કઠણુ=અધરી; મુશ્કેલ

તે બકરીના બચ્ચાને સોડમાં લીધું, અને દસબાર બચ્ચીઓ
કાઢી; પછી પર્વતનો અધરો રસ્તો ઉતરીને જ્યાં તેની મા હતી
ત્યાં બચ્ચાને મૂક્યું. (૬)

મીઠું=વહાણું

શાવ=અચ્ચું

ભાવ=હોંસ; ઉમંગ

મારું વહાણું બકરીનું બચ્ચું તરતજ ધાવવા લાગ્યું.
અરે જો! નદીમાં બકરીનું બચ્ચું માને હેતથી ધાવે છે. (૮)

તૂમ=તરપત; ધરાયણું
શિશુ=બચ્ચું

ઉછરંગ=ઉમંગ

નાચ્યું=ઉછળ્યું

હૃદય=હૈયું; અંતઃકરણ

ધાવીને ધાવીને ધરાયું એટલે એ છુટું પડ્યું. અને તેનું ઉજળું
શરીર વધારે દીપી રહ્યું; પછી તે બચ્ચું ઉમંગથી નાચ્યું અને
તેની સાથે મારું અંતઃકરણ પણ (ઉમંગથી) ઉછળ્યું. (૯)

પાઠ ૧૯.

કશ્યપ=મરિચી પ્રજા

પતિના પુત્ર

કુમાર=બાળ

હિરણ્યાક્ષ } પૂર્વ જ.

હિરણ્યકશ્યપ } ન્મે એ

ઓ વિષ્ણુ પરમાત્મા

ના જય અને વિજય

નામના એ પોણીઆ

હતા. ઋષિ સનકાદિક-

ના શ્રાપથી એઓ

રાક્ષસ થઇને કશ્યપની

સ્ત્રી દિતીને પેટ

જન્મ્યા હતા

બળવંત=જોરાવર

નીરાધાર=નકી; ખ-

ચીત

કશ્યપ ઋષિને ઘેર તે (જય વિજય) દુષ્ટ રુપે છોકરા થઇને
જન્મ્યા. તેઓ બહુ જોરાવર હતા તેમના હિરણ્યાક્ષ અને હિરણ્ય-
કશ્યપ એવાં નામ નકી પડ્યાં. તેઓ બહુ જોરાવર હતા. (૧)

પીડે=દુઃખ દે

આંગણે=આરણે

અનુમાન=આશરે; શુ-

મારે

સાહી=પકડી; ઝાલી

સહિત=સાથે

વિમાન=દેવની પા-

લખી

આશરે એક વર્ષના થયા એટલામાં તો બારણે આવી (લોકને) દુઃખ દે; (ટક) અને આકાશમાંથી દેવોની પાલખીને સુરજ સાથે પકડી લાવે. (ટક) (૨)

આલ=આકાશ	ત્રાસ પમાડે=ખીવરાવે	ધરે=રાખે
ત્રાસ=ખીક; ભય	કર=હાથ	

તેઓ વાદળને જઈ વળગે અને તારાઓને ખીવડાવે. (ટક)

ચંદ્રમાને હાથમાં રાખે અને ઉંચે આકાશમાં ફરે. (ટક)

નીરખતાં=જોતાં	ડોલે=હાલે; ધ્રૂજે	થલ પાથલ થાય
દિગ્પાલ=દિશાનું રક્ષણ	ભોમ=પૃથ્વી	ખંડ=પૃથ્વીના ભાગ
કરનાર દેવો(એ દસછે)	ખળભળે=ટળવળે; ઉ-	

તેમને જોતાં દિશાના દેવો કાંપે, અને તેઓ પર્વતના શિખરો પણ પાડતા. (ટક) પૃથ્વી ઉપર તેઓનો ભાર લાગતો, તેથી નવે ખંડ કંપી ઊઠતા; (ટક)

મહી=પૃથ્વી	માન=મોટાઈ; ગુમાન	પ્રોઢા=મોટા
મેલે=મૂકે; છોડે	દાનવ=રાક્ષસ	થરથરે=કંપે

નાનપણમાં તેમનું જોર એવું હતું કે પૃથ્વી પણ પોતાની મોટાઈ મૂકી દેતી; (ટક) તે રાક્ષસ હવે મોટા થયા ત્યારે આખી સૃષ્ટિ ધ્રૂજવા લાગી; (ટક)

પાતાળ=પૃથ્વી નીચેનો ભાગ (એ સાત છે)	લાતલ, પાતાલ)	પૂછ=પૂછડું
અતલ, તિતલ સુતલ, દ્વેષ=કીનો; અદેખાઈ;	પરવરે=નળ	પત્રગ=શેષનાગ; સાપ
નહાતલ, રસાતલ, ત-વેર		શેષ=પૃથ્વીને ધારણ કરનાર મોટા સાપ

રાક્ષસો પાતાળમાં નળ અને દ્વેષ વધારે; (ટક) સાપનું પુછડું તાણે અને સુતેલા શેષનાગને જગાડે; (ટક) (૬)

વરુણ=પાણીનો દેવ.

કેર=ના

ભોગ=અળિદાન

અધાર=ઉંચે

નાથ=ધણી

નીર=પાણી

અસુર=રાક્ષસ

પાણી ઉચું ઉડાડીને પાણીનાં દેવ સાથે લડવાનું કરે; (ટક)
 (એવી રીતે) વરુણ પાસે તે રાક્ષસો અળિદાન માગે; (ટક) (૭)
 અમર=દેવતા; મરે સખળો=જોરાવર; ધણો પ્રભોધ=(પ્ર=ઉલટો+
 નહિ તે ક્રોધ=ગુસ્સો; રીસ બોધ)કલટી શિખામણ
 આથડે=લઢે; વઢે જગન=યમ; હોમ

દેવોની સાથે લડે અને તેમનાપર ધણો ગુસ્સો કરે; (ટક)
 યમમાં (દેવોની પેઠે) હિસ્સો માગે અને બીજને એમ કરવાનો
 ઉલટો બોધ કરે; (ટક). (૮)

અદાવત=વેર; દુશ્મનાઇ ભુવન=પૃથ્વી ગ્રહી=પકડી; ઝાલી.
 ઇંદ્ર=સ્વર્ગનો રાજા ગદા=આંકડાના ફૂલના ચૈદભુવન=સાત પાતાળ
 સુર=દેવ ધાટનું ભારે પથરનું ને સાત સ્વર્ગ.
 શુ=સાથે હથિયાર

દેવોની સાથે વેર રાખે, અને ઇંદ્રની સાથે પણ દુશ્મનાઇ કરે;
 (ટક) ગદા પકડીને આખા અક્ષાંડમાં ચારે તરફ ફેરવે; (ટક) (૯)

કોપવાન=ગુસ્સાવાળો; રોક=રોકડા મૃત્યુ; પાતાળ)
 ક્રોધી વાજઆણ્યુ=તોળા કરા વિશ્વ=અક્ષાંડ
 કુબેર=ભંડારના દેવ વ્યું; દુઃખી કીધું આધું=અધું, આપું.
 ત્રાહે ત્રાહે=તોળા તોળા ત્રિકોક=ત્રણલોક (સ્વર્ગ);
 કુબેરની સાથે ગુસ્સો થઇને તેમની પાસે રોકડા રતો માંગે;

(એવી રીતે) આખી દુનિયાને હેરાન કીધી, તેથી ત્રણે ભુવન
(સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને પાતાળ)ના ભોક તોઆ તોઆ પોકારે; (૮૬) (૧૦)
દત=દાંત; દંતશુળ | સહાય=પકડે; ઝાલે | વારી=અટકાવી; રોકી
દિશાના દેવાના હાથીઓના જમને દંતુશળ પકડીને તાણે; (૮૬)ને
તેમની સૂઠ પકડીને ફેરવે પણ તેમને કામ અટકાવી શકે નહિ, (૮૬) (૧૧)

કીડા=વિલામ; મોજ | ભેળાવે=મેળવે; કરે | ઉલટે=ચઢે
લાતોલાત=લાતખાજી | ભેળાં=એકઠા; કિતપાત=તોફાન

હરીઆમાં જમને વિલાસ કરે અને લાનાત્રાતી રમે; (૮૬) સાતે
સમુદ્ર એકઠા મેળવે અને તેથી મહા તોફાન થાય, (૮૬) (૧૨)
દુર્મનિ=નહારી બુદ્ધિવળો વાધીઆ=વધ્યા | પુષ્ટ=જેરાવર.

એ નહારી બુદ્ધિવાળા અને મહા પાપી રાક્ષસો ઋષિઓ સાથે
દુશ્મનાઈ કરે; (૮૬) જ્યારે તેઓ મોટા ને જમરા થયા ત્યારે
બહાંડ (આકાશ) સુધી ઊંચા વધ્યા. (૮૬) (૧૩)

અચલ=પર્વત; ખસે | ચોખુંટ=ચારે દિશા
નહિ તે. | જીમશું=જીમ વડે

મોટા પર્વત ઊંચા કરીને ચારે દિશાએ ફેરવે, (૮૬) અને જેમ
હાજને ઊંટ વળગે તેમ આકાશને જીમથી ચાટે. (૮૬) (૧૪)
વીખે=વિષે; માં | પરહરીને=છોડી દઇને | આચારે=કરે; ચાલે
અળવે=પુષ્કળ; ધણું | પંડે=પોતે

તેઓ મનમાં જરા ખીક રાખે નહિ અને પોતે પોતાના ધણું
વખાણુ (આપવડાઇ) કરે; (૮૬) આમ ધર્મના રસ્તા છોડી દઇને
તેઓ પોતે પાપને રસ્તે ચાલે; (૮૬) (૧૫)

પાઠ ૨૪.

બાળ્યો ગમ્યો; પસંદ

પડ્યો.

મેહ=વરસાદ

દેવતા=દેવ

વીજ=વીજળી

આપુ=ગુજરાતની ઉત્ત-

રમાં પર્વત છે

ગિરિરાજ=પર્વતનો

રાજા; મોટા શોભિતો

પર્વત.

તિથિ=દહાડો; દિવસ

ટાણે=વખતે

ધંટ=કાંસાની વગાડવાની

ધડિઆળ

દીપે=શોભે

આંખ ફાડી=ધ્યાન દહ

જોઇ

ઝંકી=નમી; લચી.

ઝંડ=જયો; ટે.ળું

સ્વાદુ=સ્વાદવાળો.

મિટ=મીઠો

વસે=રહે

ઝરે=વહે; નીકળે.

ઝરણું=ઝરણુ; વહેળા

શીજો=ઠડો ઠાઠો

સુગંધી=સારી વાસ;

ખુશખો

વહે=જાય; ચાલે

કુત્તી=ખીલી રહી

ફૂલવાડી=જો વાડીમાં

ફૂલ થાય તે વાડી

વાવ=ખીવાના પાણીને

માટે ખોદેલા કુવામાં

ઉતરવાને પગથીયાં

મુકયાં હોય તે કુવો.

ઓપે=શોભે; સારો દેખાય

અગાડી=આગળ

વડાં=મોટાં

દેવળ=દહેર.

દેવ=પરમેશ્વરના અંશની

મૂર્તિ.

અંગણા=વાડી વચ્ચે

ખાંધેલું ધર.

પ્રસેવો=પરસેવો; ધસીનો

પરાં=આધેનાં; ફરનાં.

પાસે=પાસે

વેત=વાર

જુક્તિ=તદખીર; મજા

જણાવે=દેખાડે

ધુણી=તાપણી

ટેપો=અનુભવો; માનો

સ્થાન કેકાણું; જગા:

ખ્યાત=પ્રખ્યાત; જાન-

ણીતી; નામીચી

દેવી=માતા

અર્ધુદા=આપુદેવી

કથા=વાત; હકીકત;

ખીના

જોગ=જાયક

જેમ આકાશમાં વરસાદ ચઢી આવ્યો હોય તેમ (આપુ પર્વત) આધેથી જોતાં મનને ધણો સારો લાગ્યો, તે પરના કુંડમાંનો અગ્નિ વીજળી જેવો દેખાય છે. (કુંડમાંનો અગ્નિ તે જાણે ચઢેલા વરસાદમાં

વીજળીનો ચમકારો થાય તેવો દેખાય છે) એવો પર્વતનો રાગ
 (નર્તનમાં શ્રેષ્ઠ) આપુ આજે જોયો. (૧) શોભિતી પુતેમની સાંજને
 વખતે જાણે સૂર્ય અને ચંદ્ર એ ઘંટ બન્યા હોયતી! કોઈ કહે કેવો
 દેવતા હાથો જેવો (આપુ પર્વત) શોભી રહ્યો છે; (૨ક) કદાચ તમે
 ઉપર જમીને નિહાળીને (ધારીને) જુઓ, તો જણાશે કે ઝાડના
 જથાની ધણી ઝાડીઓ નથી રહી છે, અને ત્યાં સ્વાદિષ્ટ મીઠો મેવો
 જોઈએ તેટલો મળે છે. (૨ક) ત્યાં વાવ, વાંદરાં, સિંહ અને હરણો
 રહે છે, અને ચોડમાં પાણીનાં ઝરણો હંમેશાં વહે છે; ને ઠંડો
 અને સુગંધીદાર પવન વાય છે. (૨ક) ત્યાં સારાં (પુશ્પોદાર) ફૂલો-
 ની ફૂલવાડી ખીલી રહી છે, તેમજ ત્યાં અગળ કુચ, વાવ ને કુંડ
 ધણી શોભે છે; મોટાં દહેરાંઓમાં દેવેનો વાસ છે. (૨ક) ત્યાં
 અંગલા અંધાયા છે ને બગ્ગરો થયાં છે, વેપારીઓ સારા (ધણો)
 વેપાર કરે છે, તેથી માલ લેનારને જેવો માલ લેવો હોય તેવો ત્યાં
 મળે છે. (૨ક) ત્યાં તેર ગાડના ઘેરાવાના તળાવમાં ફરતા અગિઆર
 ગામનાં લોકો પીવાને પાણી લેવા આવે છે; ને જ્યાં જેઠ મહીનામાં
 પશુ પરસેવો દેખાતો (થતો) નથી (કારણ કે પર્વતપર ધણી ઠંડક
 રહે છે) (૨ક) અપાડ મહીનામાં છોટનાં વદળાં પાસે આવે છે, અને
 જતાંવારજ જોવાની ખુબી બતાવે છે; તે વખતે તમે વદળાંને
 ધુણીને ધુમાડોજ ધારો (સમજો) (૨ક) જેમાં જૈનનાં અને હિંદુનાં
 જીનાં દેવસ્થાનો છે, અને તેમાં પ્રખ્યાત અર્ધુદા માતા છે; આ
 અર્ધી વાત જાણવા લાયક અને કામની હોવાથી કહી છે. આ સાસ
 છંદ દક્ષપતરામ કવિએ બનાવ્યા છે.

પાઠ ૩૦

સપુત=(સ+પુત) સારો

છોકરો

તેહ=તે

સીધો મારગ=પ્રમાણિક

પણે [અનીતિ

અધર્મ=[અ+ધર્મ] પાપ;

ટાળે=દૂર કરે; મટાડે

સ્વજન=[સ્વ+જન]=પો

તાનાં માણસ; સગાં

વહાલાં; નોકર ચાકર

વગેરે.

દીન=ગરીબ

દુઃખડાં=દુઃખ; આકૃત

અરચીઆ=ભજ્યા

દામ=પૈસા

પરમારથ=[પરમ+અર-

થ]=પારકાનું બહુ

જોડે=મેળવે

ગર્થ=પૈસા

હરિ=પરમેશ્વર

અર્થ=મટે; વાસ્તે

ચાડી=ચુગલી.

નવ=નંદિ

અપયશ=[અપ+યશ]=

અપકીર્તિ; ગેરઆયર

અવંનિ=પૃથ્વી

અવતાર=જિંદગી

સમસ્યા=કિષ્કણ; ક્રોધ-

ડા; ઉત્તર મેળવવાને

સ કેતવાળી ભાષામાં

કહેવું તે.

ગોરી=સ્ત્રી.

ગોખ=ઝડખો; માળનો

આગળનો વધારેલો

ભાગ

તળે=નીચે

નદી કેરે=નદીના

નીરે=પાણી ઉપર

નદી કેરે નીરે=નદીના

પાણી ઉપર; નદીનું

પાણી તેની ઉપર

તીરે=કાંઠે

ચોથ સવાયો=ચોથા

ભાગનું સવાગણું

કચરે=કાદવમાં

અડીયાં=પહોંચ્યાં; મળી

ગયાં

સેવાલ=લીલ

કામની=સ્ત્રી

કર=હાથ

છત=સીંકકમાં

ચંપક વન=ચંપાના ઝાડ

ધણાં હોય એવું જંગલ

તમમાંથી=તમારામાંથી

ખેય=ખેડ

ગણુ=ગણતરી કર

સંદેહ=વહેમ; શક

શાસ્ત્ર=ગણિત શાસ્ત્ર

સાક્ષી=સાબિતી; પુરાવો

દે=આપે

સાચ=સાચી.

પાઠ ૩૦

સારા છોકરા વિષે. છપ્પા.

જે પ્રમાણિકપણે ચાલે, તે સારો છોકરો કહેવાય. જે પાપને દૂર કરે તે સારો છોકરો કહેવાય; જે પોતાનાં સગાંવહાલાંને સુખ

આપે તે સારો છોકરો કહેવાય. જે ગરીબોનાં દુઃખો મટાડે તે સારો છોકરો કહેવાય; વળી જેણે પરમેશ્વરને હૃતથી અભ્યાસ તેનું નામજ સારો છોકરો છે. શામળ કવિ કહે છે કે જેણે પારકાનાં ભલાંને માટે પૈસા વાપર્યા હોય તેજ સારો માણસ કહેવાય (૧) જે વેપારથી પૈસા મેળવે તેજ સારો છોકરો કહેવાય. જે પ્રભુને નામે દાન કરતો હોય તેજ સારો છોકરો કહેવાય, જે ગેરઆખરથી ખીતો હોય તેજ સારો છોકરો કહેવાય; જેતાં જેનામાં ધણાજ સારા ગુણો માલુમ પડે તેજ સારો છોકરાને સ્વર્ગમાં સુખ છે, શામળ કવિ કહે છે કે આ દુનિ-આમાં તે માણસની (જેને સપુત છોકરો હોય તેની અથવા સપુતની) જિંદગીને ધન્ય છે. મતલબ કે તેજ ખરેખરો જીવતો છે.

ગણિત સમસ્યા. છરેપા.

નીચે નદીનું પાણી તેની ઉપર આવેલા ઝરખામાં એક સ્ત્રી ખેડી હતી; તેના મોતીનો હાર તૂટી ગયો અને તે નદીના કાંઠાપર જઈ પડ્યો, જરવારમાં અર્ધાં મોતી પાણીમાં જઈને પડ્યાં.

અર્ધાં મોતીનો ફેડો ભાગ અર્ધો કાઢવ અર્ધો કચરો એવામાં જઈને પડ્યાં, વળી છઠ્ઠાં ભાગનાં મોતી લીઝમાં ગળાડી ગળાડીને ગયાં અને તે સ્ત્રીના હાથમાં બે મોતી રહ્યાં, ત્યારે કહો કે મોતી કેટલાં હતાં ?

જવાબ—સીઝકમાં છન્નુ મોતી હતાં. તેના ચોથા ભાગનું સવાયુ કરીએ એટલે ૩૦, અને છઠ્ઠું ભાગે એટલે ૧૮; અને હાથમાં બે મળી ૪૮; ત્રયમના અર્ધાં એટલે ૪૮ જળમાં ગયાં તે મળી કુલ મોતી ૯૬.

પક્ષીનાં બે ટાળાં આનામાં ગિડતાં ગિડતાં ચંપાના વનમાં આવ્યાં તે સૌને (એક બીજાને) સારા ગમ્યાં (બે ટાળામાંથી) એક ટાળું બોલ્યું કે તમારામાંથી એક (અમારામાં) આવો, તો આપણે બંને ટાળાં (ટાળાંના પક્ષીઓ) સરખાં થઈએ તેથી બધાંના મનને સારાં લાગે. ત્યારે બીજું ટાળું બોલ્યું કે જો તમે અમને એક પક્ષી આપો તો અમે તમારાથી બમણા થઈએ. ત્યારે અમે પૂછીએ છીએ કે એ બંને ટાળામાં પક્ષી કેટલાં હતાં તે ગણીને કહે'.

જવાબ—એમાં તે વહેમ શો છે ? શાસ્ત્ર (ગણિત)જ સાચી સાબિતી દે છે કે બધાં મળીને બાર પક્ષી હતાં; એકમાં સાત અને બીજામાં પાંચ (પહેલું બોલ્યું તેમાં પાંચ અને બીજું બોલ્યું તેમાં સાત).

પાઠ ૩૪

અરજ=પ્રાર્થના; વિનતી	નિરાશ=(સ) નિર=નહિ	હંમેશાં.
અવિનાશી=(સ) (અ=	+આશ=આશા)=આ	પસરે=ફેલાય
નહિ+વિ+નાશ+ધ=	શા વગરનો; નાઉમેદ.	સુવાસ=સારી વાસ;
વાળા)=જેનો નાશ	શુભ=સારા	આખર
નથી એવા; પરમેશ્વર	કયાશ=ખામી; ખોડ	અંતર=મન
દયાળ=દયાળુ	મતિ=બુદ્ધિ	ઉગ્રસ=અજવાળું;
આશ=આશા; ઇચ્છા	સમાશ=સમાવેશ;મેળાપ	નિર્મળપણું (મદદ
લેશ=જરા	નિર્મળ=(સ) (નિર=	આધાર=આશરો; ટેકો;
ઉદાસ=દીલગીર	નહિ+મળ=મેલ)=મેલ	હાશ=નિરાંત; શાંતિ
મેળાં=મેળાં	વિન'નો; ચોકખો	કુધારો=ખરાબ રિવાજ;
	નિશદીન=રાત દહાડો;	નહારી રીતભાત

હે પરમેશ્વર વિનંતિ સાંભળો, હે ! નાશ વગરના પરમેશ્વર તમે

અમારી પ્રાર્થના સાંભળો. અમે બાળક (ઝોછી બુદ્ધિવાળા) છીએ, અને આપ તો દયાળુ છો; અમારી એક ઇચ્છા છે. (હિ નાશ વગરના પરમેશ્વર,) અમે છોકરાઓ તો ધણુએ ગુનાઓ કરીએ પણ તેથી તમે લગાર પણ દીલગીર થશો નહિ. (ટેક) અમે બધા વિદ્યા ભણવાને ભેગાં થઈએ છીએ તેમાં તમે અમને ના-ઉમેદ કરશો નહિજ; (ટેક) અમે બધા સમજીને સારા ગુણુ લઈએ કે જેથી જરાપણુ ખામી રહે નહિ; (ટેક) સારા ગુણુની સાથે અમને સારી બુદ્ધિ આપો કે જેથી કરીને અમે બધામાં મળી જઈએ. (ટેક) અને રાત દહાડો ચોકખા મનના રહીએ કે જેથી કરીને અમારી સારી આત્મરૂ ફેલાય; (ટેક) અમે મોઢેથી એવું માગી લઈએ છીએ કે અમારા મનમાં જ્ઞાનનો પ્રકાશ થાય; (ટેક) આપની મદદ મળવાથી મનમાં નિરાંત રહે છે; (ટેક) કોઈપણુ વખત અમારામાં જરા પણ નહારી ચાલ રહે નહિ અને સુખ જતું રહે નહિ (કાયમ રહે) (ટેક)

પદ ધન્યાશ્રી.

નિધિ=ભંડાર.	વાર=મદદ; સહાય	મુંઝવણ;
દયાનિધિ=દયાનો ભંડાર;	લીલા=ખુબી; શોખા.	ટાળી=મટાડી; દૂર કરી
પરમેશ્વર	અકળ=સમગ્રનય નહિ	વીખ=ઝેર
અશરણુ=આધાર વગરના; નિરાધાર.	એવી; જાણી ન શકાય	વાર=અટકાવ; દૂર કર
શરણુ=આધાર	એવી	બાનું=નામ; નિમિત્ત
અશરણુ શરણુ=આધાર વગરનાનો આધાર	આકાર=મૂર્તિ; ધાટ	પત=ટેક
	જર=પેસો	પતિતોદ્ધાર=(સં)(પતિત
	સકળ=સઘળી; બધી	=પાપી+ઉદ્ધાર)=પાપીને
	વિકળતા=ગભરામણ;	તારનાર; પરમેશ્વર

અમય=ખીક વગરનું.	યાયુ=માનું; જયુ	લહુ=મેળવું
અચળ=ચળે નહિ એવું;	વારંવાર=વારે ધડીએ	વિસ્તાર=વિશાળપણું;
કાયમ,	તારી=કગારી; અચાવી	આત્માનું મોટાપણું
પદ=પદવી	પાર=છેડો	

હે દયાના ભંડાર (પરમેશ્વર) તું મારો આધાર છે મને તારો એકલાનોજ આશરો છે. તારું સાઈ નામ નિરાધારનો આધાર છે માટે તું મને મદદ કર; (ટેક) હું જ્યાં જોઉં ત્યાં તારી ધણીજ ખુબી જણાય છે. - અને તારી શક્તિ ને રૂપ સમજી શકાય નહિ એવાં છે. (ટેક) આ દુનિયાના માણસોનું હેતુ રૂપને લીધે કે રંગને લીધે કે પૈમાના લોભને લીધે છે. (ટેક) તું સધળી ગઝરામણ મોટાડી દધને જેર રૂપી વિપરો (અખંદ, સ્પર્શ, રૂપ, રસ, અને ગંધ) થી દૂર રાખ; (ટેક) હે પાપીઓને તારનાર ધણી તું હેતુથી તારા નામનો ટેક રાખ. (ટેક) તારું ખીક વગરનું અને ચળે નહિ એવું (કાયમનું) સાઈ ઠેકાણું (પદ) હું હરવડી મગું છું; (ટેક) જો કે તું ધનસારી છે છતાં પણ અમને માફ કરી (આ દુઃખરૂપ સંસારમાંથી) ઉગાસીને પાર ઉતાર. મતલબ કે જન્મ મરણનો ફેરો ટાળ. (ટેક) કહાન કવિ કહે છે કે હું તને પસંદ પડતાં કામ કરી કરીને આત્માની મોટાઈ મેળવું. (ટેક)

શિખરણિ.

પરમેશ્વર

ગતિ=શક્તિ

પરેશ=પરમાત્મા; મોટા અકલિત=સમગ્ર નહિ દિતાર્થે=લાલ માટે

ધણી; પરમેશ્વર એવી

જગપતિ=જગતનોધણી;

વિશ્વેશ=વિશ્વનોસ્વામી કૃતિ=કામ

પરમેશ્વર

ભારી=મોટું જોદા મથીમથી=મહેનત કરી
નિરખી=ધારી ધારીને મઢી=મહેનત કરી કરી

હે! મોટા ધશ્વર, હે! બ્રહ્માંડના સ્વામી તારાં કામ અને શક્તિ સમજાય નહિ એવાં છે, હે જગતના ધણી (પરમેશ્વર) તેં આ બધું માણસના મુખને માટે બનાવ્યું છે, તારાં બારે કામ જોઈને માણસો (કામ સમજવાને) મહેનત કરી કરીને આધા ખસે છે, તારા ગુણો ગાવાને માટે માણસની પુદ્ધિ જરા પણ ચાલતી નથી (મનસ્ય કે તારા ગુણોની ગણતરી કરવાની શક્તિ માણસમાં નથી.) (૧)

શો=કેવો	વૃત્ય=નાચ	અલપતો=ગાતો
દીસે=દેખાય	તરંગો=મોજાં	ઝૂકી=નમી; લચી
જળનિધિ=પાણીનો	મધુર=મીઠા.	લહેર=સપાટો; સુરખી
બહાર; સમુદ્ર	સર=અવાજ	નમન=નમસ્કાર
		પ્રતિ=તુરફ

અહો! આ સમુદ્ર કેવો મોટો નાચ કરતો (હાલતો) જણાય છે. મોજાંઓ ઉછાળીને જાણે મીઠા અવાજથી ગાતો હોયની! બાગો અને વાડીઓમાં ફળ અને ફૂલથી ડાળીઓ ધણી નમી રહેલી છે, તે જાણે પવનના સપાટાથી પરમેશ્વરને નમતી હોયની! (૨)

રમણાં=પ્રુશકારક; શો-	નવ=નહિ	ધોર=ભયંકર; બિહામણી
લિનાં	મણા=ખામી; ખોડ	ભયભીત=ભયંકર; બિ-
દર્શાવે=દેખાડે; અતાવે	આદ્રો=વાદ	હામણી.
કળા=યુક્તિ; તદખીર	ગર્જન=ગર્જના	

પ્રુશકારક પક્ષીઓ વારંવાર મધુર ગાઈને ખુશ થાય છે, વળી

વાધો અને સિંહો ભયંકર અનાજ કરીને ફરતા, તેથી પાસેના પહાડ ફરીને ભયંકર શબ્દો કરતા, (પડધા પડતા) તે એમ અનાવી આપે છે કે પરમેશ્વરની સમજાય નહિ એવી કળામાં કાંઈ પણ ખામી નથી. (૩)

અગણિત=અસંખ્ય દીપસમ=દીવા જેવા પોકારી=બૂમો પાડી.
વિરાજિત=શેલિતા ઝગે=પ્રકાશે કે'=કહે
જંતુ=જીવ તરવર=મોટાં ઝાડ વડી=મોટી
વૃક્ષ=ઝાડ મટી=જડી

દીવાળતીને વખને જોતાં ઝોડતાં શેલિતાં અસંખ્ય ઝીણાં જીવડાંઓ ઝાડપર દીવા જેવાં (ચળકતાં) દેખાય છે તે ચળકે છે તેથી જાણે મોટાં ઝાડો શું હીરાથી જડી લીધાં હોયની! માણસો બૂમ પાડી (આશ્રય પામીને) કહે છે કે અહા! પરમેશ્વરનું કામ કેવું મોટું છે. (૪)

પાડ ૩૮ પંચવટી. જાતું હતું) કુળનો ધર્મ=આપદાદથી
પંચવટી=પાંચ વડોનો શ્રી=સારા; શોભાયમાન ચાલનો ધર્મ
જથો (એ નામનું) રઘુવીર=રામચંદ્રજી. પાલતા=ચાલતા.
જંગલ નારાકની રઘુ=એક કુળનું નામ લીલા=વિલાસ; કીડા
પાસે છે; અને તેદંડ- વિરાજતાં શોભતાં નૌતમ=નવીન
કારણનો ભાગ ગ- સંગે=સાથે રંગ=મગ્ન

પંચવટીમાં શોભાયમાન રામચંદ્રજી રહેતા હતા, તેમની સાથે સીતા અને લક્ષ્મણ હતા. તે સેવા કરતાં હતાં. એમ સૌ પોતપોતાના ધર્મ પ્રમાણે ચાલતાં અને હમેશાં નવીન મગ્ન અને વિલાસ કરતાં હતાં; પંચવટીમાં શોભાયમાન રામચંદ્રજી રહેતા હતા. (૧)

નિર્મળ=પવિત્ર; ચોકખું
મડ=આશ્રમ
છામ=છવામ આવી
ધીર=ધીરજવાળા;
ધૈર્યવાન

પર્ણકુટી=છાલ ડાળાંની
હુંપેળી.
વંદ=જથો; ટોળું
ગમ } કૂલના વેલા
જુમ }
મકંદ=એક જાતનું ઝાડ

ખટપદ=ભમરો; છપગવા-
ગુજે=મોલે (જું જંતુ.
મધુરકંદ=મીઠો કૂલનો
રસ; મધ.
મકરંદ=કૂલનો રસ

તેની (પંચવટીની) પાસે ગોદાવરી નદીનું પવિત્ર પાણી વહે છે.
અને ઠેકાણે ઠેકાણે ધૈર્યવાન ઋષિઓના આશ્રમો આવી રહ્યા છે;
હુંપેળીની પાસે સીતાજીએ વાડી બનાવી હતી, અને તેમાં તુળસીનાં
છોડના જથ્થા વાવ્યા હતા; વળી તેમાં ગમ, જુમ, મકરંદ, આંખો
અને મોગરો એ પણ હતાં; તેમાંના કૂલનો મીઠો રસ-મધ ભમરા-
ઓ ચૂસતા અને ગુંગરવ (અવાજ) કરતા; (ટેક). (૨)

ચંપક=ચંપાનું ઝાડ
હિંડોળા=હોંચકા
કરેણી=કરેણાનાં ફૂલનું
ઝાડ
આંખાસાખ=આંખાપર

જ પાકવાપર આવે-
લી કેરી
જામફળી=જમરૂખી
કદળી=કેળ
મંડપ=માંડવો

લટકે=ઝૂલે; લખડે
લૂમી=લૂમ; જુમખા
દ્રાક્ષ=દરાખ; દ્રાક્ષ

વળી તેમાં (વાડીમાં) ગુલાબ, ચંપો, ડમરો, ચંપેલી અને મા-
લતી હતાં, કરેણી અને આંખાપર પાકવા આવેલી કેરી (પવનથી)
હાલતી હતી, અને જમરૂખી, દાડમડી, નારંગી અને કેળ પણ હતી તેમજ
દરાખનાં માંડવા ઉપર તેની લૂમો લચી રહી હતી; (ટેક) (૩)
નારિકેળ=નાળિયેર; જળીર=જાંબુ ફાફળી=સોપરણ
શીફળ. ફળુસ=જાંખાનું ઝાડ સીતાફળી=સીતાફળનું

ઝાડ	કુંદ=એક જાતનો છોડ	આપે
શતપત્રી=સો પાંદડાની	મસમસતો=મધમધતો	પ્રુલ્યા=ખીલ્યાં
વેશી	મેંકે=અહેકે; સારીવાસ	અપાર=ધણાં

વળી તેમાં નાળિયરી, જાંબુડી, ફણસ અને સોપારણુ તેમજ સીતાફળી, શતપત્રી, કુંદ, કદ્દારનાં ઝાડ હતાં; કેવડા ચારે તરફથી સારી વાસ આપતા હતાં. એમ જાન જાનનાં ધણાં ફલો ખીલ્યાં હતાં. (ટેક) (૪)

તરુ=ઝાડ	કારંડવ=અનક	ખંજન=એક જાતનું
શોહામણા=શોભિતા	ચાતક=અપૈયા	પક્ષી
બક=બગેલા	ચક્રાર=એક જાતનું પક્ષી	આદે=આદિ, વગેરે
પારાવત=કબુતર	કોકિલ=કોયલ	લલિત=સુંદર
મૃગ=હરણુ	કપોત=હોસો	વિદંગ=પક્ષી; પંખી.

ઝાડોપર બગેલા, કબુતર, ચક્રવા, ચક્રવી, હંસ, ચક્રાર, અપૈયા, કોયલ, હોલા, ખંજન, અનક વગેરે સુંદર પક્ષીઓ અને જમીનપર હરણુ વગેરે પશુઓ મધુર અવાજ કરતાં હતાં. (ટેક) (૫)

ભૂમિ=જમીન	પહોળાં કરવાં તે	ખગ=પક્ષી
કળા કરવી=પીછાં કુંચાં	જય જય=જે જે	

જમીન ઉપર મોર કળા કરીને નાચતા હતા, અને મેના તથા પોપટ જયરામ જયરામ બોલતાં હતાં; શોભિતાં પક્ષીઓ સારા મીઠા શબ્દો બોલતાં હતાં, એવાં પક્ષી અને હરણોને જોઈને સીતાજી મનમાં ખુશ થતાં હતાં (ટેક) (૬)

સારંગ.

રામ પંચવટીમાં રહ્યા છે અને તેમના દિવસ ખુશીમાં જાય છે; લક્ષ્મણ અને સીતાજી રામચંદ્રની સેવા હાંસથી કરે છે. (૧)

બીલડી=બીલની સ્ત્રી | વનફળ=વનમાં થતાં ફળ
જૂથ=ટોળું | પડીયા=દડીઆ

બીલડીઓનાં ટોળાં મળીને સીતાજીને જોવા આવે; અને જાત જાતનાં વનમાં થતાં ફળના તથા મેવાના દડીઆ ભરી ભરીને લાવે. (૨)

જનકસુતા=જનકી; જ- સીતા | ચક્રિત=દિંગ
નક રાજની પુત્રી; | રૂપ=કાંતિ

સીતાજીની વાડીમાં હરણોનાં ટોળાં ચરવા આવે, અને તે (ટોળાં) અધાં સીતાજીની કાંતિ જોઈને ત્યાં દિંગ થઈ જાય. (૩)

સૌમિત્રિ=સુમિત્રાનોપુત્ર; આરોગાવી=અવડાવી | ગ્રાસ=કોળીઓ
લક્ષ્મણ | વળતાં=પછી | ગ્રાસ કરે=ખાય

હંમેશાં લક્ષ્મણ ફળ લાવીને સીતાજીની પાસે મૂકે, અને (સીતાજી) શ્રીરામને (ફળ) અવડાવીને પછી પોતે ફળ ખાય. (૪)

પાઠ ૪૪.

હિતનાં પચનો.

દિત=ભણું

બધિર=અહેરો

સ્વાધીન=તાબે; વશ.

સમ=સરખો; જેવો

સારં=મીઠું; મધુરં

ગૂંગ=મૂંગો.

નીત=હંમેશાં

પરકપકારી=પરોપકારી

ધીર=ધીરજવાળો

રણે=લડાઈમાં

નિર્ભય=નિહર; બીકવગર

ભારી=ધણા

મનનો સુખી=સંતોષી

સ્તુતિ=વખાણ; તારીફ

ખતા=ઠોકર

પીઠ પાછળ=ગેરહાજર

રીમાં	છાની=ગુપ્ત; છુપી	ધર મેળે=માંહે માંહે
અનાદર=તિરસ્કાર; તુ-	સાય=સાચો; ખરો	કાજી=ન્યાયાધીશ.
ચક્રકાર	સ્નેહી=પ્રીતિવાળો	કો=કોઇનું
કાળે=વખતે; સમયે	આમદાની=આવક; પે-	સર્વથા=સર્વ પ્રકારે;
દશા=હાલત; અલસ્થા;	દાસ	બધી રીતે
સ્થિતિ	સાવધ=હોશિયાર	વૈરભાવ=દુશ્મનાટ
સહી=નફી; નિશ્ચય	વહેવારે=વ્યવહારમાં;	કથા=વાત
હિતુ-બહું ઇચ્છનાર;	ખરી રીતે	ડોકી બાર ન કાઢી=
હિતેચ્છુ	શરમ=લાજ	આગેવાન ન થવું
શીખ=શિખામણ	હાનિ=નુકસાન.	પુરં=સમાપ્ત; ખલાસ
બાપણુ=વાક્ય; બોલ	હોરિ લેછે=ખમે છે	હાથ ધાલવો=શર કરવું.
તોય=તોપણુ	વારતા=વાત; શિખા-	વિચાર=અભિપ્રાય; મત
હિતકાર=બહું કરનાર	મણુ	આલવો=અપાવો
	પતે=પતી જાય; મટે	

બલાને માટે કહીએ તે સાંભળે નહિ (મનમાં રાખે નહિ) તેને બહેરા જેવો જાણવો; જે માણસ ગુસ્સાને તાપે થાય, (ગુસ્સો કરે) તેને આંધળા જેવો સમજવો. (૧) જે માણસ મધુર બોલી જાણતો નથી તેને ગુંગા જેવો સમજવો. સાઈ માઠું નહિ સમજતો હોય તેને ઢોર સમજીને કાઢી મૂકવો. (૨) જે હંમેશાં પારકાનું બહું કરનારો છે, તેનેજ મોટો (માણસ) સમજવો; જે લડાઈમાં ધણો નીડર છે તેનેજ ધીરજવાળો માનવો. (૩) જે માણસ પૈસા, જીવાની ને ઉંમર પર ભરોસો રાખતો નથી; તેનેજ ડાહ્યા ને સંતોષી સમજવો. (૪) આપણા વખાણુ સાંભળીને બોળાઈને છેતરાવું નહિ કારણકે મનલબ્ધને માટે લુચ્ચા લોકો ધણું જીદું બોલે

છે. (૫) કોઈ આપણી બદબોધ કરે તો તે સાંભળીને લડવું નહિ; કારણ કે જે નીચમાણસ હોય તે આપણી ગેરહાજરીમાં ભુંડું બોલે છે. (૬) કોઈને ગરીબ જોઈને તેનો તિરસ્કાર કરવો નહિ, કારણ કે કોઈ વખતે આપણા પણ એવા હાલ નક્કી થાય. (૭) બહુ ચાહનાર માણસની શિષ્યામણનું વાક્ય કડવું હોય છે ખરું, તોપણ તે બહુ કરનાર છે માટે તેમની સાથે દુશ્મનામી શા માટે કરવી? (મતલબ કે દુશ્મનામી કરવી નહિ) (૮) આપણી ગુમ વાત હોય તે કોઈને વિશ્વાસ રાખી કહેવી નહિ, પણ જે આપણો ખરો પ્રીતિવાળો હોય તો તેને ભરોસે નક્કી કહેવી. (૯) લોકો ઉપજ અને ખર્ચ લખવામાં હોશિયાર રહે છે; પણ જે વહેવારમાં (આપ લેના સંબંધમાં) શરમ રાખે છે તે નુકસાન ખમે છે. (૧૦) બાળકો પાસેથી પણ ડહાપણની વાત શીખી લેવી; જ્યાં સુધી કળઓ ઘેર મેજે પતે ત્યાં સુધી ન્યાયાધીશ પાસે જવું નહિ. (૧૧) મુએલા માણસનું નક્કી કોઈ દિવસ પણ ભુંડું બોલે નહિ; કોઈની સાથે લડાઈ રાખવી નહિ અને કોઈની છાતી વાનો ઉઘાડી પાડવી નહિ. (૧૨) ગળ્યું ખાવાને માટે જીર્ણને ઘણો મહાવરો પાડવો નહિ (મતલબ કે ગળ્યું ખાવાની ઘણી ટેવ રાખવી નહિ.) બીજનો કળઓ માથે લેવાની આગેવાની કરવી નહિ. (૧૩) એક કામ પુરું થાય ત્યારપછીજ બાળું કામ શરૂ કરવું; એ જાણુની વાતમાં ત્રીજા માણસે (આપણે) (સમજ્યા વગર) તરત અભિપ્રાય આપવો નહિ

પાઠ ૪૬

કંખે=જોવાને ઇચ્છે

ઓ; વડના ફાંટા

કાક=કાગડા

પીયુ પીયુ=પાણી પાણી

ટૌકાર=મધુર અવાજ

પપૈયા=ચાતક; અપૈયા.

વડશાખા=વડની ડાળી-

દેલ=મેરની માદા

વીણુ=ચાટ

પલાશ=ખાખર

કોયલડી=કોયલ

ટહુકે=ટહુકા કરે

સ્વરઝીણુ=ઝીણુ રાગથી

મંદ=ધીમે

સુવાસિત=(સુ+વાસ+

ધત)=સારી વાસ વા-

ળો; સુગંધીદાર

ટાણુ=વખતે

અકૂર=શ્રી કૃષ્ણના કાકા;

શ્રી કૃષ્ણના ભક્ત.

ભોર=મળસકું; સવાર

નરસંધ્યાનો સ્વામી=શ્રી

કૃષ્ણ ભગવાન

વીણુ=વિના; વગર

સોર=અવઃજ

જહારે=જયારે

ખટ=છ

સાધુ=શાની

પરહરી=છોડી

સમરવા=યાદ કરવા

શ્રી હરિ=શ્રી કૃષ્ણ

જોગીઆ=જોગી

જોગ=પરમેશ્વર સાથે

મન જોડવું તે

ભોગ=વિલાસ; મોજ

સદ્ગ્રંથ આંધવા=સારી

કવિતા રચવી

પતિવ્રતા=ધણીના ટુક-

મમાં રહેનારી

કંથ=સ્વામી

ચિત્ત ધરવું=મનમાં

લાવવું

મર્મ=ભેદ; છુપું કારણ;

ભાવાર્થ

અવતરે=જન્મે

પાઠ ૪૮ મો પ્રભાત.

સવાર પડી એમ સમજીને પક્ષીઓ જાગ્યાં; ત્યાં કાગડા કા કા કરે છે; ખપૈયા પક્ષી તો પીયુ પીયુ (વરસાદ) જોવાને તલપે છે. વડની ડાળીઓપર સુડા કૌ કૌ કરે છે (ટેક) મોર પીછાં ડંચ્યાં ને પહોળાં કરીને ટીહુક ટીહુક બોલે છે, (તે વખતે તેની) આંખમાંથી આંસુ પડે છે તે ઢેલ ઝીલે છે; (તેથી તેને ગર્ભ રહે છે.) ખાખરના (ઝાડ) પર શીલિતા પોપટ બોલે છે; અને કોયલ ઝીણુ સ્વરથી ટાકા કરે છે (ટેક) વાછરડાં ભાં ભાં શબ્દ બોલે, તે સાંભળી ગાયો આંખાં શબ્દ બોલે (મતલબ કે બરાડે) ઠડો સુમધીદાર પવન ધીમે વાય છે તે લુગડાં ઉડાડીને હાલે છે. (ટેક) તે વખતે સવાર પડી ગઈ એમ સમજીને અકૂર જાગ્યા, પણ નરસ-

ધ્યાના સ્વામી (શ્રી કૃષ્ણ ભગવાન) સિવાય કોઇ જાણવું નથી કે
એ ગોપીઓનો સાદ છે. (૨૬)

પ્રભાતીઉં.

જ્યારે પાછલી છ ધડી રાત રહે ત્યારે સાધુ માણસે ઉંઘને
છોડી દહને ઊઠવું અને પરમેશ્વરનું સ્મરણ કરવું, અને તું એક છે
તું એક છે એમ બોલવું. (૨૬) જોગીઓ હોય તેમણે પરમેશ્વર સાથે
મન જોડવું અને સંસારીઓએ ઉપભોગ છોડી દેવા; જે વેદીઓ
હોય તેમણે ઇશ્વરી જ્ઞાન વિચારવું. જે વૈષ્ણવ હોય તેમણે શ્રી કૃષ્ણ
નું ભજન કરવું. (૨૬) સારા કવિ હોય તેમણે સારી કવિતા બના-
વવી, અને જે દાતાર હોય તેમણે પ્રણય કરવું; સની સ્ત્રીએ ધણીને
પૂછવું અને ધણી કહે તે પ્રમાણે ચાલવું. (૨૬) આપણે આપણી
ફરજને ખજાની અને કામનો ઝીણો વિચાર કરી જોવો; નરસિંહના
સ્વામીનું (શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનનું) પ્રીતથી સ્મરણ કરે તો પુરુષ અથવા
ઐત્રીને બીજો જન્મ લેવો પડે નહિ. મતલબ કે મોક્ષ પામે. (૨૬)

પાઠ ૫૪.

નિર્દોષ=મીનગુનેહગાર

હસ્ત=હાથ

ફાળ=ધારકો

કૂચ=ગાત્રી

જખન=ધા

કળ=કળતર

ચણજો=મનાવજો

ઉપવન=વાડી

કુદરતી=ઇશ્વરી; સ્વા.

ભાવિક

ક્ષેમ=આરોગ્ય; કુશળ;

કલ્યાણ

પાણો=પથર

સામ્ય=બરોબરી; સર-

ખાપણું

સત્તા=અમલ

પાઠ ૫૫ મા. નિર્દોષ પક્ષીઓ.

તે નિર્દોષ પંખીડાની ઉપર પથરો ફેંકતાં તો ફેંકી દીધો
પણ અરરર! તે તો છુટ્યો તેથી મનમાં ધારકો પક્યો. અરરર તે

(પથરો) તેના શરીરપર લાગ્યો કે તરત શ્વાસ બંધ થઇ જતાંમાં પાંખ હાલી (કમતાકાત) થવાથી તે ઝાડપરથી નીચે પડી ગયું.

(૧) જોને મેં પાણ્યું તે આ મારાજ હાથથી તરફડીને મરે છે,

એમ જાણી ધડકતે દીલે તેનાપર પાણી છાંટ્યું તોપણ તે ઊઠી શક્યું નહિ. અરે! પણ ધાતકી હાથે શરીરને જખમ કરેલો તે ક્યાંથી ઊઠે! ઓહો એનું છેક કોમળ હૃદય તેથી તે ક્યાંયો જી?

(૨) પણ અરેરે જો દુઃખ નરમ પડ્યું ને એ આંખ તો ઉઘડી પણ એ મરી જશે કે જીવશે તે કાણ જાણી શકે? પણ આહાહા

ફરીથી આ વાડીના મીઠાં ફળો ખાવાને તેમજ ફરીથી મીઠાં (મન-ગમતાં) ગીત ગાવાને જીવ્યું. (૩) અરે પંખીડાં સુખેથી કંઈ ગીત બનાવજો અને ગાજો, શાને માટે મારાથી ખીને આવી રમત છોડી

દધને ઊડો છો? પાસે જેવી ગાય ચરતી હતી, તેવોજ હું (પામરપ્રાણી) છું. નહિ નહિ કોઇ દિવસ પણ તમારા શરીરને હું નુકસાન કરીશ નહિ. (૪) મેં માળીને પણ તમારા તરફ કંઈ પણ ફેંકવાની મના

કરી છે. હંમેશાં મારી વાડી સર્વ પંખીડાંને માટે ખુલ્લી છે. પણ માણસોથી ખીવાની તમને (પક્ષીઓને) કુદરતી આદન મળેલી છે.

અને તેમાંજ તમે બધાંએ કલ્યાણ માન્યું તો મારાથી પણ ભલે ખીતાં. (૫) ઉડો તો આહા! કોઇ ધાતકી હાથનો (ધાતકી માણસોનો) નક્કી ડર છે, તમારા તરફ પથરો ફેંકેલો એ તો માણસે ની

રમત છે, કુદરતના સરખાપણાની સમજ જૂલી જઈને નિદેય માણસો તમારા પર આવી સત્તા ભોગવે છે, તેથી હું દુઃખી છું.

(મનમાં દીલગીર થાઉં છું.) (૬)

પાઠવાર અવરો શબ્દો તથા જોડાક્ષર.

અવશ્ય	સ્થિર	ઋષિ	સ્વર્ગો
બુદ્ધિ	યુદ્ધ	નિષ્ઠા	સ્થિતિ
સ્નાયુ	તાંદુરસ્તી	કર્તવ્ય	બુદ્ધિ
વિદ્વાન	પ્રસન્ન	અમૂલ્ય	શ્વેતાંબર
પ્રયત્ન	શ્વાસ	સ્વછંદી	દિગંબર
ફિકેટ	ગ્યાસ	ઉંઘણમી	સિદ્ધાંત
સસ્તી	ઉત્પન્ન	ધ્યાન	તુર્કસ્તાન
ઇંદ્રિયો	નૈટોજન	શોષાય	સ્તુતિ
પ્રહસ્યર્થ	ઓકિસજન	નિર્જળ	સુન્ની
દ્વેષ	શુદ્ધ	પુર્તી	જરતાસ્ત
નિશ્ચય	એસિડ	મિષ્ટાન્ન	ખ્રિસ્તી
દુર્ગણ	જવાંમદ	સૂર્યોદય	પોર્ટુગીઝ
મૂખાંઈ	આયર્લાંડ	પ્રાતઃકાળ	પ્રોટેસ્ટન્ટ
આયુષ્ય	કોકેન	દ્રાવિડ	સંક્ષિપ્ત
અકસ્માત	પ્રાર્થના	ધર્મશાસ્ત્ર	સિક્કા
અભિધાર્યુ	શ્રદ્ધા	વિષ્ણુ	તામ્રપટ
સ્વસ્થ	વિદ્યાર્થી	ઇષ્ટ	વર્ણન
ગૃહસ્થ	શિષ્યવર્ગ	મત	ચંદ્રયુગ્મ

શ્રી કૃષ્ણ	વૈષ્ણવો	સાંદીપનિ	સંન્યાસી
સેલ્યુકસે	મેગેસ્થિનીસ	આશ્ચર્ય	હસ્તિનાપુર
રથેન	વ્યવસ્થા	ધર્મિષ્ઠ	કૃષ્ણા
આગષ્ઠ	ન્યાયાસન	પ્રીતિ	તુંગભદ્રા
સપ્તેમ્બર	શ્રવણ	દ્રવ્ય	કાઠિઆવાડ
ચિહ્નો	મૃગચર્મ	ઉત્તેજન	જાન્યુઆરી
સ્પષ્ટ	જ્ઞાતિ	ક્ષત્રિય	સંપ્રદાય
વૃક્ષો	ઋગ્વેદસંહિતા	વૈશ્ય	કાર્ખસ
સ્વાર્થ	વસિષ્ઠ	શદ્ર	હિતેચ્છુ
હરિશ્ચંદ્ર	ભુજયુ	ધર્મોપદેશ	પદ્ધતિ
સત્યવાદી	અશ્વનિકુમાર	કાવ્યશક્તિ	વિશ્વામિત્ર
પ્રહ્લદેશ	વિશેષ	વર્ષાસન	સર્વસ્વ
ક્રાદ્યાન	સ્ટેશન	ધાર્મિક	પુષ્પ
મૂર્છના	બુદ્ધ	વિશ્વાસઘાતી	ક્ષત્રિયાણી
પ્રસિદ્ધ	મૂર્તિ	સંપૂર્ણ	ધૈર્ય
બુદ્ધી	કાલી	યુક્તિ	અગ્નિ
અદ્ભુત	શિલ્પ	અત્યંત	સુદ્ધાં
જવાંમદી	ધાતુગર્ભ	અકર્વર્તી	નિર્ધન
સ્તંભ	નિમિત્ત	સ્તબ્ધ	લિક્ષુક
આશ્રય	અનંત	અડસટ્ટો	ક્ષણભંગુર
આકૃતિ	સ્લેટ	નિર્વાણ	પરકંભાવરૂપી

ગૃહસ્થાઈ	લિક્ષાપાત્ર	શિક્ષણ	પ્રશિક્ષણ
વર્તાણુક	દિલ્હી	રિવાજ	અર્થ
સદાવત	શ્રદ્ધા	પૂર્ણ	શ્રીમંત
આદિત્યેશ્વર	ભૂસ્તર	પ્રવેશ	કવિત્વ
ગરુડેશ્વર	અગત્ય	માકિર્વંસ	શૂલપાણીશ્વર
સ્વાશ્રય	વૂસ્તર	મહંમદ	અલૌકિક
ઉદ્યમ	જેમ્સ	પેગમ્બર	મૃગલાં
ઇસ્પિતાલ	સ્કોટલાંડ	શસ્ત્ર	નિર્ભય
ધનાઢય	ગ્લાસગો	ઓલ્દો	ખુદી
કીર્તિ	શાસ્ત્ર	વંશપરંપરા	પર્ણકુટી
અફગાનિસ્તાન	કલાઇડ	દમાસ્કસ	હઠય
એશિઆઈમા-	પુલ્ટન	પ્રપૌત્ર	અતિથિ
ઇનર	જયોર્જ	વૃદ્ધિ	ખ્રિસ્તી
રટીવન્સ	ધર્માધ્યક્ષ	આશિર્વાદ	પોર્ટુગાલ
ઇંજનેર	મુરખ્ખી	લુગડાંલતાં	જૂશિર
પાંત્રિસ	દૃષ્ટિ	સંકલ્પ	લિસ્બન
સત્તરમા	સંન્યાસી	વાસ્કોડાગામા	નિર્ધન
ગ્લોક	દાકતર	મોઝાંખિક	સંસ્કૃત
કૃપણ	સૂંઠ	મિત્રતા	નાસ્તિક
સિંહલદ્રીપ	ટ્રૌપદી	હુન્નર	કર્તા
મોલ્યુકા	શીઘ્ર	પુસ્તકોલય	સંરક્ષણ

સમૃદ્ધિ	નળાખ્યા	સંગ્રહસ્થાન	ઉત્તમ
ચિત્તળ	સુભદ્રા	કિલ્લા	બ્રહ્માંડ
મલાક્કા	સુધન્વાખ્યાન	દેવીલા	કૂર
અશ્વમેધ	સદ્ગ્રંથ	શેષનાગ	પ્રપુલ્લતા
ધૃતરાષ્ટ્ર	સુવાસિત	ઉન્નજણુ	સ્વાર્થ
યુધિષ્ઠિર	અકૂર	યજ્ઞદેવરત્ની	કૃત્ય
અર્જુન	ધર્મગ્રંથો	ધિક્કાર	દુર્યોધન
ઇત્યાદિ	શ્રીગોડ	બ્રહ્મદત્ત	સ્વાર્થી
વિદ્યાલય	વીરેશ્વર	ભૂષણુ	નિષ્કળ
વૃત્તિ	ઉર્મી	મીણુળતી	સ્વયંવર
શય્યા	સિંહાસન	હિંમત	મચ્છવેધ
દર્શન	બત્રીસી	આશ્વિન	ઇંદ્રપ્રસ્થ
આત્રેયી	ઉત્તેજન	છુટ્ટી	રાજસૂય
હંડાકારણ્ય	દુઃખભંજન	વૃદ્ધો	પ્રિય
સ્ફટિક	ગુપ્ત	વિદ્ય	પ્રતિષ્ઠા
અષ્ટબુલુ	દ્રોણાચાર્ય	સંસ્કૃત	વિદ્યાલ્યાસ
કીર્તિસ્તંભ	વર્ણાશ્રમ	વજ્રપાત	પ્રશ્ન
વાલ્મીકિ	સ્વરૂપ	ઋષ્યશૃંગ	મુડહું
સુગ્રીવ	ભિન્ન	કૌશલ્યા	સ્મશાન
પત્તા	શ્વાસોચ્છવાસ	મૂર્તિ	સંભાષણુ
વિદિ	પુષ્ટિ	કર્કણુ	અધુ

વિભીષણ	નિરર્થક	મહાત્મા	દીર્ઘસૂત્રી
ધંદ્રજીત	સ્વપ્ના	ચિન્તા	છિદ્ર
નિરૂધ્ધમી	છટ્ટા	ગર્ભવતી	નિસ્તેજ
સંવત્સર	મૂર્તિપૂજક	સદુપદેશ	થાણેશ્વર
લૂટયું	મશ્કરી	મંદિર	વિનંતી
મિટ્ટી	નામાંકિત	કૂરતા	જાગ્રાણુ
નિષ્કળ	મુશ્કેલી	ઓઢીઆ	આશ્ચર્ય
મુત્તલીખ	પર્યાંત	સંદેશો	શૈાર્ય
જેસુઈટ	પ્રસિદ્ધ	યજ્ઞદેજર્ઠ	આશ્રિત
દીર્ઘદૃષ્ટિ	મયૂરાસન	ખાલ્યાવસ્થા	નિશ્ચય
શબ્દવેધ	પદ્ધતિ	સમૃદ્ધિ	પુનર્જન્ન
અહુરમઝદ	દિલ્હી	સદ	દેવર્નિઅર
કષ્ટિપાષાણુ	અગિઆરી	હર્ષવર્ધન	સિસોદીઆ
ક્રિયાદ	સૃષ્ટિ	વરિઆવ	શિલાદિત્ય
હોદ્દા	સુદ્ધાં	અનુયાયી	ખ્રિસ્તી
ધર્મિષ્ઠ	પદબ્રષ્ટ	મુંઠ	અગ્રેસર
જિલ્લો	મંદ્રેસા	હૃદય	ચોપુલીઆં
પ્રાસાદિક	ટક્કર	અસ્તવ્યસ્ત	પોટુંગીઝ
વેનિસ	નિષ્કામ	પૃથ્વીરાજ	મુકદ્દાં
પ્રતિનિધિ	ઝનુન	વિષમ	લૂટફાટ
ઉત્સાહ	તિસ્કાર	ઉબકા	વિધિ

સિંહા	ઢાંગ	કટ્ટો	મંત્રી
નિકા	ક્ષિતિજ	ગેરસખ્યા	ત્રાવણકોર
ખિંદુ	સારાંશ	રનેહી	ધ્રુવ
નિરંતર	નમસ્કાર	ગોળાર્ધ	દ્વીપકલ્પ
નિકાસ	સમઋષિ	કન્યાકુમારી	રત્નાગિરી
લુપ્થક	કલકતા	અનુકૂળ	તેજસ્વી
બ્રહ્માનંદ	મિતિ	બૃહતલુપ્થક	પુષ્કળ
પોષ	કૃતિકા	ધ્યાન	અક્ષાંશ
મધ્યમ	સિંકોના	રેખાંશ	રજપુતસ્તાન
પ્રત્યેક	પોંડીચરી	પ્રત	વિજગાપદ્મ
વિષુવવૃત્ત	મદ્રાસ	ચિતેગામ	શંન્ય
આફ્રિકા	યુરેનસ	વર્તુળ	આગ્રા
બ્રિટિશ	નેપ્ચ્યુન	કલ્પના	ગ્વલીઅર
ક્ષેત્રફળ	બૃહસ્પતિ	ત્રાંસો	લખનૌ
સંયુક્ત	પ્રદક્ષિણા	નિયમિત	મછલીપદ્મ
વાયવ્ય	ધ્રમકેતુ	લોર્ડ	બલુચિસ્તાન
સૂર્યમાળા	સહ્યાદ્રિ	ઉલ્હાસી	કુર્ગ
નક્ષત્રો	સાલાપુર	ગ્રહપુત્રા	હૈદરાબાદ
પ્રકાશિત	શુળપાણિ	ગોધરા	મહેસુર
નેગાપદ્મ	મહેસુર	કાશ્મીર	વિચિત્ર
એકટરિઆ	શિલ્પશાસ્ત્ર	સત્તા	ગદ્દા

સ્વાદિષ્ટ	શ્રેષ્ઠ	પ્રતિનિધિ	પ્રકાશિત
કલ્પવૃક્ષ	જ્ઞાનતંતુ	નિમલ્લુક	ચત્તો
મંદિર	રજ્જુ	સેકેટરી	દ્વિલ્લ
અદ્યાપિ	લેક્ટેનન્ટ	વજ્રપત્ર	અણીશુદ્ધ
કમિશ્નર	કૂલમણી	સમાધ	રેસિડન્ટ
પુષ્પકોશ	સંપૂર્ણ	અખ્યાસી	હસ્તક
આકેસર	મિશ્રણ	ઇંડીઆ	પુ'કેસર
ઇયળ	ચિકાશ	ઓફિસ	અગ્ર
ઇડું	ચિત્ત	વાયુશોષક	સંયોગ
દરમિઆન	ઉચ્ચાલન	સિદ્ધ	મિશ્ર
પરિપૂર્ણ	બુધુ	નૈટોજન	વૃદ્ધિ
ત્વચા	ટાગ્યુ	કોલગ્યાસ	ઉત્પત્તિ
પૌષ્ટિક	પેકું	ધ્વનિ	પિંડ
શોષણ	દોરકું	પ્રતિધ્વનિ	પંક્તિ
હાથાં	સભ્યતા	સદ્મદર્શક	ચિત્રવિદ્યા

અપૂર્ણાકના કેટલાંક ધ્યાનમાં રાખવા જોગ નિયમો.

- ૧) અપૂર્ણાકમા અંશ એ બાજ્ય અને છેદ એ બાજક છે.
- ૨) નાઇ પણ પૂર્ણાક સખ્યાને અપૂર્ણાકમા લખવી હોય તો છેદમાં ૧ મકવો.
- ૩) સમ અપૂર્ણાકની કિમત હમેશાં એક કરતા ઓછીજ હોય છે કારણ ૩ એમા અશ કરતા છેદ વધારે હોય છે.

- ૪) વિષમ અપૂર્ણાકની કિંમત હંમેશાં એક અથવા એક કરતાં વધારે હોય છે કારણ કે એમાં અંશ અને છેદ સરખા હોય છે અથવા અંશ કરતાં છેદ ઓછો હોય છે માટે.
- ૫) વિષમ અપૂર્ણાકના અંશને છેદે ભાગી પૂર્ણાક કાઢી શકાય છે. અને તેને ભાગાનુબંધ અપૂર્ણાકનું રૂપ આપી શકાય છે.
- ૬) સમ અપૂર્ણાકને ભાગાનુબંધ અપૂર્ણાકનું રૂપ આપી શકાતું નથી.
- ૭) ભાગાનુબંધ અપૂર્ણાક પૂર્ણાક અને અપૂર્ણાક મળીને થએલું છે.
- ૮) ભાગાનુબંધ અપૂર્ણાકને વિષમ અપૂર્ણાકનું રૂપ આપી શકાય છે.
- ૯) અપૂર્ણાકના અંશ તથા છેદને એકજ રકમે ગુણવાથી તથા ભાગવાથી અપૂર્ણાકની કિંમતમાં ફેર પડતો નથી માટેજ અપૂર્ણાકના અંશ અથવા છેદ ધાર્યા મુજબ લાવી શકાય છે.
- ૧૦) અપૂર્ણાકોની કિંમત સરખાવવા માટે તેમને સમચ્છેરનું રૂપ આપવું. કારણકે છેદ સરખા થયા વગર કયું અપૂર્ણાક મોટું છે કે નાનું તે જાણી શકાતું નથી.
- ૧૧) અપૂર્ણાકોના અંશ જુદા જુદા હોય પણ છેદ એક સરખાજ હોય તો જે અપૂર્ણાકના અંશ વધારે હોય તે મોટું અને ઓછા હોય તે નાનું સમજવું.
- ૧૨) અપૂર્ણાકના છેદ જુદા જુદા હોય પણ અંશ એક સરખાજ હોય તો જે અપૂર્ણાકનો છેદ ઓછો તે મોટું અને વધારે તે નાનું સમજવું.
- ૧૩) સમ અપૂર્ણાકના અંશ તથા છેદમાં એકજ સંખ્યા ઉમેરવાથી અપૂર્ણાકની કિંમત વધે છે.
- ૧૪) વિષમ અપૂર્ણાકના અંશ તથા છેદમાં એકજ સંખ્યા ઉમેરવાથી અપૂર્ણાકની મૂળ કિંમત કાયમ રહે છે અથવા ઓછી થાય છે.

- ૧૫) જુદા જુદા છેદવાળાં અપૂર્ણાકાના સરવાળા, બાદબાકી કરવા હોય તો તે બધાં અપૂર્ણાકાનો સમન્વેદ કરવો પછી સરવાળો કે બાદબાકી કરવા.
- ૧૬) જુદા જુદા અપૂર્ણાકાના સરવાળા બાદબાકી એકઠા હોય તો તે બધાં અપૂર્ણાકાનો સમન્વેદ કરવો, પછી જેટલી વત્તાની રકમના હોય તેના અંશનો અને જેટલી ઓછાની રકમો હોય તેના અંશનો જુદો જુદો સરવાળો કરવો, પછી વત્તાની રકમના સરવાળામાંથી ઓછાની રકમનો સરવાળો બાદ કરી બાકી રહે તેટલા અશમાં લખી લઘુત્તમ છેદમાં લખવો. જે જવાબ અતિ સંક્ષેપરૂપમાં નહિ હોય તો અતિ સંક્ષેપ આપવું.
- ૧૭) અપૂર્ણાકના દાખલામાં જ્યારે એક કરતા વધારે પદો કૌંસમાં આપ્યા હોય ત્યારે દરમેશાં કૌંસમાંના પદોનું પહેલાં સાદું રૂપ કરવું અને કૌંસની પહેલા જે ચિહ્ન હોય તે સાદરૂપને લગાડવું.
- ૧૮) એક અપૂર્ણાકમાંથી બીજુ અપૂર્ણાક બાદ કરવાનું હોય છે પણ બાદ કરવાના અપૂર્ણાકની કિંમત વધારે હોય તો તેમાંથી વત્તાનું અપૂર્ણાક બાદ કરી જવાબની પહેલાં ઓછાનું ચિહ્ન મુકવું.
- ૧૯) જુદા જુદા અપૂર્ણાકાના સરવાળા, બાદબાકી. ગુણાકાર અને ભાગાકાર એકઠા હોય ત્યારે ગુણાકાર ભાગાકારની રકમો કૌંસમાં છે એમ સમજીને પહેલા તેને સાદું રૂપ આપવું પછીજ સરવાળો બાદબાકી કરવા.
- ૨૦) અપૂર્ણાકો ગુણાકાર ભાગાકારના સંબંધથી જોડાયેલા હોય તો તે જે અનુક્રમમાં હોય તે અનુક્રમે ગુણાકાર ભાગાકાર કરવો.
- ૨૧) જે વિશેષ સંખ્યાનો ભાગાકાર કરતા પહેલા તેમને એક નામમાં આણવી પછી ભાગાકાર કરવો.

- ૨૨) વિશેષ સંખ્યાને વિશેષ સંખ્યાથી ભાગી શકાય પણ જવાબ સાદી સંખ્યા આવે. જેમકે $૨૫ \div ૫ = ૫$ ૩પીઆ.
- જવાબ પાંચ.
- ૨૩) સાદી સંખ્યાને વિશેષ સંખ્યાથી ભાગી શકાય નહિ પણ વિશેષ સંખ્યાને સાદી સંખ્યાથી ભાગી શકાય અને જવાબ વિશેષ સંખ્યા આવે.
- ૨૪) અપૂર્ણાંકના દાખલામાં કૌંસની પહેલાં કાંઈ ચિહ્ન ન આપ્યું હોય તો ગુણ્યાનુ ચિહ્ન સમજવું
- ૨૫) અપૂર્ણાંકના દાખલામાં જે રકમો કૌંસમાં હોય તેની એક બનાવવી અને જેટલી રકમોની વચ્ચે ના, \times, \div એ ચિહ્નો હોય તેટલી રકમની એક રકમ બનાવવી અને ત્યાર પછીજ સરવાળો બાદબાકી કરવાં.
- ૨૬) અપૂર્ણાંકના દાખલામાં “નો” વાળી રકમને ભાજક સમજવી અને તેટલા માટેજ “નો” વાળી રકમને ઉલટાવવી.
- ૨૭) અપૂર્ણાંકનો દૃઢભાજક કાઢવો હોય તો તેમને સંક્ષેપ ૩૫ આપી અશોનો દૃઢભાજક કાઢવો અને તેને અશમાં લખી લઘુતમ છેદમાં લખવો.
- ૨૮) અપૂર્ણાંકનો લઘુતમ સાધારણ ભાજ્ય કાઢવો હોય તો તેમને સંક્ષેપ૩૫ આપી અશોનો લઘુતમ કાઢવો અને તેને અંશમાં લખી છેદનો દૃઢભાજક કાઢી છેદમાં રાખવો.
- ૨૯) જે રકમને “ને” લાગ્યો હોય તે રકમને બીજી રકમે ભાગવા મતલબ કે “ને” વાળી રકમને ભાજ્ય સમજવી માટે તેને ઉલટાવવી નહિ.

૩૦) અમુક રકમને કંટલાએ ગુણીએ તો આટલા આવે એમ કહ્યું હોય તો ભાગાકાર કરવો. કારણ કે ગુણ્ય અને ગુણાકાર આપેલા છે તે ઉપરથી ગુણક શોધી કાઢવાનો છે માટે.

૩૧) કદ રકમમાંથી આટલા બાદ કરીએ તો આટલા આવે એમ કહ્યું હોય તો સરવાળો કરવો. કારણ કે બાધાંક અને બાદબાકી આપેલા છે તે ઉપરથી અધિકાંક કાઢવાનો છે માટે.

અંકગણિતમાં વપરાતા કાર્ય પ્રકાશક ચિહ્નોની સમજ.

+ (વત્તા) જે સંખ્યાની પહેલાં વત્તાનું ચિહ્ન હોય તે સંખ્યા તેની પહેલાંની બીજી કોઈ સંખ્યામાં ઉમેરવાની છે એમ સમજવું. પણ અપૂર્ણાંકોના સરવાળા બાદબાકીમાં પહેલી રકમને વત્તાની રકમ સમજવી, જેમ કે $૧૫+૧૨=૨૭$.

—(ઓછા) જે સંખ્યાની પહેલાં ઓછાનું ચિહ્ન હોય તે સંખ્યા તેની પહેલાંની બીજી કોઈ સંખ્યામાંથી બાદ કરવાની છે એમ સમજવું જેમકે $૧૫-૫=૧૦$.

× (ગુણ્યા) જે બે સંખ્યાની વચ્ચે ગુણ્યાનું ચિહ્ન હોય તે બે સંખ્યાનો ગુણાકાર કરવો જેમકે $૭×૫=૩૫$.

÷ (ભાગ્યા) જે સંખ્યાની પહેલાં ભાગ્યાનું ચિહ્ન હોય તે સંખ્યા વડે તેની પહેલાંની સંખ્યાને ભાગવી મનલખ્ય કે જે સંખ્યાની પહેલાં ભાગ્યાનું ચિહ્ન હોય તે સંખ્યાને ભાજક સમજવી અને તેની પહેલાંની સંખ્યાને ભાજ્ય સમજવી. જેમકે $૧૮÷૯=૨$ આમાં ૧૮ એ ભાજ્ય અને ૯ એ ભાજક છે.

ના જે બે રકમની વચ્ચે “ના” હોય તે બે રકમનો ગુણાકાર કરવો. “ના” ના સંબંધથી જોડાયેલી સંખ્યાઓ

૬ પંજાબ પ્રાંત	લાહોર	લેફ્ટેનન્ટ ગવર્નર
૭ વાયવ્ય તરફની સર- હદનો પ્રાંત	પેશાવર	ચીફ કમિશ્નર
૮ મધ્ય પ્રાંતો ને વરાહ	નાગપુર	"
૯ અજમેર ને મેરવાડા	અજમેર	"
૧૦ કુર્મ	મર્કરા	"
૧૧ બ્રિટિશ બ્રહ્મદેશ	રંગુન	"
૧૨ બ્રિટિશ બલુચિસ્તાન (એમાં કવેટાના મુલક ઉપરાંત બોરીખાણ ને જોખ પ્રાંત છે.)	કવેટા	ચીફ કમિશ્નર
૧૩ આદમાન બેટા	પોર્ટબ્લેર	"

હિંદ માંહેલા દેશી રાજ્યોમાં નાનાં મોટાં મળી ૮૦૦ દેશી રાજ્યોમાં મોટું દેશી રાજ્ય હૈદરાબાદનું છે.

દેશી રાજ્યોના મુખ્ય બે વર્ગ થઈ શકે. ૧) વડી સરકારની સીધી હકુમતમાં રહેલાં રાજ્યો. ૨) પ્રાંતિક સરકારની હકુમતમાં રહેલાં રાજ્યો. દરેક વર્ગમાં બે પ્રકારનાં રાજ્યો છે. ૧) પાસે પાસે આવેલાં દેશી રાજ્યોનો સમુદાય (એજન્સિ). ૨) છુટાં છુટાં આવેલાં જુદાં રાજ્યો.

વડી સરકારના તાબામાં રજપુતાના, મધ્યહિંદુસ્તાન, બલુચિસ્તાન, વાયવ્ય સરહદ એ ચાર એજન્સિઓ અને હૈદરાબાદ, વડોદરા, કાશ્મીર ને મ્હૈસુર એ ચાર સંસ્થાનો છે.

એ દરેકમાં વડી સરકાર તરફથી એજન્ટ રહે છે. એજન્સિઓના ઉપરીને એજન્ટ ટુ ધ ગવર્નર જનરલ ને સંસ્થાનના ઉપરીને રેસિડન્ટ કહે છે.

વર્નાકુલર ટેકસ્ટ બુક્સ રીવિઝન કમિટીએ તૈયાર
કરેલી સુધરેલી રીત મુજબ.

ખાંચમી ચોપડિના અર્થ.

(કવિતાની સમજૂતી, ગુત્પત્તિ; પાઠના સવાલ
તથા સાર; અપૂર્ણાંકના નિયમો; અલ્પિશ
લિંકના રાજકીય ભાગ સાથે

રચનાર-મેસર્સ. સી. ડી. શાહ એન્ડ કો.

રચનારનું હેઠાણ-શાહપોર-મુરત.

પ્રતિદ્ધ કર્તા-C. M. Shah.

પ્રતિદ્ધ કરવાનું હેઠાણ-શાહપોર-મુરત.

આ પુસ્તક સને ૧૯૬૭ ના ૨૫ મા આક્ર

મુજબ રજીસ્ટર કરાવ્યું છે.

છાપનાર-નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમ.

છાપનારનું હેઠાણ-શંકર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ ચક્રાના પુલપર-મુરત

કિંમત આઠ આના.

મેસર. સી. ડી. શાહ એન્ડ કો. લોકપ્રિય થઈ પડેલી અર્થની નીચે

આખરની તાર	૦-૨-૦	હુડીત	૦-૨-૦
પહેલીના અર્થ	૦-૨-૬	સાતનીના	૦-૨-૦
બીજીના	૦-૪-૦	કન્યા પહેલીના	૦-૨-૦
ત્રીજીના	૦-૫-૦	કન્યા ૨જીના	૦-૨-૦
ચોથીના	૦-૭-૬	કન્યા ૩જીના	૦-૨-૦

અંકસૂચક મુજાશર દિતા ત્રણ પાઈ.
ચોથીની તાલુકાના નકશો એ આપ્યા.
મુરત શહેરનો નકશો છપાય છે.

પહેલા ધોરણ મારે પદાર્થપાઠ ભા. ૧ નો. ૦-૩-૦
બીજા ધોરણ મારે પદાર્થપાઠ ભા. ૨ નો. ૦-૫-૦
આખા ગરમારણીની તાર એ આપ્યા.

સી. ડી. શાહ-શાકપાર-મુરત.

ચોથી ચોપડીના "વિદ્યાર્થન શિક્ષક" ત્રણ આપ્યા.
બીજા ધોરણ મારે મુરત શહેર તથા ચોથીની તાલુકાનો
"ભૂગોળ શિક્ષક" એ આપ્યા.
ત્રીજા ધોરણનો "મુખ્યગણિત શિક્ષક" ત્રણ આપ્યા.
મુરત શિક્ષકનો નકશો ત્રણ આપ્યા.
મુરત શિક્ષકનો "ભૂગોળ શિક્ષક" એ આપ્યા.
મુરતની સામાન્ય વસ્તુઓની પ્રકાશન માળા એ આપ્યા.
ધોરણનાર મુખ્યગણિત શિક્ષક વિષયક છે.

બી-મુખ્યગણિત શિક્ષકની સાથે, ગાદીપોર અગત.

